40
DE ZILE
cu Isus

O călătorie prin EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Publicată de Christian Focus Publications
Geanies House, Fearn, Tain, Ross-shire,
IV20 1TW, Scoţia, Marea Britanie.
Coperta: Alister Maclnnes (info@moose77.com) Harta: Fred Apps
Bun de tipar: ISBN 1-84550-241-6

www.christianfocus.com
DE DOMINIC SMART.

Rândurile care urmează te invită la o călătorie împreună cu cel mai important om din lume, Isus Hristos. Ghidul tău în această călătorie este un om pe nume Ioan Marcu. Ioan era numele evreiesc, iar Marcu cel roman. Era fiul unei femei credincioase pe nume Măria, care locuia în Ierusalim; ucenicii se întâlneau deseori în casa ei. După ce a scăpat din închisoare, cu ajutorul unui înger, Petru „s-a îndreptat spre casa Măriei, mama lui Ioan, zis şi Marcu, unde erau adunaţi mulţi împreună şi se rugau" (Fapte 12.12). Marcu mai era şi nepotul unui apostol pe nume Barnaba (Coloseni 4.10).

CE A FĂCUT MARCU?

Marcu i-a însoţit pe Pavel şi Barnaba în cea dintâi călătorie a lor de la Ierusalim la Antiohia (era prin anul 47 d.H., Fapte 12.25), iar apoi i-a însoţit şi în alte călătorii, fiindu-le de ajutor în lucruri practice (Fapte 13.5).

Când au acostat în portul Perga din Pamfilia însă, Marcu i-a părăsit şi s-a întors la Ierusalim. Nu ştim motivul (Fapte 13.13). Trei ani mai târziu, Marcu ar fi putut să-i însoţească din nou pe apostoli, dar Pavel a refuzat să-1 ia din cauza celor întâmplate în Perga. Acest lucru a dus la despărţirea lui Pavel de Barnaba, Marcu rămânând cu unchiul său, Barnaba, în Cipru (Fapte 15.36-41).

Cu toate acestea, mai târziu, Pavel şi Marcu par să se fi împăcat. Pavel avea să-i scrie lui Timotei: „Ia pe Marcu şi adu-1 cu tine, căci îmi este de folos pentru slujbă" 2 Timotei 4.11. Acelaşi lucru se poate vedea şi în Filimon 24, unde Marcu este numit „tovarăşul de lucru" al lui Pavel; sau Coloseni 4.10, unde apostolul transmite salutări bisericii din partea lui Marcu. Dat fiind referirile la Petru în evanghelie şi ştiind că familia lui Marcu era cunoscută apostolului, putem presupune că cei doi au fost foarte apropiaţi. Poate că Marcu s-a şi convertit prin Petru (apostolul îl numeşte „fiul meu" în 1 Petru 5.13). Mai mult, Marcu nu a fost un martor ocular, aşa că a trebuit să obţină de undeva, cel mai probabil de la Petru, informaţiile privind viaţa şi lucrarea lui Isus.

CE A SCRIS MARCU?

Povestea vieţii lui Isus! O poveste plină de acţiune. Isus este tot timpul în mişcare. Devine treptat tot mai pasional implicat în lumea împovărată şi rănită a primului veac - o lume asemenea celei în care trăim de altfel şi noi. Prin minuni nemaipomenite, Isus afirmă împuternicirea cerească, vocaţia sa de Rob şi împărat. Prin exorcisme cutremurătoare, el aduce eliberare din robia întunericului. Ii întâlneşte mereu pe oameni acolo unde sunt, le răspunde întrebărilor, îi învaţă adevărul şi îi iubeşte în ciuda defectelor. Marcu ne ia, puţin câte puţin, în călătoria pe care a făcut-o şi Isus pentru ca în final să descoperim cât de minunat este mântuitorul.

Se pare că Marcu a scris evanghelia de faţă pentru biserica din Roma în timpul şederii sale acolo prin anii 60 d.H. Creştinii o foloseau pentru a vorbi şi altora despre Isus, ce a făcut, de ce nu le era ruşine de el şi de ce oamenii de pretutindeni ar trebui să-1 urmeze. Scopul scrierii acestei evanghelii deci este de a ne ajuta să ne întâlnim cu Isus, oriunde am fi, peste veacuri de istorie, într-un mod proaspăt şi personal.

TOT PE O NOTĂ PERSONALĂ...

Şi tu te afli într-o călătorie - călătoria vieţii. Dumnezeu însă vrea să călătoreşti împreună şi alături de Isus, Fiul său, mântuitorul şi Domnul. Aşa că, pe măsură ce parcurgi aceste notiţe zilnice, roagă-1 pe Dumnezeu să te ajute să-1 urmezi şi să te supui celui despre care citeşti. Mulţi oameni se roagă pentru tine.

Dumnezeu să te binecuvinteze! Dominic

COORDONATORUL MISIUNII, DATE PERSONALE: PAGINA 8
ACCEPTĂ MISIUNEA: PAGINA 9
ÎNCEPE MISIUNEA: PAGINA IO
URMEAZĂ UN CURS DE INIŢIERE: PAGINILE 1 32—1 38.
LOCALIZEAZĂ EVENIMENTELE FIECĂREI ZILE DE STUDIU PE HĂRŢILE DE LA PAGINILE 139-14O.

COORDONATORUL MISIUNII -DOMINIC SMART.

LOCUL NAŞTERII:

Dominic Smart s-a născut în Yorkshire, dar locuieşte în Scoţia de 25 de ani.

SITUAŢIA PREZENTA:

Dominic este pastorul bisericii Gilcomston South în Aberdeen. El este invitat în mod regulat să vorbească la conferinţe şi în universităţi, fiind totodată şi lector cu statut de vizitator la Highiand Theological College.

FAMILIA:

Dominic este căsătorit cu Marjorie, având împreună trei fete şi un băiat.

ÎN TIMPUL LIBER."

Dominic ascultă jazz, îi plac filmele, bucătăria indiană şi cafeaua adevărată - deşi împlinirile tuturor acestor dorinţe sunt practic rare. Nu prea are hobby-uri, dar şi-a propus să mai recupereze ceva din nopţile nedormite.

VIAŢA CREŞTINĂ:

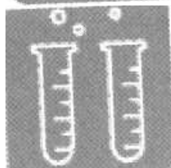
Dominic s-a convertit la creştinism în timpul unei întâlniri cu caracter evanghelistic pe stadionul Bradfod City condusă de Arthur Blessit. A fost implicat mulţi ani după aceea în misiunile pe plajă desfăşurate sub egida United Beach Missions şi a scris câteva cărţi, printre care *When wegethwrong* (în româneşte *Când greşim)* despre eşecuri, *Grace, faith, andglory(în* româneşte *Har, credinţă şi slava)* despre antidotul biblic la legalismul, şi *Kingdom builders* (în româneşte *Ziditorii împărăţiei)* despre Petru, Ştefan şi Filip în cartea Faptele Apostolilor.

ACCEPT[1] MISIUNEA?

Da. Vreau să citesc Evanghelia după Marcu
în următoarele 40 de zile şi să aflu mai multe lucruri despre Isus.
Semnătura:
Data:

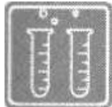
DE ZILE CU ISUS
O CĂLĂTORIE PRIM EVANGHELIA DUPĂ MARCU

ZIUA I, MARCU 1.1-8

1 începutul evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în prorocul Isaia: „Iată, trimit înaintea ta pe solul meu, care-ţi va pregăti
calea... 3

Glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-i cărările,»" [4] a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor. [5]Tot ţinutul Iudeii şi toţi locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi de el în r-ul Iordan.
[6] Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă; şi, împrejurul mijlocului, era încins cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste şi miere sălbatică.[7] Ioan propovăduia şi zicea: „După mine vine cel ce este mai puternic decît mine, căruia eu nu sînt vrednic să mă plec să-i dezleg curelele încălţămintelor.[8] Eu, da, v-am botezat cu apă; dar el vă va *boteza* cu Duhul Sfînt."

ZIUA I, MARCU 1.1-8

VESTE BUNĂ PE TOATE FRONTURILE.

Cartea lui Marcu este o veste bună de la Dumnezeu. Veste bună nu în sensul de a fi religios. Nu în sensul de a fi mai bun. Vestea bună a lui Dumnezeu îl are în centru pe Isus Hristos. Marcu ne spune de la început că Isus este Dumnezeu. Evanghelistul citează din Isaia capitolul 40 unde Dumnezeu dă speranţă poporului său şi îi promite o iubire nestrămutată. Pentru că îşi iubeşte poporul, Dumnezeu îi trimite un mântuitor - pe Isus. Isus este Hristosul, unsul lui Dumnezeu, mântuitorul de oameni. El este Domnul. Nu-1 putem ignora sau trece cu vederea. Este cea mai marcantă persoană care a trăit pe acest pământ!
Marcu ne vorbeşte apoi şi despre Ioan Botezătorul. In vremea începuturilor, Ioan arăta oamenilor că atitudinea cuvenită în faţa împăratului Isus şi în aşteptarea mântuirii făgăduite era una de pocăinţă - pocăinţă spre iertarea păcatelor. înainte de a rezolva orice altă problemă, trebuie să ne gândim la păcatele noastre.

EVANGHELIE. Un termen ceva mai tehnic folosit pentru vestea bună este „evanghelie." Gândeşte-te la câteva veşti bune pe care le-ai primit (sau ai putea să le primeşti) - „Ai trecut examenul!" „Ai câştigat o bicicletă nouă!" „Pleci în excursie!" Vestea bună a lui Dumnezeu este de fapt mult mai bună. Dacă ai fi în închisoare, cuvintele „Eşti liber să pleci" ar fi o veste bună. Dacă ai fi într-un pericol de moarte, cuvintele „Ai scăpat" ar fi iar o veste bună. Dar vestea bună de la Dumnezeu este că păcatele noastre pot fi iertate şi că el ne iubeşte. Iubirea lui este aşa de mare că şi-a trimis Fiul, Isus Hristos, pe pământ, să ne izbăvească de pedeapsa păcatului. Dumnezeu aduce eliberare poporului său şi îl păstrează pentru totdeauna.

CINE SUNT EI: IOAN BOTEZĂTORUL, ISUS HRISTOS.
PAGINILE 128—13O.
CUVINTE: BOTEZAT. PAGINILE 124—127.
SUNT LA ÎNCEPUT: O PREZENTARE INTORDUCTIVĂ A LUI
ISUS. PAGINILE 134— 14O.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Spală-mă cu desăvîrşire de nelegiuirea mea şi curăţeşte-mă de păcatul meu (Psalmul 51.2).
Rugăciune. Doamne Isuse, ştiu că ai venit în lumea aceasta pentru că mă iubeşti şi pentru că am nevoie de mântuire. Iartă-mi, te rog, păcatul. Spală-mă! îţi mulţumesc că eşti cu mine în călătoria vieţii. Amin.
1 D
1 1

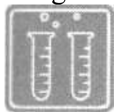

| ZIUA A II-A, MARCU 1.9-1

ZILE CU ISUS

[9] în vremea aceea a venit Isus din Nazaretul Galileii şi a fost botezat de Ioan în Iordan. [10] Şi

îndată, cînd ieşea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise şi Duhul pogorîndu-se peste el ca un porumbel. " Şi din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Tu eşti Fiul meu prea iubit, în tine îmi găsesc toată plăcerea mea."

O CĂLĂTORIE PRIN EVANGHELIA DUPĂ MARCU

ZIUA A II-A, MARCU 1.9-11 BOTEZAT PENTRU TINE.

Din Evanghelia după Matei aflăm că botezul oamenilor în Râul Iordan avea de-a face cu mărturisirea păcatelor şi cu pocăinţa, întrebarea se pune atunci de ce a mai fost botezat Isus? El nu avea nici un păcat de mărturisit, deci nu avea nevoie de iertare. Totuşi Isus a fost botezat pentru tine. Când tu sau eu ne pocăim de păcat, actul nostru de regret şi schimbare nu este perfect. Până şi pocăinţa de care dăm dovadă este plină de egoism; unele lucruri rele nici măcar nu le mărturisim pentru că nu credem că au nevoie de iertate. De aceea Isus s-a „pocăit" pentru noi - săvârşind adică în mod perfect ceea ce noi putem face doar imperfect. Credem aşadar că Isus acoperă tot păcatul nostru, inclusiv imperfecţiunea pocăinţei noastre. Ce mântuitor extraordinar! Tatăl vrea ca toţi oamenii să afle că Isus este Fiul său credincios şi prea iubit, în a cărui ascultare îşi găseşte toată plăcerea. El vorbeşte din cer pentru a confirma că Isus este Dumnezeu.

PĂCATUL. Păcatul nostru trebuie rezolvat; el este cea mai serioasă problemă a omului. Numai Isus o poate rezolv. Un mod de a explica lucrul acesta este folosind verbul „a acoperi." Isus „acoperă" răutatea noastră cu bunătatea sa. Când se uită la noi, Dumnezeu vede doar bunătatea lui Isus. Păcatul nostru nu se mai vede. Este acoperit în întregime. Nu înseamnă însă că Isus încearcă să-1 păcălească în vreun fel pe Dumnezeu Tatăl. Dumnezeu Tatăl ştie prea bine ce se întâmplă; acesta a fost de la început planul său.

HĂRŢI: NAZARET, RÂUL IORDAN. PAGINILE I39-14O. SUNT LA ÎNCEPUT: SĂ ÎNCEPEM CU DUMNEZEU. PAGINILE 132-138.

CUVINTE: MĂRTURISEŞTE, BOTEAZĂ, EVANGHELIE, CREDINCIOS, TATĂ. PAGINILE 124-127. CINE SUNT EI: DUMNEZEU TATĂL, DUMNEZEU FIUL. PAGINILE 124-127.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Cine îşi ascunde fărădelegile nu propăşeşte, dar cine le mărturiseşte şi se lasă de ele capătă îndurare (Proverbe 28.13).

Rugăciune. îţi mulţumesc, Doamne Tată, pentru că atunci când îmi mărturisesc păcatele tu eşti credincios şi drept ca să mă ierţi. Tu mă înveţi prin cuvîntul tău că Isus nu este doar un om bun, ci Dumnezeu Fiul. Ajută-mă să-mi mărturisesc păcatele şi să-1 urmez pe Isus în fiecare zi.

Mai ai puţin timp? Aruncă o privire la hărţile de la paginile 139-140 pentru a descoperi lucruri interesante şi despre alte locuri.

T 2
1 3

ZIUA A III-A, MARCU 1.12-13

[12] îndată Duhul a mînat pe Isus în pustie, [13]unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice şi-i slujeau îngerii.

Z.UA A III-A, MARCU 1.12-13. A REZISTAT ISPITEI.

Isus a fost flămând, obosit şi singur. In Evanghelia după Matei citim că îngerii au venit să-i slujească abia la sfârşitul ispitirii. Dacă Satana ar fi reuşit să-1 facă pe Isus să păcătuiască, chiar şi numai o singură dată, planul lui Dumnezeu de mântuire ar fi fost compromis pentru totdeauna. Bătălia era hotărâtoare. Isus a câştigat însă folosind cuvântul lui Dumnezeu şi punând dorinţa de a-1 sluji şi slăvi pe Dumnezeu mai presus de orice. Atitudinea sa ne poate inspira şi pe noi atunci când suntem ispitiţi.

De ce a trebuit totuşi ca Isus să treacă prin toate acestea? Pentru că şi noi suntem ispitiţi. Isus trebuia să se facă în toate privinţele asemenea nouă, fără a înceta bineînţeles să fie în acelaşi timp şi Dumnezeu. Tocmai fiind om adevărat şi Dumnezeu adevărat, el poate media între Dumnezeu şi noi. El înţelege ce înseamnă să fii ispitit să faci rău. El ştie cât suntem de slabi. Trupurile noastre cedează uşor ispitelor. Minţile noastre au gânduri necuviincioase şi păcătuiesc. Dar Isus se roagă pentru tine şi înţelege prin ce treci. El poate într-adevăr să ne reprezinte înaintea Tatălui.

Isus ÎNŢELEGE. Să presupunem că cineva se oferă să te sfătuiască privitor la o călătorie. S-ar putea totuşi ca acea persoană să nu-ţi fie de prea mare folos pentru că nu a făcut personal călătoria respectivă. Lucrurile însă stau altfel cu Isus. Aşa cum am mai spus, el este om adevărat şi Dumnezeu adevărat. El ştie cu ce ne confruntăm, a umblat pe drumurile noastre şi ştie ce înseamnă să fii om. Iar pentru că este în acelaşi timp şi Dumnezeu, Isus poate învinge păcatul din tine. El a făcut lucrul acesta odată pentru totdeauna pe cruce!

REPREZENTARE. Când cineva este acuzat de o crimă sau un delict are nevoie de un avocat care să-1 apere sau să-1 reprezinte în instanţă. Tot aşa putem spune că Isus îi reprezintă pe cei care au încredere în el. Ii reprezintă în faţa judecătorului întregului pământ - în faţa lui Dumnezeu. Din pricina acestei reprezentări înaintea Tatălui toţi cei care se încred în Isus sunt salvaţi de pedeapsa păcatului.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie (Evrei 4.15-16).

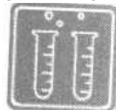
Rugăciune. îţi mulţumesc, Doamne Isuse, că tu ştii cu ce mă confrunt şi care sunt problemele mele. Tu eşti om adevărat. Tu înţelegi ce înseamnă să fii om. îţi mulţumesc că mă ajuţi deoarece eşti şi Dumnezeu adevărat. Ştiu că pot veni la tine cu deplină încredere în dragostea ta. Amin.

CINE SUNT EI: MATEI, SATANA. PAGINILE 128-13O. CUVINTE: ISPITIRE, SLAVĂ. PAGINILE 124-127.

ZIUA A IV-A, MARCU 1.14-45.
14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea şi propovăduia Evanghelia lui Dumne2eu. 15 El
zicea: „S-a împlinit vremea şi împărăţia lui Dumnezeu este aproape. Pocăiţi-vă şi credeţi în
evanghelie."
16 Pe cînd trecea Isus pe lîngă Marea Galileii a văzut pe Simon şi pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd
o mreajă în mare, căci erau pescari. 17 Isus le-a zis: „Veniţi după mine şi vă voi face pescari de oameni."
18 îndată, ei şi-au lăsat mrejile şi au mers după el.
19 A mers puţin mai departe şi a văzut pe lacov, fiul lui Zebedei, şi pe Ioan, fratele lui, care şi ei erau
într-o corabie şi îşi dregeau mrejile. 2(1 îndată i-a chemat şi ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu
cei ce lucrau pe plată şi au mers după el.
21 S-au dus la Capernaum şi, în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă şi a început să înveţe pe
norod. 22 Oamenii erau uimiţi de învăţătura lui, căci îi învăţa ca unul care are putere, nu cum îi învăţau
cărturarii. 23 In sinagoga lor era un om care avea un duh necurat. El a început să strige: 24 „Ce avem noi
a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te ştiu cine eşti: eşti Sfîntul lui Dumnezeu!"
25 Isus 1-a certat şi i-a zis: „Taci şi ieşi afară din omul acesta!" 26 Şi duhul necurat a ieşit din el,
scuturindu-1 cu putere şi scoţînd un strigăt mare.
27 Toţi au rămas înmărmuriţi, aşa că se întrebau unii pe alţii: „Ce este aceasta? O învăţătură nouă! El
porunceşte ca un stăpîn chiar şi duhurilor necurate, şi ele îl ascultă!" 28 Şi îndată i s-a dus vestea în toate
împrejurimile Galileii.
29 După ce a ieşit din sinagogă, a intrat împreună cu lacov şi Ioan în casa lui Simon şi a lui Andrei. 30
Soacra lui Simon zăcea în pat prinsă de friguri; şi îndată au vorbit lui Isus despre ea. 31 El a venit, a
apucat-o de mînă, a ridicat-o în sus şi au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească. 32 Seara,
după asfinţitul soarelui, au adus la el pe toţi bolnavii şi îndrăciţii. 33 Şi toată cetatea era adunată la uşă.
34 El a vindecat pe mulţi care pătimeau de felurite boli; de asemenea, a scos mulţi draci şi nu lăsa pe
draci să vorbească pentru că-1 cunoşteau.
35 A doua zi dimineaţa, pe cînd era încă întuneric de tot, Isus s-a sculat, a ieşit şi s-a dus într-un loc
pustiu; şi se ruga acolo. 36 Simon şi ceilalţi care erau cu el s-au dus să-1 caute 37 şi cînd l-au găsit, i-au
zis: „Toţi te caută."38 El le-a răspuns: „Haidem să mergem în altă parte, prin tîrgurile şi satele vecine, ca
să propovăduiesc şi acolo; căci pentru aceasta am ieşit." 39 Şi s-a dus să propovăduiască în sinagogi prin
toată
Galilea şi scotea dracii.
40 A venit la el un lepros care s-a aruncat în genunchi înaintea lui, îl ruga şi-i zicea: „Dacă vrei, poţi să
mă curăţeşti." 41 Lui Isus i s-a făcut milă de el, a întins mîna, s-a atins de el şi i-a zis: „Da, voiesc, fii
curăţit!"
42 îndată 1-a lăsat lepra şi s-a curăţit. 43 Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecît
44 şi i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului şi adu pentru curăţirea ta ce a
poruncit Moise ca mărturie pentru ei." 45 Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească şi să
spună în gura mare lucrul acesta, aşa că Isus nu mai putea să intre pe faţă în nici o cetate; ci stătea
afară, în locuri pustii, şi veneau la el din toate părţile.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ,

ZIUA A IV-A, MARCU 1.14-45 INTRAREA ÎN SCENĂ A ÎMPĂRATULUI.

Lectura zilei de astăzi este mai lungă, dar foarte importantă. Isus învaţă ca unul care are putere. El îşi demonstrează puterea asupra dracilor şi stăpânirea asupra bolilor. Arată compasiune, iar oamenii simt că pot să-i vorbească deschis despre problemele lor. Provocarea evangheliei pentru tine este următoarea: acest împărat blând, căruia toate lucrurile îi sunt supuse, îţi face şi ţie aceiaşi invitaţie pe care le-a făcut-o odinioară pescarilor. „Vino după mine şi te voi face pescar de oameni." Vrei aşadar să-1 urmezi şi să câştigi alţi oameni pentru el?

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Invaţă-mă, Doamne, calea orînduirilor tale ca s-o ţin pînă

la sfîrşit (Psalmul 119.33).
Rugăciune. Doamne Isuse, doresc să te urmez tot restul vieţii mele şi să încerc să-i ajut şi pe alţii să facă acelaşi lucru. îţi mulţumesc pentru invitaţia de a te urma. Amin.

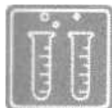
PESCAR DE OAMENI. Cei care s-au încrezut în Isus, odată cu mântuirea lor, vor dori şi să-1 asculte! Pentru că îl iubesc. II iubesc, dar asta numai pentru că el i-a iubit mai întâi. Şi dacă îl iubeşti pe Isus cu adevărat îţi vei dori ca oamenii din jurul tău să facă la fel. Tu înţelegi acum că ei au nevoie de mântuirea pe care ai găsit-o şi tu. Tu ştii de asemenea cât de minunat este Isus şi că toţi oamenii ar trebui să-1 iubească. De aceea, când le vorbeşti altora despre mântuire, te faci un fel de pescar - pescar de oameni. Le vorbeşti despre Isus cu scopul ca şi ei să vină la el cu credinţă şi să fie mântuiţi. Puneţi toată încrederea în Isus şi spune apoi şi altora despre el.

CUVINTE: SINAGOGĂ, DUHURI RELE, ÎNDRĂCIT, LEPRĂ, MĂRTURISIRE. PAGINILE 124-12T.
HARTĂ: MAREA GALILEII, CAPERNAUM, NAZARET. PAGINILE 139-14O.
CINE SUNT EI: SIMON, ANDREI, ZEBEDEI, IACOV, IOAN, CĂRTURARII, ISUS DIN NAZARET, PREOT. PAGINILE 124-127.

ZIUA A V-A, MARCU 2.1-12

[1] După cîteva zile Isus s-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă [2] şi s-au adunat îndată
aşa de mulţi că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea uşii. El le vestea Cuvîntul.
[3] Au venit la el nişte oameni care i-au adus un slăbănog purtat de patru inşi. [4] Fiind că nu
puteau să ajungă pînă la el din pricina norodului au desfăcut acoperişul casei unde era Isus şi,
după ce l-au spart, au pogorît pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.
[5] Cînd le-a văzut Isus credinţa a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îţi sînt iertate!"
[6] Unii dintre cărturarii care erau de faţă se gîndeau în inimile lor: [7] „Cum vorbeşte omul acesta
astfel? Huleşte! Cine poate să ierte păcatele decît numai Dumnezeu?"
[8] îndată Isus a cunoscut prin duhul său că ei gîndeau astfel în ei şi le-a zis: „Pentru ce aveţi
astfel de gînduri în inimile voastre? ' Ce este mai lesne: a zice slăbănogului «Păcatele îţi sînt
iertate,» ori a zice «Scoală-te, ridică-ţi patul şi umblă?» [10] Dar, ca să ştiţi că Fiul Omului are
putere pe pămînt să ierte păcatele, ″ „Ţie îţi poruncesc," a zis el slăbănogului, „scoală-te,
ridică-ţi patul şi du-te acasă."
[12] Şi îndată slăbănogul s-a sculat, şi-a ridicat patul şi a ieşit afară în faţa tuturor; aşa că toţi au
rămas uimiţi şi slăveau pe Dumnezeu şi ziceau: „Niciodată n-am văzut aşa ceva!"

ZIUA A V-A, MARCU 2.1-12 BĂTĂLIILE ÎMPĂRATULUI (PARTEA I).

In acest paragraf, Isus îşi face primii duşmani. Omul bolnav şi cei adunaţi în casă aşteptau o minune vindecătoare. Ei ajung într-adevăr să vadă o minune - paraliticul se ridică şi umblă. Dar nu vindecarea trupească pare să fi fost problema lui cea mai gravă. Sătenii îl priveau cu înţelegere (şi nu era un om rău). Dar ameninţarea cea mai gravă care plana asupra lui era păcatul, iar acesta trebuia iertat.
Oamenii însă ştiau, mai ales învăţătorii Legii lui Moise (sau „cărturarii"), că numai Dumnezeu avea puterea să ierte păcatele. Aşa că, spunând „Păcatele îţi sunt iertate," Isus a pretins, indirect, că este Dumnezeu.
Cărturarii şi fariseii nu puteau accepta aşa ceva. Ei s-au folosit de religia lor pentru a refuza să creadă în Isus. Mândria şi neprihănirea de sine îi făceau să-1 urască.

Dacă îl urmezi pe Isus vei descoperi, mai devreme sau mai târziu, că unii oameni se vor întoarce împotriva ta. Ca „pescar de oameni," vei fi cu siguranţă respins, prigonit sau ignorat. Vei întâlni mulţi oameni care îţi vor răspunde că Isus nu este de fapt cine a spus că este. Sau că, în fond şi la urma urmei, nu au nevoie de el.

Totuşi alţii vor fi bucuroşi să creadă şi să-1 slăvească pe Dumnezeu din pricina mântuirii săvârşite de Isus pe cruce, aşa cum au făcut de altfel şi unii din casa aceea aglomerată.

CREDINŢA ÎN ISUS. Biblia spune despre credinţă că este „o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd" (Evrei 11.1). Cineva, de exemplu, poate spera să primească note mari la un examen. Dar acest lucru mai depinde şi de munca sau efortul depus. Nădejdea creştină e altfel. O primim, în primul rând, prin credinţa în Isus Hristos. In al doilea rînd, ea este sigură şi de nestrămutat pentru că se bazează pe ceea ce a făcut Isus pentru noi. De aceea cerul nu este o nădejde deşartă, ci una întărită de încheierea misiunii lui Isus pe pământ.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Ferice de aceia ale căror fărădelegi sînt iertate şi ale căror
păcate sînt acoperite (Romani 4.7).

Rugăciune. Doamne, ajută-mă să nu uit că nevoia cea mai profundă a oamenilor pe care îi întâlnesc şi astăzi este de a fi iertaţi. Amin

CUVINTE: MINUNE, NEPRIHĂNIREA DE SINE, CREDE, SLĂVI, IERTAT. PAGINILE 124-127.

CINE SUNT EI: CĂRTURARI, FARISEI. PAGINILE 124-127.

ZIUA A VI-A, MARCU 2.13-3.6.

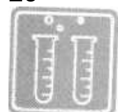
13 Isus a ieşit iarăşi la mare. Toată mulţimea venea la el şi el învăţa pe toţi.
14 Cînd trecea pe acolo a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, şezînd la vamă şi i-a zis: „Vino după mine!" Levi
s-a sculat şi a mers după el.
15 Pe cînd şedea Isus la masă în casa lui Levi, mulţi vameşi şi păcătoşi au şezut şi ei la masă cu el şi cu
ucenicii lui, căci erau mulţi care mergeau de obicei după el.
16 Cărturarii şi fariseii, cînd l-au văzut mîncînd cu vameşii şi cu păcătoşii, au zis ucenicilor lui: „De ce
mănîncă el şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii?"
17 Isus, cînd a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu cei sănătoşi
au trebuinţă de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăinţă nu pe cei neprihăniţi, ci pe cei
păcătoşi."
18 Ucenicii lui Ioan şi fariseii obişnuiau să postească. Ei au venit şi au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii
lui Ioan şi ai fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?"
19 Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntaşii
cîtă vreme este mirele cu ei? Cîtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti.
20 Vor veni zile cînd va fi luat
mirele de la ei şi atunci vor posti în ziua aceea.
21 Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte
din cel vechi şi mai rea ruptură se face.
22 Şi nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel
nou sparge burdufurile şi vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri
noi."
23 S-a întîmplat că într-o zi de Sabat Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii lui, pe cînd mergeau, au
început să smulgă spice de grîu.
24 Fariseii i-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?"
25 Isus le-a răspuns:
„Oare n-aţi citit niciodată
ce a făcut David cînd a fost în nevoie şi cînd a flămînzit el şi cei ce erau împreună cu el?
26 Cum a intrat
în Casa lui Dumnezeu în zilele Marelui Preot Abiatar şi a mîncat pîinile pentru punerea înaintea
Domnului pe care nu este îngăduit să le mănînce decît preoţii? Şi cum a dat din ele chiar şi celor ce

erau cu el?
27 Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; 28 aşa că Fiul Omului este Domn chiar şi al Sabatului."

MARCU 3.1-6

1 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mîna uscată. 2 Ei pîndeau pe Isus să vadă dacă-1 va vindeca în ziua Sabatului
ca să-1 poată învinui.
3 Şi Isus a zis omului care avea mîna uscată: „Scoală-te şi stai la mijloc!" 4 Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viaţa cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau. 5
Atunci, rotindu-şi privirile cu mînie peste ei şi mîhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „întinde-ţi mîna!" El a întins-o şi mîna i s-a făcut sănătoasă.
6 Fariseii au ieşit afară şi s-au sfătuit îndată cu irodienii cum să-1 piardă.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

ZIUA A VI-A, MARCU 2.13-3.6, BĂTĂLIILE ÎMPĂRATULUI. (PARTEA A II-A).

Duşmanii lui Isus sunt tot mai nervoşi. Să nu uităm că Isus tocmai şi-a anunţat puterea dumnezeiască de a ierta păcatele. Acum el le spune fariseilor că Dumnezeu îi iubeşte chiar şi pe păcătoşi. Fariseii îi urau pe păcătoşi şi pe vameşi (aceştia din urmă slujindu-i pe asupritorii romani). Isus însă afirmă că a sosit vremea bucuriei alături de el. Fariseii nu prea aveau oricum bucurie în Dumnezeu, iar Isus le spune acum că mult aşteptata lucrare a lui Dumnezeu va trece pe lângă ei. Asta pentru că nu-şi înţelegeau nici măcar scriptura lor.

Isus dă aici dovadă de mult curaj. Misiunea sa este de a mântui pe păcătoşi. Nici diavolul nici cei ce resping mântuirea nu-1 vor face să se abată din drum sau să se răzgândească.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Aduceţi-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Robul nu este mai mare decît stăpînul său." Dacă m-au prigonit pe mine şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvîntul meu şi pe al vostru îl vor păzi (Ioan 15.20).

Rugăciune. Doamne, dă-mi tăria să-1 urmez pe Isus chiar dacă acest lucru stârneşte opoziţie.

ISSI PoSTUL- Postul era o îndeletnicire spirituală
importantă în vremea lui Isus. Oamenii se abţineau de la orice mâncare şi petreceau timp în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Postul şi rugăciunea erau momente solemne şi pline de însemnătate.

Dar ucenicii lui Isus nu trebuiau să postească pentru că îl aveau cu ei pe însuşi Fiul lui Dumnezeu. Trebuiau să se bucure, nu să fie trişti şi ceremonioşi.

Pentru a explica mai bine lucrul acesta Isus foloseşte exemplul unei mese festive la nuntă. In vremea sa, când sosea mirele, însoţit desigur de alaiul său de nuntă, toată lumea chiuia şi se bucura. Tot aşa şi ucenicii trebuiau să se bucure că aveau mirele în mijlocul lor.

Isus a promis că va fi totdeauna cu ai săi şi că nu-i va părăsi niciodată. De aceea, toţi cei care cred în el trebuie să fie bucuroşi.

CINE SUNT EI: LEVI, VAMEŞII (ŞI PĂCĂTOŞII), UCENICII, UCENICII LUI IOAN, DAVID, MARELE PREOT ABIATAR, FIUL OMULUI, DOMN AL SABATULUI, IRODIENII. PAGINILE 1 24-127.
CUVINTE: NEPRIHĂNIT, SABAT, CASA LUI DUMNEZEU. PAGINILE 124-127.
SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND AUTORITATEA LUI ISUS. PAGINILE 132-138.

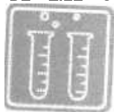

18

DAY 7 MARK 3:7—35

[7] Isus s-a dus cu ucenicii săi la mare. După el a mers o mare mulţime de oameni din Galileia; şi o mare mulţime de oameni din ludea, [8] din Ierusalim, din Idumea, de
dincolo de Iordan şi dimprejurul Tirului şi Sidonului, cînd a auzit tot
ce făcea, a venit la el.
[159] Isus a poruncit ucenicilor să-i ţină la îndemînă o corăbioară ca să nu fie îmbulzit de norod. [10] Căci el vindeca pe mulţi şi de aceea toţi cei ce aveau boli se înghesuiau spre el ca să se atingă de el. "Duhurile necurate, cînd îl vedeau, cădeau la pămînt înaintea lui şi strigau: „Tu eşti Fiul lui Dumnezeu." [:2] Dar el le poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-1 facă cunoscut.
[13] In urmă, Isus s-a suit pe munte; a chemat la el pe cine a vrut şi ei au venit la el. [M] A rînduit dintre ei doisprezece ca să-i aibă cu sine şi să-i trimită să propovăduiască. [15] Le-a dat şi putere să vindece boalele şi să scoată dracii.
[16] Iată cei doisprezece pe care i-a rînduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru; [17] Iacov, fiul lui Zebedei, şi Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanerghes, care tălmăcit înseamnă: „Fiii Tunetului;" [18] Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon cananitul; [19] şi Iuda Iscarioteanul, care 1-a şi vîndut.
[20] Au venit în casă şi s-a adunat din nou norodul aşa că nu puteau nici măcar să prînzească. [21] Rudele lui Isus, cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mîna pe el. Căci ziceau: „şi-a ieşit din minţi."
[22] Şi cărturarii care se pogorîseră din Ierusalim ziceau: „Este stăpînit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor." [23] Isus i-a chemat la el şi le-a zis în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana? [24] Dacă o împărăţie este dezbinată împotriva ei însăşi, împărăţia aceea nu poate dăinui. [25] Şi dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăşi, casa aceea nu poate dăinui. [26] Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuşi este desbinat şi nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.
[27] Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare şi să-i jefuiască gospodăria decît dacă a legat mai întîi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa.
[28] Adevărat vă spun că toate păcatele şi toate hulele pe care le vor rosti oamenii li se vor ierta; [29] dar oricine va huli împotriva Duhului Sfînt nu va căpăta iertare în veac, ci este vinovat de un păcat vecinie." [30] Aceasta pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat."
[31] Atunci au venit mama şi fraţii lui; şi, stînd afară, au trimis să-1
cheme. [32] Mulţimea şedea în jurul lui cînd i-au spus: „Iată că mama ta si fraţii tăi sînt afară şi te caută."
[33] El a răspuns: „Cine este mama mea ţii fraţii mei?"
[34] Apoi, aruncîndu-şi privirile peste cei ce şedeau împrejurul lui: „Iată," a zis el, „mama mea şi fraţii
mei! [35] Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela îmi este frate, soră şi mamă."

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

ZIUA A VII-A, CONVOCAREA
MARCU 3.7-35 ÎMPĂRATULUI.

Cât de talentaţi sau înzestraţi crezi că au fost cei doisprezece ucenici din textul citit? Erau oare toţi la fel? Erau mai deosebiţi decât alţii? Nu cred.

Isus cheamă la sine oameni slabi şi păcătoşi. îi doreşte în compania sa, chiar dacă aceştia nu-i înţeleg deocamdată lucrarea. Ii va învăţa şi-i va pregăti el, dându-se pe sine exemplu. Tocmai prin aceşti oameni simpli Isus va întoarce lumea cu susul în jos.

Nu trebuie să fii un credincios ieşit din comun pentru ca Isus să se poată folosi de tine. El te va modela şi înzestra. Tot ce trebuie să faci este să dai curs chemării şi să te laşi cuprins de pasiunea lui Dumnezeu pentru lumea noastră plină de nevoi.

Convocarea din acest text este pentru tine. Isus te cunoaşte, pe nume, aşa cum i-a cunoscut şi pe ei. Iţi ştie slăbiciunile, după cum le-a ştiut şi pe a le lor. Spune „Da" chemării şi vino să zideşti împreună cu el o împărăţie care va dăinui în veci.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Să ştiţi că Domnul şi-a ales un om pe care-1 iubeşte: Domnul aude cînd strig către el (Psalmul

4.3).
Rugăciune: Doamne, îţi mulţumesc că mă cunoşti şi vrei sil mă foloseşti - alături de toţi cei ce răspund convocării tale - pentru .1 schimba lumea din jur. Foloseşte-mă, nu numai astăzi, ci în fiecare zi din viaţa mea. Amin.

PIERDUT. Două categorii de oameni îl înconjoară tot timpul I pe Isus - oameni care cred în el şi oameni care nu cred. I La fel şi azi. Dacă crezi în Isus înseamnă că eşti mântuit
şi faci parte din noua familie a lui Dumnezeu. Dacă nu crezi, atunci nu faci parte din familia lui. Eşti pierdut. Poţi să mergi la biserică cât vrei şi chiar să citeşti Biblia. Căci numai credinţa personală în Isus Hristos poate face dintr-un păcătos pierdut unul mântuit.
ÎMPĂRĂŢIE. ISUS ne este prezentat în această evanghelie ca împărat al împăraţilor. Toţi împăraţii au o împărăţie peste care domnesc. Dumnezeu are şi el o astfel de împărăţie. El domneşte în cer şi pe pământ. întregul univers ascultă de poruncile lui. Totuşi, când spunem că Dumnezeu îşi zideşte o împărăţie, vrem de fapt să spunem că el aduce noi membri în familia sa. împărăţia lui Dumnezeu este făcută din oameni care îl iubesc şi au încredere în el. A contribui la zidirea acestei împărăţii presupune să duci altora vestea bună că Isus mântuieşte pe cei păcătoşi.

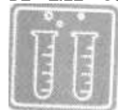
HARTĂ: IUDEA, IERUSALIM, IORDAN, TIR, SIDON. PAGINILE 139-14O.
CINE SUNT EI: APOSTOLII, CEI DOISPREZECE, SIMON PETRU, IACOV ŞI FRATELE SĂU, FII LUI ZEBEDEI, ANDREI, FILIP, BARTOLOMEU, MATEI, TOMA, IACOV FIUL LUI ALFEU, TADEU, SIMON ZELOTUL, IUDA ISCARIOTEANUL. PAGINILE 124-127.
CUVINTE: A PREDICA, BELZEBUB, BLASFEMIE. PAGINILE 124-127

ZIUA A VIM-A, MARCU 4.1-34
Isus a început iarăşi să înveţe pe norod lîngă mare. Fiind că se adunase foarte mult norod la el, s-a suit
şi a şezut într-o corabie pe mare, iar tot norodul stătea pe ţărm lîngă mare.
2 Apoi a început să-i înveţe multe lucruri în pilde; şi, în învăţătura pe care le-o dădea, le spunea: 3
„Ascultaţi! Iată, semănătorul a ieşit să semene. 4 Pe cînd semăna, o parte din sămînţă a căzut lîngă
drum, au venit păsările şi au mîncat-o. 5 O altă parte a căzut pe un loc stîncos unde n-avea mult pămînt,
a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pămînt adînc, 6 dar, cînd a răsărit soarele, s-a pălit; şi, pentru că
n-avea rădăcină, s-a uscat. 7 O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o şi n-a dat
roadă. 8 O altă parte a căzut în pămînt bun, a dat roadă care se înălţa şi creştea şi a adus - una treizeci,
alta şaizeci şi alta o sută." 9 Apoi a zis: „Cine are urechi de auzit, să audă."
10 Cînd a fost singur, ceice erau în jurul lui împreună cu cei doisprezece l-au întrebat despre pilde. "
„Vouă," le-a zis el, „v-a fost dat să cunoaşteţi taina împărăţiei lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afară
din numărul vostru, toate lucrurile sînt înfăţişate în pilde; 12 pentru ca, «măcar că privesc, să privească
şi să nu vadă, şi măcar că aud, să audă şi să nu înţeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu şi să
li se ierte păcatele.»"
13 El le-a mai zis: „Nu înţelegeţi pilda aceasta? Cum veţi înţelege atunci toate celelalte pilde? "
Semănătorul seamănă Cuvîntul. 15 Cei înfăţişaţi prin sămînţa căzută lîngă drum sînt aceia în care este
semănat Cuvîntul, dar, după ce l-au auzit, vine Satana îndată şi ia Cuvîntul semănat în ei. 16 Tot aşa cei
înfăţişaţi prin sămînţa *căzută.* în locurile stîncoase sînt aceia care, cînd aud Cuvîntul, îl primesc îndată
cu bucurie, 1? dar n-au rădăcină în ei, ci ţin pînă la o vreme; şi, cum vine un *necaz* sau o prigonire din
pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el. iH Alţii sînt cei înfăţişaţi prin sămînţa căzută între spini;
aceştia sînt cei ce aud Cuvîntul, 19 dar năvălesc în ei grijile lumii, înşelăciunea bogăţiilor şi poftele altor
lucruri care îneacă Cuvîntul şi-1 fac astfel neroditor. 20 Alţii apoi sînt înfăţişaţi prin sămînţa căzută în
pămînt bun. Aceştia sînt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc şi fac roadă - unul treizeci, altul şaizeci şi altul
o sută."
21 El le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub coşarcă sau sub pat? Nu este adusă ca să

fie pusă în sfeşnic? 22 Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit şi nimic tăinuit care nu va ieşi
la lumină. 23 Dacă are cineva urechi de auzit să audă."
24 El le-a mai zis: „Luaţi seama la ce auziţi. Cu ce măsură veţi i năsura vi se va măsura, şi vi se va da şi
mai mult. 25 Căci celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua şi ce are."
26 El a mai zis: „Cu împărăţia lui Dumnezeu este ca atunci cînd .iruncă un om sămînţa în pămînt; 27 fie
că doarme noaptea fie că stă i rcaz ziua sămînţa încolţeşte şi creşte fără să ştie el cum. 28 Pămîntul i
(>deşte singur: întîi un fir verde, apoi spic, după aceea grîu deplin în pic; 29 şi, cînd este coaptă roadă,
pune îndată secerea în ea pentru că a venit secerişul."
30 El a mai zis: „Cu ce vom asemăna împărăţia lui Dumnezeu sau prin ce pildă o vom înfăţişa? 31 se
aseamănă cu un grăunte de muştar care, cînd este semănat în pămînt, este cea mai mică dintre ii «te
seminţele de pe pămînt; 32 dar, după ce a fost semănat, creşte ;i se face mai mare decît toate
zarzavaturile şi face ramuri mari aşa că păsările cerului îşi pot face cuiburi la umbra lui."
33 Isus le vestea Cuvîntul prin multe pilde de felul acesta după **Cum** erau ei în stare să-1 priceapă. 34 Nu
le vorbea de loc fără pildă, dar < înd era singur la o parte lămurea ucenicilor săi toate lucrurile.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

ZIUA A VMI-A, MARCU 4.1-34. POVESTIRILE ÎMPĂRATULUI.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„Şi dacă de acolo vei căuta pe Domnul, Dumnezeul tău, îl vei găsi dacă-1 vei căuta din toată inima ta şi din tot sufletul tău" (Deuteronom 4.29).

-^^ttzx^jsx?1(•• D d••••• d•• •

Ue ce ar aştepta sau pretinde cineva ca Dumnez " f ~ ' ^uKacmne: Doamne, da-mi o inima care crede in tine cu toata demonstraţii de forţă? De ce trebuie Dumnezeu să d " ^ ^& puterea, ochi care văd frumuseţea adevărului tău şi glas care vorbeşte Şi cui? Cine suntem noi să-1 judecăm? onS reZe CCVa numai despre tine. Amin.

ri™ .IST 7? mUltC Pilde Ek au rămas întipărite în memoria puTemTo,H 1 rM1 r6/ diSCUtat£ Pildde însă ne ** *TM punem tot felul de intrebăn despre noi înşine. Care dintre cele patru soluri ne reprezintă cel mai bine? Este Isus pentru noi LumT™ Lumii? Sau cineva pe care ne străduim din răsputeri să-1 ascundem astentTmarCDaU ** Pat?, oăm doVadă de răbdafe atu- -nd , n cSc os?c3eZeU " 'rTM " mod talmC k imma unui 1»^ * necredincios? Credem cu adevărat că împărăţia lui Dumnezeu este în '* continua creştere şi că va depăşi orice putere omenească »*

LUMINĂ ŞI VIAŢĂ. ISUS este Lumina Lumii. El aduce la lumină lucrurile pe care trebuie să le vedem. Ne arată păcatul, nevoia de mântuire şi felul în care putem fi mântuiţi. Păcatul este întuneric şi moarte. Isus însă aduce lumină şi viaţă.

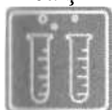
MÂNTUITOR. Crezi în Isus ca mântuitor personal? Dacă da, s-ar putea să ai totuşi prieteni sau membri din familie care nu cred. Acest lucru ar trebui să-ţi provoace întristare. Iţi vei dori tot mai mult ca şi ei să ajungă să-1 cunoască pe Isus ca mântuitor. Roagă-te ca Dumnezeu să-i ajute. Aminteşte -ţi totuşi că lucrarea lui Dumnezeu în vieţile oamenilor este adeseori ascunsă, tainică.

CUVINTE: PILDE. PAGINILE 124-127.
SUNT LA ÎNCEPUT: SĂ ÎNCEPEM CU TINE. PAGINILE 1 32-138.

ZIUA A IX-A, MARCU 4.35-41

35 In aceeaşi zi seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă." 36 După ce au dat drumul
norodului, ucenicii l-au luat în corabia în care se afla şi aşa cum era. împreună cu el mai erau
şi alte corăbii.
37 S-a stîrnit o mare furtună de vînt care arunca valurile în corabie aşa că mai că se umplea
corabia.38 Şi el dormea la cîrmă, pe căpătîi. Ucenicii l-au deşteptat şi i-au zis: „învăţătorule,
nu-ţi pasă că pierim?"39 El s-a sculat, a certat vîntul şi a zis mării: „Taci! Fără gură!' Vîntul a
stat şi s-a făcut o linişte mare.
40 Apoi le-a zis: „Pentru ce sînteţi aşa de fricoşi? Tot n-aveţi credinţă?"42 1-a apucat o mare
frică şi ziceau unii către alţii: „Cine este acesta de îl ascultă chiar şi vîntul şi marea?"

ZIUA A IX-A, MARCU 4.35-4 AUTORITATEA ÎMPĂRATULUI.

Isus este ori nebun ori Dumnezeu însuşi. în mod cert *nu* e doar un om bun. Unii vor spune că Isus a fost un mare învăţător de etică, un om foarte înţelept sau un exemplu bun. Dar i narii învăţători de etică nu poruncesc vântului sau mării şi nu insită ■tft fie ascultaţi. Isus este Dumnezeu. Vântul şi marea ascultă porunca i clui care le-a făcut.

Cu cât mai mult noi? Unii cred că l-au înţeles pe Isus, că îl urmează şi îi aparţin. Dar de fapt nu-1 ascultă. Alţii îl refuză ceva mai I N >liticos, „A fost, ce-i drept, un om bun...," „Da, a fost un înţelept al vremii..." sau „I-a învăţat pe oameni lucruri bune..." Aceste afirmaţii nu merg suficient de departe. Isus este Dumnezeu şi merită mai mult. Merită închinare.

Să mai observăm ceva intresant. Ucenicii par să fie aici mai înspăimântaţi de Isus decât de furtună. Când i-au cerut să intervină nici prin gând nu le-a trecut că se va întâmpla aşa ceva. Dar mai aveau incă multe lucruri de învăţat.

întrebarea adresată lui Isus, „Nu-ţi pasă?" îşi va găsi totuşi ecoul mai târziu, în moartea sa pe cruce. Aşa de mult a arătat Isus că îi pasă de noi! Dacă i-a păsat şi a fost alături de ucenicii în această pi iraejdie, cu siguranţă că nici pe noi nu ne va lăsa.

PRINCIPII MORALE. Oamenii au în viaţă anumite reguli de conduită morală. Nu toţi sunt de acord asupra acestor reguli sau principii morale. Dar lucrurile stau ceva simplu. Regulile morale adevărate sesunt cele lăsate de Dumnezeu. Pe acestea trebuie să le urmăm. Să nu uităm însă că noi suntem păcătoşi; ca atare, ascultarea noastră, cu toate bunele intenţii, nu va fi niciodată perfectă. Doar Isus a ascultat în mod perfect de Tatăl. El a trăit o viaţă perfectă şi a murit o moarte perfectă. Pentru ca toţi cei ce cred în el să aibă o viaţă veşnică perfectă.

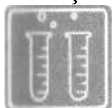

51 CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Şi poruncile lui nu sînt grele" (1 Ioan 5.3).
Rugăciune: Doamne, îţi mulţumesc că ai răbdare cu mine chiar şi ntunci când nu înţeleg cât de mare eşti şi cât de mult îţi pasă de mine. Si, dacă vântul şi mare te ascultă, ajută-mă, Isuse, să ascult şi eu. Vorbeşte-mi prin cuvântul tău şi dă-mi putere prin Duhul Sfânt să fac voia ta.
SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND AUTORITATEA LUI ISUS. PAGINILE 132-138.

ZIUA A X-A, MARCU 5.1-2O
1 Au ajuns pe celălalt ţărm al mării, în ţinutul Gadarenilor
2 Cînd a ieşit Isus din corabie, 1-a întîmpinat îndată un om are ieşea din morminte, stănînit- *Ac*
^uiauic, i-a întîmpinat îndată u care ieşea din morminte, stăpînit de un duh necurat. 3 Omul
acesta îşi avea locuinţa în morminte şi nimeni nu mai putea să-1 ţină legat, nici chiar cu un
lanţ.4 Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi şi cu cătuşe la mîni, dar rupsese
cătuşele şi sfărîmase obezile şi nimeni nu-1 putea domoli.2 Totdeauna, zi şi noapte, stătea în
morminte şi pe munţi, ţipînd şi tăindu-se cu pietre. 6 Cînd a văzut pe Isus de departe, a alergat,
i s-a închinat7 şi a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui
Prea înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu să nu mă chinuieşti!" 8Căci Isus îi zicea: „Duh
necurat, ieşi afară din omul acesta!"
9 „Care-ţi este numele?" 1-a întrebat Isus. „Numele meu este «Legiune»," a răspuns el,
„pentru că sîntem mulţi." 10 Şi îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ţinutul acela.
11 Acolo, lingă munte, era o turmă mare de porci care păşteau. 12 Şi dracii l-au rugat şi au zis:
„Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei." " Isus le-a dat voie. Şi duhurile necurate au
ieşit şi au intrat în porci; şi turma s-a repezit de pe rîpă în mare: erau aproape două mii, şi s-au
înecat în mare.
14 Porcarii au fugit şi au dat de ştire în cetate şi prin satele vecine. Oamenii au ieşit să vadă ce
s-a întâmplat.15 Au venit la Isus şi iată pe cel ce fusese îndrăcit şi avusese legiunea de draci,
şezînd jos îmbrăcat şi întreg la minte; şi s-au spăimîntat.17 Cei ce văzuseră cele întâmplate le-
au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit şi cu porcii. 17 Atunci au început să roage pe Isus
să plece din ţinutul lor.
18 Pe cînd se suia el în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-1 lase să rămînă cu el. K
Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi şi povesteşte-le tot ce ţi-a făcut Domnul şi
cum a avut milă de tine."20 El a plecat şi a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse
Isus. Şi toţi se minunau.

ZIUA A X-A, MARCU 5.1-2O PUTEREA ÎMPĂRATULUI.
Nimeni nu-1 putea ajuta pe acest om. Nici el măcar nu se putea ajuta singur. Era o cauză pierdută. Se rănea singur ţii ar fi rănit şi pe alţii dacă i s-ar fi ivit ocazia. Fusese alungat din sat; nimeni nu-1 dorea. Până să se întâlnească cu Isus, singurul loc în care se simţea în largul lui era cimitirul.
Isus ştia că omul acesta era posedat de multe duhuri rele. I)uhurile pe de altă parte îi recunoşteau puterea şi se rugau de el. Dar situaţia omului era importantă pentru Isus; de fapt, era mai importantă decât soarta duhurilor rele sau a porcilor. El avea putere să facă duhurile rele să plece şi să vindece sufletul omului.
Nu uita însă niciodată că Isus are şi puterea de a-ţi schimba viaţa. I ',1 are putere asupra răului. El a învins forţele răului şi le-a dezarmat prin moartea sa pe cruce. într-o zi, el va face ca răul să înceteze.
în încheierea relatării, omul vindecat devine un martor al lui Isus. Este timpul ca şi alţii să afle ce ţi-a făcut ţie Domnul. Cât despre | x >rcari, aceştia au dovedit că sursa lor de venit era mai

importantă decât Isus. Care sunt prioritățile tale?
CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
„Nu mă părăsi, Dumnezeule, chiar la bătrîneţe cărunte, ca să vestesc tăria ta neamului de acum şi puterea ta neamului de oameni care va veni" (Psalmul 71.18).
Kugăciune: Doamne, am citit despre puterea ta de a schimba vieţile i mmenilor. Ai milă, te rog, şi de mine. Fie ca biruinţa ta asupra răului să se vadă în viaţa mea. Ajută-mă să spun şi altora ce ai făcut pentru mine. Amin.
A DA SLAVĂ LUI DUMNEZEU. Nu te grăbi să vorbeşti altora despre mântuire până nu ai fost tu însuţi vindecat de Isus. El te iubeşte şi vrea ca numele lui Dumnezeu să fie proslăvit. Aceasta a fost prioritatea lui Isus.
HARTĂ: GERASA, DECAPOLE. PAGINILE 139-14O. CUVINTE: DUHURI RELE, MARTOR. PAGINILE 124-127. ALTE CUVINTE: DIAVOL; ISUS, FIUL CELUI PREA ÎNALT. PAGINILE 124-127

ZIUA A XI-A. MARCU 5.21—43
21 După ce a trecut Isus iarăşi de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul lui.
El stătea lîngă mare.
22 Atunci a venit unul din fruntaşii sinagogii,
numit Iair. Cum 1-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele lui2i şi i-a făcut următoarea
rugăminte stăruitoare: „Fetiţa mea trage să moară; rogu-te, vino de-ţi pune mîinile peste ea ca
să se facă sănătoasă şi să trăiască."
24 Isus a plecat împreună cu el, iar după el mergea mult norod şi-1 îmbulzea. 25 Şi era o
femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge. 2<i Ea suferise mult de la mulţi
doctori; cheltuise tot ce avea şi nu simţise nici o uşurare; ba încă îi era mai rău.
27 A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulţime şi s-a atins de haina lui. 28
Căci îşi zicea ea: „Dacă aş putea doar să mă ating de haina lui, mă voi tămădui." 29 Şi îndată a
secat izvorul sîngelui ei şi a simţit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.
30 Isus a cunoscut îndată că o putere ieşise din el; şi, întorcîndu-se spre mulţime, a zis: „Cine
s-a atins de hainele mele?" 31 Ucenicii i-au zis: „Vezi că mulţimea te îmbulzeşte şi mai zici:
„Cine s-a atins de mine?"
32 El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. 33 Femeia, înfricoşată şi
tremurînd, căci ştia ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele lui, şi i-a spus tot
adevărul. 34 Dar Isus i-a zis: „Fiică, credinţa ta te-a mîntuit; du-te în pace şi fii tămăduită de
boala ta."
35 Pe cînd vorbea el încă, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii care-i spun: „Fiica
ta a murit; pentru ce mai superi pe învăţătorul?"
36 Dar Isus, fără să ţină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: „Nu te teme,
crede numai!" 37 Şi n-a îngăduit nimănui să-1 însoţească, afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele
lui Iacov.
38 Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă şi pe unii care plîngeau şi
se tînguiau mult. 39 A intrat înăuntru şi le-a zis: „Pentru ce faceţi atîta zarvă şi pentru ce
plîngeţi? Copila n-a murit, ci doarme." 40 Ei îşi băteau joc de el.
Atunci, după ce i-a scos afară pe toţi, a luat cu el pe tatăl copilei, pe mama ei şi pe cei ce-1
însoţiseră şi a intrat acolo unde zăcea copila. 41A apucat-o de mînă şi i-a zis: „Talita cumi,"
care tălmăcit însemnează „Fetiţo, scoală-te, îţi zic!" 42 îndată fetiţa s-a sculat şi a început să

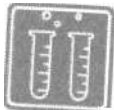
umble căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniţi.
38
43 Isus le-a poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta, şi a • IN să dea de mîncare fetiţei.
ÎNTOARCE PAGINA
PENTRU RUBRICILE INFORMATIVĂ.
DEVOŢIONALĂ ŞI
DE ZILE CU IsiK) CĂLĂTORIE PRIN EVANGHELIA DUPĂ MARCU

ZIUA A XI-A. MARCU 5.21—43
21 După ce a trecut Isus iarăşi de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul lui. El stătea
lîngă mare.
Atunci a venit unul din fruntaşii sinagogii,
43 Isus le-a poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta, şi a /IN să dea de mîncare fetiţei.
jiLuiiu a venit unui din fruntaşii sinagog
numit Iair. Cum 1-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele lui 23 şi i-a făcut următoarea rugăminte
stăruitoare: „Fetiţa mea trage să moară; rogu-te, vino de-ţi pune mîinile peste ea ca să se facă sănătoasă
şi să trăiască."
24 Isus a plecat împreună cu el, iar după el mergea mult norod şi-1 îmbulzea. 25 Şi era o femeie, care de
doisprezece ani avea o scurgere de sînge. 26 Ea suferise mult de la mulţi doctori; cheltuise tot ce avea şi
nu simţise nici o uşurare; ba încă îi era mai rău.
27 A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulţime şi s-a atins de haina lui. 28 Căci îşi
zicea ea: „Dacă aş putea doar să mă ating de haina lui, mă voi tămădui." 29 Şi îndată a secat izvorul
sîngelui ei şi a simţit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.
30 Isus a cunoscut îndată că o putere ieşise din el; şi, întorcîndu-se spre mulţime, a zis: „Cine s-a atins
de hainele mele?" 31 Ucenicii i-au zis: „Vezi că mulţimea te îmbulzeşte şi mai zici: „Cine s-a atins de
mine?"
32 El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. 33 Femeia, înfricoşată şi tremurînd,
căci ştia ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele lui, şi i-a spus tot adevărul. 34 Dar Isus
i-a zis: „Fiică, credinţa ta te-a mîntuit; du-te în pace şi fii tămăduită de boala ta."
35 Pe cînd vorbea el încă, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii care-i spun: „Fiica ta a murit;
pentru ce mai superi pe învăţătorul?"
36 Dar Isus, fără să ţină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: „Nu te teme, crede
numai!" 37 Şi n-a îngăduit nimănui să-1 însoţească, afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui Iacov.
38 Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă şi pe unii care plîngeau şi se
tînguiau mult. 39 A intrat înăuntru şi le-a zis: „Pentru ce faceţi atîta zarvă şi pentru ce plîngeţi? Copila n-
a murit, ci doarme." 40 Ei îşi băteau joc de el.
Atunci, după ce i-a scos afară pe toţi, a luat cu el pe tatăl copilei, pe mama ei şi pe cei ce-1 însoţiseră şi
a intrat acolo unde zăcea copila. 41 A apucat-o de mînă şi i-a zis: „Talita cumi," care tălmăcit
însemnează „Fetiţo, scoală-te, îţi zic!" 4Z îndată fetiţa s-a sculat şi a început să umble căci era de
doisprezece ani. Ei au rămas încremeniţi.

3a

ÎNTOARCE PAGINA
PENTRU RUBRICILE INFORMATIVĂ.
DEVOŢIONALĂ ŞI
DE ZILE CU Isi<) CĂLĂTORIE PRIN EVANGHELIA DUPĂ MARCU

ZIUA A XI-A, MARCU 5.21-43 COMPASIUNEA ÎMPĂRATULUI.

Compasiunea lui Isus iese în evidenţă cu această ocazie. Nici un părinte nu şi-ar dori să fie în situaţia lui Iair. Să-şi vadă fiica murind şi să nu poată face nimic. Dar Iair află că Isus este pe undev; prin apropiere, aşa că aleargă la el şi i se aruncă la picioare.

Isus răspunde nevoii lui Iair şi a fiicei lui. El nu este prea ocupai nu se consideră deasupra acestor nevoie mărunte şi nu este prea obosit Isus simte şi împărtăşeşte în mod sincer durerea lui Iair.

Dar tocmai atunci cineva rosteşte groaznicele cuvinte: „Fiica ta a murit". Cei din jur cred că totul este pierdut şi că nici Isus nu mai poate face ceva. Prea târziu! Şi totuşi nu e...

Vedem încă odată că Isus are toată puterea în cer şi pe pământ. Dar are şi compasiunea necesară pentru a folosi puterea. Femeia cu scurgere de sânge trăieşte puterea, dragostea şi compasiunea mântuitorului. Ea este vindecată, dar se înfioară când întâlneşte privirea căutătoare a lui Isus. Totuşi, ce înţelegător, plin de blândeţe şi respect o tratează Isus! A avea putere e un lucru, dar a şti să o foloseşti cu blândeţe şi compasiune e cu totul altceva.
Când dai dovadă de compasiune, oamenii vor vedea în tine o reflectare a caracterului lui Isus.

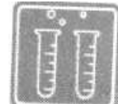
CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
„Astfel dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi prea iubiţi, îmbrăcaţi-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndeţe, cu îndelungă răbdare" (Coloseni 3.12).
Rugăciune: Doamne Isuse, fă-mă să fiu persoana care mă vrei tu să 1111 I 'ie ca toată purtarea mea să-ţi aducă slavă şi cinste. Ajută-mă să recunosc întotdeauna că faptele mele nu mă mântuiesc. Că numai tu ilni mântuire omului păcătos. Şi că o dai prin har. Ami.n
DRAGOSTEA LUI ISUS. Este interesant faptul că femeia cu scurgere de sânge fusese bolnavă doisprezece ani, adică tot atâţia ani cât avea şi fetiţa lui Iair. Acest lucru putem spune că le uneşte în mod tainic în textul de faţă. Isus îşi arată oricum compasiunea faţă de amândouă. Nu contează vârsta. Nu contează pe cine cunoşti sau pe cine nu cunoşti, dacă eşti bogat sau sărac. Oricine poate veni la Isus după ajutor. Isus te asigură că atunci când îi ceri să te izbăvească nu-ţi va întoarce spatele. Nu vei fi respins!
CUVINTE: MINUNI. PAGINILE 124-127.
SUNT LA ÎNCEPUT: AUTORITATE. PAGINILE 132-138.
4Q
41

ZIUA A XII-A, MARCU 6.1-29
Isus a plecat de acolo şi s-a dus în patria lui. Ucenicii lui au mers după el.
2 Cînd a venit ziua Sabatului, a început să înveţe pe norod în sinagogă. Mulţi, cînd îl auzeau, se mirau şi
ziceau: „De unde are el aceste lucruri? Ce fel de înţelepciune este aceasta, care i-a fost dată? Şi cum se
fac astfel de minuni prin mîinile lui? 3 Nu este acesta tîmplarul, feciorul Măriei, fratele lui Iacov, al lui
Iose, al lui Iuda şi al lui Simon? Şi nu sînt surorile lui aici între noi?" Şi găseau o pricină de poticnire în
el.
4 Dar Isus le-a zis: „Un prooroc nu este dispreţuit decît în patria lui, între rudele lui şi în casa lui." 5 N-a
putut să facă nici o minune acolo, ci doar şi-a pus mîinile peste cîţiva bolnavi şi i-a vindecat. 6 Şi se
mira de necredinţa lor.
7 Atunci a chemat la sine pe cei doisprezece şi a început să-i trimită doi cîte doi, dîndu-le putere asupra
duhurilor necurate. 8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decît un toiag; să n-aibă nici pîine, nici
traistă, nici bani de aramă la brîu; 9 să se încalţe cu sandale şi să nu se îmbrace cu două haine.
10 Apoi le-a zis: „In orice casă veţi intra, să rămîneţi acolo pînă veţi pleca din locul acela. " Şi, dacă în
vreun loc nu vă vor primi şi nu vă vor asculta, să plecaţi de acolo şi să scuturaţi îndată praful de sub
picioarele voastre ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru
pămîntul Sodomei şi Gomorei decît pentru cetatea aceea."
12 Ucenicii au plecat şi au propovăduit pocăinţa. 13 Scoteau mulţi draci şi ungeau cu untdelemn pe mulţi
bolnavi şi-i vindecau.
14 împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui nume ajunsese vestit, şi a zis: „Ioan
Botezătorul a înviat din morţi şi de aceea lucrează aceste puteri prin el." 15 Alţii ziceau: „Este Ilie." Iar
alţii ziceau: „Este un prooroc ca unul din prooroci."
16 Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morţi." "
Căci Irod însuşi trimisese să prindă pe Ioan şi-1 legase în temniţă din pricina Irodiadei, nevasta fratelui
său Filip, pentru că o luase de nevastă. 18 Şi Ioan zicea lui Irod: „Nu-ţi este îngăduit să ţii pe nevasta
fratelui tău!"
19 Irodiada avea necaz pe Ioan şi voia să-1 omoare. Dar nu putea, 20 căci Irod se temea de Ioan, fiind că
îl ştia om neprihănit şi sfînt; îl ocrotea, şi, cînd îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neştiind ce să
facă; şi-1 asculta cu plăcere.

21 Totuşi a venit o zi cu bun prilej cînd Irod îşi prăznuia ziua
naşterii şi a dat un ospăţ boierilor săi, mai marilor oastei şi fruntaşilor (inlileii.
22 Fata Irodiadei a intrat la ospăţ, a jucat şi a plăcut lui Irod şi i **itipeţilor** lui. împăratul a zis fetei:
„Cere-mi orice vrei, şi-ţi voi da." M Apoi a adăugat cu jurămînt: „Orice-mi vei cere, îţi voi da, fie şi
lumătate din împărăţia mea."
24 Fata a ieşit afară şi a zis mamei sale: „Ce să cer? Şi mamă-sa i-a **tlipuns:** „Capul lui Ioan
Botezătorul." 25 Ea s-a grăbit să vină îndată la împărat şi i-a făcut următoarea cerere: „Vreau să-mi dai
îndată, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul."
26 împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina Iiirămintelor sale şi din pricina oaspeţilor, n-a vrut
să zică nu. 27 A 11 nnis îndată un ostaş de pază cu porunca de a aduce capul lui Ioan H<)tczătorul.
Ostaşul de pază s-a dus şi a tăiat capul lui Ioan în temniţă, " 1-a adus pe o farfurie, 1-a dat fetei şi fata
1-a dat mamei sale.
29 Ucenicii lui Ioan, cînd au auzit acest lucru, au venit de i-au i ulicat trupul şi l-au pus într-un mormînt.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE!

„Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece" (Luca 21.33).
Că nu trebuie tratat altfel. Ce greşeală! Chiar "iT "^ SpC decât ei' Rugăciune: Doamne, ajută-
mă să fiu credincios cuvântului tău, fără necredinţa lor. ? SUS pare
surPnns de **frică** în prezentarea lui şi dispus să accept respigerea lumii atunci
Isus însă nu este singurul care este i™™™ T T • • - când aceasta se datorea2ă
părtăşiei pe care o am cu Fiul tău. Amin.
respinşi respins. Ucenicii sai sunt şi ei
fără Jir BOteZatoml CSte un alt exemplu- El a spus adevărul rara teama, punând viat-s imn«is „ i,,; T~„ J ?._ I •
. . .,
îlm

ZIUA A XII-A, MARCU 6.1-29 RESPINGEREA ÎMPĂRATULUI.

Isus este respins în propriul oraş - în Nazaret. Oamenii cred că, din moment ce l-au văzut
crescând în lor şi îi cunosc familia.
Bote2ătOrul a fost urât cu ^ta înverşunare de Irod
şi
Oamenilor nu le convine ideea de a-i da socoteală lui Dumnezeu Prezentarea cuvântului său,
mai ales atunci când expune păcate îndrăgite, atrage după sine respingerea lumii P
fără elMal bme înSă ^ SUfefim CUISUS decât Să avem o via?ă uşoară

DAREA DE SEAMĂ. în democraţie, învăţăm să dăm socoteală altora, instanţelor de judecată, Poliţiei, etc. Guvernul le conferă acestora autoritate, iar guvernul, la rândul său, îşi primeşte mandatul de la popor. Trebuie să dăm seama cuiva pentru ceea ce facem. De fapt, noi toţi suntem în cele din urmă răspunzători în faţa lui Dumnezeu.
Dacă încălcăm Legea lui suportăm consecinţele. Plata păcatului este moartea, spune scriptura. Dar păcatele tale pot fi acoperite de Isus Hristos, dacă te pocăieşti şi-i dăruieşti viaţa ta.

HARTĂ: NAZARET. PAGINILE I39-I4O. CINE SUNT EI: ÎMPĂRATUL IROD; ILIE; IOAN BOTEZĂTORUL, IRODIENII. PAGINILE 128-130.
CUVINTE: POCĂINŢĂ, PAGINILE 124-127-.

ZIUA A XIII-A, MARCU 6.3O-44

3(1

Apostolii s-au adunat la Isus şi i-au spus tot ce făcuseră şi tot ce învăţaseră pe oameni. 31 Isus le-a zis: „Veniţi singuri la o parte într-un loc pustiu şi odihniţi-vă puţin."
Căci erau mulţi care veneau şi se duceau, şi ei n-aveau vreme nici să mănînce.
32 Au plecat dar cu corabia ca să se ducă într-un loc pustiu la o parte. 33 Oamenii i-au văzut plecînd şi i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetăţile şi au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei.
34 Cînd a ieşit din corabie, Isus a văzut mult norod; şi i s-a făcut milă de ei pentru că erau ca nişte oi care n-aveau păstor; şi a început să-i înveţe multe lucruri.
35 Fiind că ziua era pe sfîrşite, ucenicii s-au apropiat de el şi i-au zis: „Locul acesta este pustiu şi ziua este pe sfîrşite. 36 Dă-le drumul să se ducă în cătunele şi satele de primprejur ca să-şi cumpere pîine, fiind că n-au ce mînca."
37 „Daţi-le voi să mănînce," le-a răspuns Isus. Dar ei i-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pîini de două sute de lei şi să le dăm să mănînce?"
38 Şi el i-a întrebat: „Cîte pîini aveţi? Duceţi-vă de vedeţi." S-au dus de au văzut cîte pîini au şi au răspuns: „Cinci şi doi peşti."
39 Atunci le-a poruncit să-i aşeze pe toţi, cete-cete, pe iarba verde. 40 Şi au şezut jos în cete de cîte o sută şi de cîte cincizeci.
41 El a luat cele cinci pîini şi cei doi peşti, şi-a ridicat ochii spre cer şi a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pînile şi le-a dat ucenicilor ca ei să le împartă norodului. Asemenea şi cei doi peşti, i-a împărţit la toţi.
42 Au mîncat toţi şi s-au săturat; 43 şi au ridicat douăsprezece coşuri pline cu fîrmituri de pîine şi cu ce mai rămăsese din peşti. 44 Cei ce mîncaseră pîinile erau cinci mii de bărbaţi.

ZIUA A XIII-A, MARCU 6.3O-44 ÎMPĂRATUL ARE GRIJĂ.

Fraza cheie aici este „oi fără păstor." Păstorul era una 11 intre cele mai cunoscute metafore pentru împărat în Vechiul I cstament.
împăratul domnea în numele (sau în locul) lui Dumnezeu şi **ki leal)** în maniera dorită de el. Dumnezeu dădea siguranţă şi purta de C.iijă poporului său, iar împăratul trebuia să facă la fel.
Citeşte de exemplu Psalmul 23 scris de împăratul David care arată destul de clar ce fel de împărat este Dumnezeu.
Isus vede că oamenii tânjesc după un împărat bun, după I)umnezeu însuşi. Că au nevoie de cineva care să aibă grijă de ei. I himnezeu îşi iubeşte poporul. Mulţi lideri pământeşti sunt interesaţi iloar de putere, neavând pic de dragoste pentru oameni.
Isus este împăratul care are grijă de cei care-1 urmează şi-1 i < uită. A fost nevoie de o minune ca aceasta pentru a anunţa că ulcvăratul împărat, unsul lui Dumnezeu, a venit la noi.
El îţi asigură hrana de care ai nevoie; şi asta pentru că îi pasă. I :.l ştie că ai nevoie de un împărat care poartă de grijă - nu sărac sau zgârcit. Vezi belşugul de la masa servită de Isus!
Dacă crezi în bunătatea lui, o vei şi vedea; nu o vei vedea însă ilacă te îndoieşti.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„Căci Domnul este bun; bunătatea lui ţine în veci, şi credincioşia lui din neam în neam" (Psalmul 100.5).

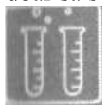
Rugăciune: Doamne, dă-mi o credinţă puternică să nădăjduiesc şi Hă mă încred cu adevărat în bunătatea şi disponibilitatea ta de a-mi purta de grijă în toate privinţele. Amin.

ÎMPĂRAT. Ce însemnă pentru tine că Isus este împărat? Crezi că este un împărat al dragostei care poartă de grijă? Că este generos? Sau că este reticent cu darurile? Cui ai putea, la rândul tău, să porţi de grijă în numele lui Isus?

ZIUA A XIV-A, MARCU 6.45-56
45 îndată Isus a silit pe ucenicii săi să intre în corabie şi să treacă înaintea lui de cealaltă parte, spre
Betsaida. In timpul acesta, el avea să dea drumul norodului. 46 După ce şi-a luat rămas bun de la norod
s-a dus în munte ca să se roage.
47 Cînd s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe ţărm. 48 A văzut pe ucenici că se
necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotrivă, şi, într-a patra strajă din noapte, a mers la ei umblînd
pe mare; şi voia să treacă pe lîngă ei.
49 Cînd l-au văzut ei umblînd pe mare li s-a părut că este o nălucă şi au ţipat; 50 pentru că toţi l-au văzut
şi s-au înspăimîntat. Isus a vorbit îndată cu ei şi le-a zis: „îndrăzniţi, eu sînt, nu vă temeţi!" 51 Apoi s-a
suit la ei în corabie şi a stat vîntul. Ei au rămas uimiţi şi înmărmuriţi, 52 căci nu înţeleseseră minunea cu
pînile, fiind că le era inima împietrită.
53 După ce au trecut marea, au venit în ţinutul Ghenezaretului şi au tras la mal. 54 Cînd au ieşit din
corabie oamenii au cunoscut îndată pe Isus, 55 au alergat prin toate împrejurimile şi au început să aducă
pe bolnavi în paturi pretutindeni pe unde se auzea că era el.
56 Oriunde intra el, în sate, în cetăţi sau în cătune, puneau pe bolnavi pe pieţe şi-1 rugau să le dea voie
doar să se atingă de poalele hainei lui. Şi toţi cîţi se atingeau de el erau tămăduiţi.

ZIUA A XIV-A, MARCU 6.45-56 UMBLAREA PE MARE.

Isus poate face orice. Umblarea pe mare nu a fost o problemă pentru el. Totuşi evenimentul nu poate fi redus i M ni act de bravado în faţa ucenicilor.

Lui Isus i s-a făcut milă de ei. Ucenicii îl înţelegeau oricum li **nirte** puţin. Până şi sensul hrănirii miraculoase a cinci mii de oameni Ic scăpa. în mintea lor, ca şi în mintea multora care au participat ii mici, minunea era legată strict de mâncare. Inimile lor împietrite nu micau să priceapă că Isus era cu adevărat Dumnezeu şi împărat al **IBpăraţilor.** Privirea le era înceţoşată.

Probabil că se întrebau de ce trebuiau să se chinuie singuri cu i li irile mării, iar Isus zăbovea. Nu-şi puteau imagina nicicum că Isus n \ i ajunge din urmă...umbând pe mare. De aceea prima reacţie a fost *H*\ strige după ajutor, crezând că spre ei se îndrepta o fantomă.

Isus s-a apropiat de ei şi i-a liniştit. S-a urcat în corabie, iar 111 ti una a încetat imediat. Prezenţa lui a fost suficientă pentru a linişti **Ipcle** învolburate.

Este important aici nu doar *cine* este Isus, ci şi *ce* este el. Este creatorul şi stăpânul elementelor naturii. Nimic nu i se împotriveşte, nimic nu refuză să i se supună.

Crezi că noi l-am fi înţeles mai bine sau mai repede decât au **făcut-o** ucenicii? Am fi renunţat oare mai uşor la ceea ce ştim despre viaţă (sau despre mare cum este cazul lor)?

FRICA. „NU te teme!" este cel mai des repetat imperativ în Biblie. Apare de 366 de ori, o dată pentru fiecare zi din inclusiv anul bisect.

an.

CUVINTE: HAR, SUVERANITATE. PAGINILE 124-127. HARTĂ: BETSAIDA, GHENEZARET. PAGINILE 139-14O. SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND AUTORITATEA LUI Isus. PAGINILE 132-138.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Acum, aşa vorbeşte Domnul care te-a făcut, Iacove, şi cel ce te-a întocmit, Israele! „Nu te teme de nimic căci eu te izbăvesc; te chem pe nume, eşti al meu" (Isaia 43.1).

Kugăciune: Doamne, uneori recunosc că nu înţeleg cum lucrezi în viaţa mea. Dar ajută-mă să mă încredinţez cu tot ce am în braţul tău. Să cred că tu poţi să faci orice voieşti şi să nu-mi fie frică. Amin.

Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru și spurcă pe om."

[1] Fariseii și cîțiva cărturari veniți din Ierusalim s-au aduna
la Isus. [2] Ei au văzut pe unii din ucenicii lui prînzind cu
mîinile necurate, adică nespălate.
[3] Fariseii însă și toți Iudeii nu mănîncă fără să-și spele cu mare
băgare de seamă mîinile după datina bătrînilor. [4] Și cînd se întorc din
piață nu mănîncă decît după ce s-au scăldat. Sînt multe alte obiceiuri pe
care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a urcioarelor, a
căldărilor și a paturilor.
[5] Și fariseii și cărturarii l-au întrebat: „Pentru ce nu s n
ucenicii tăi de datina bătrînilor, ci prînzesc cu mîinile nesp l e?" [6]
Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despı oi, după
cum este scris: „Norodul acesta mă cinstește cu buzele, da. ma lui
este departe de mine."
[7] Degeaba mă cinstesc ei dînd învățături care nu sînt decît niște
porunci menești." [8] Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina
așezată de oameni, precum: spălarea urcioarelor și a paharelor, și faceți
multe alte lucruri de acestea."
[9] El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu
ca să țineți datina voastră. [10] Căci Moise a zis: „Să cinstești pe tatăl tău
și pe mama ta;" și „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să
fie pedepsit cu moartea."
[11] Voi dimpotrivă ziceți: „Dacă un om va spune tatălui său sau
mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta este Corban," adică dat lui
Dumnezeu, face bine; [12] și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl
sau pentru mama sa.
[13] Și așa ați desființat Cuvîntul lui Dumnezeu prin datina
voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!"
[14] În urmă a chemat din nou noroadele la sine și le-a zis:
„Ascultați-mă toți și înțelegeți. [15] Afară din om nu este nimic care,
intrînd în el, să-l poată spurca; dar ce iese din om, aceea-l spurcă. [16]
Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."
[17] După ce a intrat în casă, pe cînd era departe de norod,
ucenicii lui l-au întrebat despre pilda aceasta. [18] El le-a zis: „Și voi
sînteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om de
afară nu-l poate spurca? [19] Fiind că nu intră în inima lui, ci în pîntece
și apoi este dat afară în hazna?" A zis astfel făcînd toate bucatele
curate.
[20] El le-a mai zis: „Ce iese din om aceea spurcă pe om. [21]
Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile,
curviile, uciderile, [22] furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile,

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOȚIONALĂ ȘI INFORMATIVĂ.

ZIUA A XV-A, MARCU 7.1-23 Î ÎMPĂRATUL ŞI INIMA TA.

Isus spune clar că nu ceea ce mănânci te face înaintea lui" plăcut lui de diverse
Numai când inima ta înaintea lui Dumnezeu.
Nu
ceremonii. Nu fi . o mâncare i

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbeşte ochii, dar Domnul se uită la inimă (1 Samuel
, ci ceea ce iţi iese din inimă. A fi
respectarea unor ceremonii impuse Kugăciune: Doamne, recunosc că am o inimă păcătoasă şi murdară.
Dumnezeu priveşte mult mai adânc. l'ână şi cele mai bune fapte ale mele pot avea o motivaţie rea. Sunt
un păcătos. Numai tu mă poţi curaţi. Numai tu mă poţi mântui. Scliimbă inima mea! Amin.
pş ai adâ
atum nei fi cu adevărat curat
g p gj unof tradlî" P
Provocarea vine din altă di
de o anumită tradiţie
desparte iremediabil de Dumnezeu. Până la urmă e numai o mâncare!

Noţiunile de „curat" respectiv „necurat" ţin de interior. Cărturarii şi fariseii preferau să ignore examinarea atentă a inimii şi să înlocuiască, în esenţă, Cuvântul lui Dumnezeu cu tradiţiile omeneşti.

Nu încape îndoială: Isus ne cunoaşte extrem de bine! Ştie tot ce este în inima noastră. Oricât de religioşi am încerca să fim nu vom deveni mai curaţi înaintea lui Dumnezeu.

Dar cum putem ajunge totuşi curaţi? Doar printr-o schimbare a inimii. Şi cine ne poate da o inimă curată? Numai Dumnezeu.

Cum este inima ta înaintea lui Dumnezeu astăzi? Pe dinafară poţi foarte religios dar înăuntru plin de răutate.

Ai FOST GĂSIT „VINONVAT." Cum pot fi mântuit? Nu contează tradiţiile religioase pe care le respecţi. Ceea ce spui sau faci nu te pote mântui. Eşti vinovat conform acuzaţiilor aduse. Nu poţi fi eliberat de sub vinovăţia şi puterea păcatului decât dacă te întorci la Hristos şi îi ceri să te mântuiască. Numai lucrarea lui pe cruce poate mântui omul păcătos.

i INE SUNT Ei: ISAIA, FARISEII, MOISE, IUDEII. PAGINILE la4-127.
CUVINTE: PILDE, IMORALITATE, ADULTER, PAGINILE 124-127.
»UNT LA ÎNCEPUT: SĂ ÎNCEPEM CU TINE - PĂCATUL. CAGINILE 132-138.

ZIUA A XVI-A, MARCU 7.24-37
24 Isus a plecat de acolo şi s-a dus în ţinutul Tirului şi al Sidonului.
A intrat într-o casă, dorind să nu ştie nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămînă ascuns. 25 Căci îndată
o femeie, a cărei fetiţe era stăpînită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre el şi a venit de s-a
aruncat la picioarele lui. 26 Femeia aceasta era o grecoaică de obîrşie siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată
dracul din fiica ei.
27 Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întîi copiii; căci nu este bine să iei pîinea copiilor şi s-o arunci la
căţei." 28 „Da, Doamne", i-a răspuns ea; „dar şi căţeii de sub masă mănîncă din firmiturile copiilor.[1] 29
Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieşit dracul din fiică-tă." 30 Şi cînd a intrat femeia în
casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; şi ieşise dracul din ea.
31 Isus a părăsit ţinutul Tirului şi a venit iarăşi prin Sidon la Marea Galileii, trecînd prin ţinutul
Decapole. 32 i-au adus un surd care vorbea cu anevoie şi l-au rugat să-şi pună mîinile peste el.
33 El 1-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi şi i-a atins limba cu scuipatul lui. 34 Apoi şi-
a ridicat ochii spre cer, a suspinat şi a zis: „Efata," adică: „Deschide-te!" 35 îndată i s-au deschis
urechile, i s-a deslegat limba şi a vorbit foarte desluşit.
36 Isus le-a poruncit să nu spună nimănui; dar, cu cît le poruncea mai mult, cu atît îl vesteau mai mult. 37
Ei erau uimiţi peste măsură de mult şi ziceau: „Toate le face de minune; chiar şi pe surzi îi face să audă
şi pe muţi să vorbească."

ZIUA A XVI-A, MARCU 7-24-37 CREDINŢA FIECĂRUI OM CONTEAZĂ.

Isus recunoşte credinţa autentică oriunde s-ar manifesta ea. Poţi fi în afara sistemului şi chiar dispreţuit. Nu ai pe **nimeni** la care să apelezi, dar i te poţi adresa lui Isus. Interesul lui **fiţi** de om transcende orice barieră socială sau religioasă. Isus nu e ni\nob!

Femeia care a venit la el era foarte insitentă. Nu avea nici o MKII >ială că Isus putea să scoată demonul din fiica ei. Prin urmare, vftzând că nu renunţă şi chiar îi dă un răspuns bun, Isus se întoarce cu l'iiii;ivoinţă spre ea.

Răspunsul ei izvora din credinţă. Nu i l-ar fi putut da fără să fi IMn o credinţă reală în Isus. Ştia că se putea încrede pe deplin în el.

Regiunea Decapole (Cele Cinci Cetăţi) era un teritoriu ne-/ i< iese. Conducătorii religioşi ai vremii spuneau că decapolenii nu **mei** itau binecuvântările lui Dumnezeu. Totuşi Isus a răspuns credinţei » 1 si ei femei, chiar dacă aceasta provenea dintr-o regiune aşa-zis 11< (urată." De ce? Pentru că a văzut în îndrăzneala ei o credinţă Autentică.

Roagă-te cu îndrăzneală. Roagă-te cu încredere. Nu-1 ■ I' ••< onsidera pe Dumnezeu cu rugăciuni mici care nu fac altceva decât *ni* presupună că Dumnezeu ar fi mic. Perseverează!

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„El îngrijeşte de voi" (1 Petru 5.7).

Rugăciune: îţi mulţumesc, Doamne Isuse, că ai grijă de nune. Ajută-mă să nu dau impresia în rugăciunile mele că tu ai fi **reticent** sau zgârcit. Amin.

CREDINŢA ÎN isus. Credinţa este o încredinţare privind lucrurile nădăjduite, o încredere neclintită în lucrurile care nu se văd, spune scriptura. Femeia de obârşie siro-feniciană şi-a adus problemele la Isus. A avut credinţă în el. Mulţi l «meni au dezamăgit-o... Dar *nu* Isus!

Hartă: Syrian Desert. Paginile 139-140.

ZIUA A XVII-A, MARCU 8.1-21
1 In zilele acelea, fiind că se strînsese din nou mult norod, şi n-avea ce mînca, Isus a chemat
pe ucenicii săi şi le-a zis
2 „Mi-e milă de norodul acesta căci iată că de trei zile stau lingă mine şi n-au ce mînca. 3 Dacă
le voi da drumul acasă flămînzi ai să leşine de foame pe drum, fiind că unii din ei au venit de
departe."
4 Ucenicii i-au răspuns: „Cum ar putea cineva să sature cu pîine pe oamenii aceştia, aici într-
un loc pustiu?"
5 „Cîte pîini aveţi?" i-a întrebat Isus. „Şapte," i-au răspuns ei. 6 Atunci a poruncit norodului să
şadă pe pămînt; a luat cele şapte pîini; şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, le-a frînt şi le-a
dat ucenicilor săi ca să le împartă; şi ei le-au împărţit norodului.
7 Mai aveau şi cîţiva peştişori: şi Isus, după ce i-a binecuvîntat, a poruncit să-i împartă şi pe
aceia.
8 Au mîncat şi s-au săturat; şi au ridicat şapte coşniţe pline cu rămăşiţele de firmituri. 9 Erau
aproape patru mii de inşi. In urmă Isus le-a dat drumul.
10 Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii săi şi a venit în părţile Dalmanutei. n Fariseii au
venit deodată şi au început o ceartă de vorbe cu Isus; şi, ca să-1 pună la încercare, i-au cerut
un semn din cer.
12 Isus a suspinat adînc în duhul său şi a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat
vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn."
13 Apoi i-a lăsat şi a intrat iarăşi în corabie ca să treacă de cealaltă parte. " Ucenicii uitaseră să
ia pîini; cu ei în corabie n-aveau decît o pîine.
15 Isus le dădea în grijă şi le zicea: „Luaţi seama să vă păziţi bine de aluatul fariseilor şi de
aluatul lui Irod!" 16 Ucenicii se gîndeau şi ziceau între ei: „Fiind că n-avem pîini."
17 Isus a înţeles lucrul acesta şi le-a zis: „Pentru ce vă gîndiţi că n-aveţi pîini? Tot nu pricepeţi
şi tot nu înţelegeţi? Aveţi inima împietrită? m Aveţi ochi şi nu vedeţi? Aveţi urechi şi nu auziţi?
Şi nu vă aduceţi aminte deloc?
19 Cînd am frînt cele cinci pîini la cei cinci mii de bărbaţi, cîte coşuri pline cu firmituri aţi
ridicat?" „Douăsprezece," i-au răspuns ei. 20 „Şi cînd am frînt cele şapte pîini la cei patru mii
de bărbaţi, cîte coşniţe pline cu firmituri aţi ridicat?" „Şapte," i-au răspuns ei. 21 Şi el le-a zis:
„Tot nu înţelegeţi?"

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI
INFORMATIVA

ZIUA A VII-A, MARCU 8.1-21 MĂREŢUL HAR, ORIBILA ORBIRE.
Isus repetă minunea înmulţirii pâinilor, dar de data aceasta într-un teritoriu ne-evreiesc. El este împăratul tuturor, fie evrei fie ne-evrei. Harul său se revarsă peste toţi. Toate popoarele pământului, oameni de orice limbă, sunt binecuvântaţi prin Isus.
Cu toate acestea, fariseii îl aşteaptă încruntaţi la debarcarea pe

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
„Şi-i voi curaţi de toate nelegiuirile pe cari le-au săvîrşit împotriva mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin care m-au supărat şi prin care s-au răzvrătit împotriva mea" (Ieremia 33.8).

tugăciune: Doamne, ajută-mă să am o inimă gata să creadă că «UI este împărat şi mântuitor. Iartă-mă atunci când nu înţeleg ce **itieamnă** să-1 urmez şi când păcatul îmi împietreşte inima. Continuă
„Sub nici o formă," spune Isus. El nu datorează nimănui nici o demonstrare. Fariseii nu sunt stăpânii, nu sunt proprietarii lui. Dimportiva. Sunt orbi datorită necredinţei. Nu pot vedea nici cel m, **simplu adevăr: Mesia stătea chiar în faţa lor.** eaTMicelm
om pâcatemici scenicii nu sunt mai buni la acest capitol: nic,
re,n ? fnnn TP ^ *** hTMnke* ^culoasă a celor 5.000 respectiv 4.000 de oamen, Manifestă simptomele aceleiaşi boli ca şi fariseii - sunt făcuţi parcă din acelaşi „aluat."
Boala constă în a nu realiza că aveau nevoie de Isus. Că aveau
Ce trist! Nu cumva eşti şi tu în situaţia ucenicilor? Să nu poţi vedea cat de mult ai nevoie de el? Dacă da, mâine vom citi despre medicul trimis Dumnezeu pentru vindecarea orbirii spirituale
AUTORITATEA LUI ISUS. PAGINILE
SUNT LA ÎNCEPUT: 132-138
CUVINTE: NEAMURI, IUDEI, SUFLET, MESIA, HRISTOS. PAGINILE 124-127.
ADEVĂRATUL HAR. Dumnezeu ne dă darul credinţei şi al vieţii veşnice, fără să aştepte ca noi să facem ceva în schimb. Aşa este adevăratul har. Gândeşte-te ce binecuvântare extraordinară este să fii mântuit! Dar şi ce a trebuit Isus să îndure pentru a face acest dar posibil. Nu-1 merităm... Totuşi ni se dă. Gratuit.

ZIUA A XVIII-A, MARCU 8.22-3O.
22 Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb şi l-au rug să se atingă de el.
Isus a luat pe orb de
pe ochi

ZIUA A XVIII-A, DOI ORBI VĂD.
MARCU 8.22-3O
Doi nevăzători îşi recapătă vederea. Primul nu poate vedea
i şi 1-a scos afară din sat,, ochii fizici până când Isus nu intervine. Al doilea, Petru, nu poate ; t pus mîinile peste el şi 1-a întrebat: Ptfea cu ochii spirituali până când Dumnezeu Tatăl nu-1 ajută, l s-a uitat şi a zis: „Văd nişte oameni umblînd, dar n Prima vindecare este un fel de pildă pusă în scenă pentru a ne par ca nişte copaci ^ înţelegem ce se întâmplă cu Petru. Orbul îşi recapătă vederea
rîuA e T! /US n ",OU nUlmle pe ochi" i~a spus să se uite ţintă >I,I m câte puţin - văzând mai întâi confuz, apoi în final clar de tot. 2,UA? ?St 'f " Şi a Vă2Ut tOate lucrurile deslu?it- V n, vede şi el, în mod treptat, adevărurile spirituale.
Atunci Isus 1-a trimis acasă şi i-a zis: „Să nu intri în sat şi nic sa nu spui cuiva în sat."
?
U$
Orbul vede oameni, îi recunpoaşte ca atare, dar i se par ca nişte
plecat cu ucenicii săi în sat 1 *C* ■■ npuci. Tot aşa şi Petru: are în faţa lui un om, pe Isus. îl recunoaşte
drum le-a pus următoarea întrebare- Ci ^ CZareu ^P-^e lirpi Hristosul, identificându-1 corect din acest puct de vedere, dar nu-
• *»* e zic oamenii ca sînt eu?" * m^lege deplin decât după înviere şi pogorârea Duhului Sfânt.
te să nu spună nimănui. La fel şi lui Petru.
i<.y utwivU ,^._________un moment dat greşeala lui Petru şi se
s ~ w . vnr gândi mai degrabă la slava pământească decât la câştigul ceresc,
u spună nimănui lucrul acesta Numai Dumnezeu poate deschide ochii oamenilor ca aceştia să pllicapă desluşit cine este Isus şi ce a făcut pentru ei.

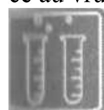
Putem vorbi oamenilor despre Isus cât vrem, dar numai IDumnezeu face minuni şi deschide ochii orbilor spirituali.
Fi *i m V* ""^^ ul^Dare: „uine zic oamenii că sînt eu?" ' |,Uc|eRe deplin decât după înv Da"r vo "P—: " *T** ***?*** ^ //*> ^ ™ul din prooroci." * Orbulm i se porunceşte i-a răspuns Petm ' "^ *"* * ^
CU?" "Tu £Şti HristOSul!"« *» ucenicii vor ^ !fă |a U" Isus le-a poruncit cu tărie
despre el

SLAVA PĂMÂNTEASCĂ. Te preocupă mai mult ceea ce cumperi sau obţii decât persoana lui Isus? Te interesează mai mult ce gândesc prietenii tăi despre tine decât părerea pe care o are Dumnezeu? Dacă da, atunci te gândeşti mai mult la slava pământească decât la câştigul ceresc. Dacă persoana cea mai importantă pentru noi este Isus şi preocuparea majoră Cuvântul lui Dumnezeu, dacă ne interesează mai mult să fim plăcuţi înaintea Tatălui nostru ceresc decât înaintea oamenilor, aceasta înseamnă că vrem să ne strângem comori în cer. Devenim tot mai mult asemenea lui Hristos. Lucrurile pământeşti sunt ca un nimic în comparaţie cu Cuvântul lui Dumnezeu şi Fiul său. Increde-te deci în Isus pentru a fi mântuit de păcatele tale. Concentrează-te asupra singurului lucru care cu adevărat contează: slăvirea lui Dumnezeu.
HARTĂ: CEZAREEA LUI FILIP. PAGINILE 139-14O. CUVINTE: ILIE, IOAN BOTEZĂTORUL, ISUS HRISTOS. PAGINILE 124-127.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Şi dacă evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui i Mm inezeu. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înşine, ci pe Domnul 11 istos Isus. Noi sîntem robii voştri pentru Isus. Căci Dumnezeu care a Să lumineze lumina din întuneric," ne-a luminat inimile pentru ca să I ttccm să strălucească lumina cunoştinţei slavei lui Dumnezeu pe faţa lui I Iristos (2 Corinteni 4.3-6).
iciune: Doamne Isuse, îţi mulţumim că putem vedea desluşit i Inc eşti tu cu adevărat şi că inimile noastre pot fi schimbate ca să
II ibim. Dă-ne îndrăzneala şi credinţa să vorbim altora despre tine. Amin.
6 1

| ZIUA A XX-A, MARCU 9.2-13
2 După şase zile, Isus a luat cu el pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan, şi i-a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Aed s-a schimbat la faţă înaintea lor. 3 Hainele lui s-au făcut
strălucitoare şi foarte albe, de o albeaţă pe care nici un înălbitor de
pe pămînt n-o poate da.
4 Ilie li s-a arătat împreună cu Moise şi sta de vorbă cu Isus. 5 Petru a luat cuvîntul şi a zis lui Isus: „învăţătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise, şi una pentru Ilie." 6 Căci nu ştia ce să zică, atît de mare spaimă îi apucase.
7 A venit un nor şi i-a acoperit cu umbra lui; şi din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul meu prea iubit: de El să ascultaţi!1 8 îndată, ucenicii s-au uitat împrejur şi n-au mai văzut pe nimeni decît pe Isus singur cu ei.
9 Pe cînd se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spun nimănui ce au văzut pînă va învia Fiul Omului dintre cei morţi.
10 Ei au păstrat în ei lucrul acesta şi se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morţi, " Ucenicii i-au pus următoarea întrebare: „Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întîi Ilie?" 12 El le-a răspuns: „Ilie va veni întîi şi va aşeza din nou toate lucrurile; tot aşa după cum este scris despre Fiul Omului că trebuie să pătimească mult şi să fie defăimat. 13 Dar eu vă spun că Ilie a şi venit} ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el."

ZIUA A XX-A, MARCU 9.2-13 SLAVA LUI DUMNEZEU PE MUNTE.
Cei trei ucenici care urcă pe munte cu Isus au prilejul să-1 nl.i în toată splendoarea sa. Văd în el împăratul divin, conducătorul trimis de Dumnezeu. Văd un mântuitor. Văd că suferinţa nu 111111 nuează slava lui.
îi văd totodată pe Moise şi pe Ilie, doi oameni a căror apariţie o ărea prorocul Maleahi pentru zilele din urmă (Maleahi 4.4-6). A it cu siguranţă o experienţă înspăimântătoare pentru ei.
Ucenicii mai văd însă şi lucrurile minunate de care vor avea ' 11 < în ceruri. Oricât de greu le va fi să-1 urmeze pe Isus pe pământ, îi nptepta, la sfârşitul umblării, slava cerească.
Slava lui Dumnezeu are un efect năucitor. De fiecare dată când i ii mi în Biblie despre oameni care au văzut slava lui Dumnezeu aflăm 111 au rămas muţi de uimire, ca loviţi de ceva năprasnic.
Vestea bună este că într-o zi această slavă nu ne va mai uimi In felul acesta. îl vom vedea pe Isus aşa cum este, iar noi vom fi
......formaţi după chipul său (1 Ioan 3.2). Mai mult, nu ni se va
i :nta doar slava lui Dumnezeu, ca ceva din afară; ea va fi arătată în ttdaşti timp şi *în* noi, ca ceva înăuntru (Romani 8.18).
Ce încurajare avem deci aici să perseverăm în lupta vieţii, Ifltl czărind încă de pe-acum locul minunat spre care ne îndreptăm! Nu ■ ni II iţa, pentru că nici Isus nu a făcut-o!

MESIA. Ucenicii lui Isus aduc în discuţie un subiect despre care vorbeau învăţătorii Legii între ei. Aceşti cărturari spuneau că un alt Ilie trebuia să se arate mai înainte de a veni Mesia. Isus le răspunde că, de fapt, acest lucru s-a şi întâmplat. Că Ioan Botezătorul a fost acel al doilea Ilie. Dar cum l-au primit oamenii? Şi ce s-a întâmplat cu el?
CUVINTE: TRANSFIGURARE, RABIN. PAGINILE 124-127. CINE SUNT EI: ILIE, MOISE, MALEAHI. PAGINILE 128-I3O.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi Desăvîrşirea credinţei noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-i era pusă înainte, a suferit crucea, a dispreţuit ruşinea şi sade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitaţi-i (Iar cu luare aminte la cel ce a suferit din partea păcătoşilor o împotrivire aşa de mare faţă de sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeţi inima şi să cădeţi de oboseală în sufletele voastre (Evrei i ' .'.-3).
Kuj'.ăciune: Tată, îţi mulţumesc că Isus a mers până la capăt pe drumul pregătit de tine, văzând slava care-1 aştepta dincolo de cruce. Ajută-mă i | >e mine să te urmez chiar şi atunci când întâmpin greutăţi. Amin.
64
65

ZIUA A XXI-A, MARCU 9.14-32
|! [H] Cînd au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejuri lor şi pe cărturari întrebîndu-se cu ei. [15] De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s-a mirat şi a alergat la el să i se închine.
[16] El i-a întrebat: „Despre ce vă întrebaţi cu ei?" [17] Şi un om din norod i-a răspuns: „Invăţătorule, am adus la tine pe fiul meu care este stăpînit de un duh mut. [18] Ori unde îl apucă, îl trînteşte la pămînt, Copilul face spumă la gură, scrîşneşte din dinţi şi rămîne ţeapăn. M-am rugat de ucenicii tăi să scoată duhul şi n-au putut."
[19] „O neam necredincios!" le-a zis Isus. „Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceţi-1 la mine."
[20] L-au adus la el. Şi, cum a văzut copilul pe Isus, duhul 1-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pămînt şi se zvîrcolea făcînd spumă la gură.
[21] Isus a întrebat pe tatăl lui: „Cită vreme este de cînd îi vine aşa?" „Din copilărie," a răspuns el. [22] „Şi de multe ori duhul 1-a aruncat cînd în foc, cînd în apă, ca să-1 omoare. Dar dacă poţi face ceva, fie-ţi milă de noi şi ajută-ne."
[23] Isus a răspuns: „Tu zici: «Dacă poţi!...» Toate lucrurile sînt cu putinţă celui ce crede!" [24] îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinţei mele!"

[25] Cînd a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre el, a mustrat duhul necurat şi i-a zis: „Duh mut şi surd, îţi poruncesc să ieşi afară din copilul acesta şi să nu mai intri în el."
[26] Şi duhul a ieşit, ţipînd şi scuturîndu-1 cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, aşa că mulţi ziceau:
„A murit!" [27] Dar Isus 1-a apucat de mînă şi 1-a ridicat. Şi el s-a sculat în picioare.
[28] Cînd a intrat Isus în casă, ucenicii lui l-au întrebat de-o parte: „Noi de ce n-am putut să scoatem
duhul acesta?" [29] „Acest soi de draci", le-a zis el, „nu poate ieşi decît prin rugăciune şi post."
[30] Au plecat de acolo şi au trecut prin Galilea. Isus nu voia să ştie nimeni că trece.
[31] Căci învăţa pe ucenicii săi şi zicea: „Fiul Omului va fi dat în mîinile oamenilor; ei îl vor omori şi, a
treia zi după ce-1 vor omorî, va învia."
[32] Dar ucenicii nu înţelegeau cuvintele acestea şi se temeau să-1 întrebe.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVA.

ZIUA A XXI-A, MARCU 9.14-32. DEOCAMDATĂ TRĂIM PE PĂMÂNT.

De îndată ce coboară de pe munte, Isus şi cei trei ucenici intră direct într-o furtună cu aspecte omeneşti sau fireşti, dar în acelaşi timp şi spirituale. Avem de-a face, mai întâi, cu o neînţelegeri între cărturari şi ucenicii lui Isus. Un băiat stăpânit de un duh necurat nu a putut fi vindecat de ucenicii rămaşi.

Apoi, ucenicii nu înţeleg ce a vrut Isus să spună atunci când a vorbit despre crucea care îl aştepta. Lucrurile arătau foarte încâlcit. Nu le puteau da de capăt. Dumnezeu lucrează în vieţile celor credincioşi, dar aceştia fac greşeli.

De ce sunt oare ucenicii reticenţi să-1 întrebe pe Isus în legătură cu apropiata sa moarte? Se tem să nu-1 piardă? Refuză să accepte modalitate lui de a mântui poporul lui Dumnezeu? Sunt îngrijoraţi ca nu cumva acelaşi lucru să li se întâmple şi lor? Ce îi face deci să se teamă?

Ţi se întâmplă poate şi ţie să dai înapoi în faţa împotrivirilor sau suferinţei. Toţi avem în noi această teamă. Chemarea de a-1 urma pe Isus presupune suferinţă şi respingere. Dar finalitatea este cerul. Isus a spus: „Dacă voieşte cineva să vină după mine, să se lepede de sine, saşi ia crucea în fiecare zi şi să mă urmeze" (Luca 9.23).

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Totuşi, în toate aceste lucruri, noi sîntem mai mult decît biruitori prin acela care ne-a iubit. Căci sînt bine încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici i| unirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, II **Ici** Înălţimea, nici adîncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare I i ic despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, i >■ nunul nostru (Romani 8.37-39).

•iciune: Doamne, dă-mi curajul de a accepta costul uceniciei. îţi mulţumesc pentru modul în care Isus şi-a arătat puterea asupra lui H .m în acest pasaj. Şi că nimic nu mă va despărţi de tine. Amin.

BISERICA LUI HRISTOS. Biserica lui Hristos, interesant, creşte foarte mult în ţările în care este ilegal până şi să deţii o Biblie. Creştinii pot fi omorâţi pentru credinţa lor. Dar ştim cu toţi că destinaţia noastră este cerul şi veşnicia împreună cu Isus. Până atunci însă Biblia ne spune că trebuie să trecem prin multe greutăţi. Totuşi, Dumnezeu nu ne lasă,
ci ne dă puterea de care avem nevoie să învingem.

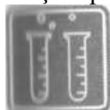
SUNT LA ÎNCEPUT: AUTORITATEA PAGINILE 132-138.
DUH NECURAT,
LUI

ISUS, RĂSTIGNIREA,
, I KUL.
CUVINTE: 127.
UCENICI,
MESIA; PAGINILE 124-
68

ZIUA A XXII-A, MARCU 9.33-5O

33 Apoi au venit la Capernaum.
Cînd era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeaţi unul cu altul pe drum?" 34 Dar ei tăceau pentru ci
pe drum se certaseră între ei ca să ştie cine este cel mai mare.
35 Atunci Isus a şezut jos, a chemat pe cei doisprezece şi le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintîi,
trebuie să fie cel mai de pe urmă din toţi şi slujitorul tuturor!" 36 A luat un copilaş şi 1-a aşezat în
mijlocul lor; apoi 1-a luat în braţe şi le-a zis: 37 „Oricine primeşte pe unul din aceşti copilaşi în Numele
meu, mă primeşte pe mine; şi oricine mă primeşte pe mine, nu mă primeşte pe mine, ci pe cel ce m-a
trimis pe mine."
38 Ioan i-a zis: „Invăţătorule, noi am văzut pe un om scoţînd draci în Numele tău şi l-am oprit, pentru că
nu venea după noi." 39 „Nu-1 opriţi," a răspuns Isus, „căci nu este nimeni care să facă minuni în Numele
meu şi să mă poată grăi de rău îndată după aceea. 40 Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi. 41
Şi oricine vă va da de băut un pahar cu apă în Numele meu, pentru că sînteţi ucenici ai lui Hristos,
adevărat vă spun că nu-şi va pierde răsplata.
42 Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi care cred în mine ar fi mai bine
pentru el să i se lege de gît o piatră mare de moară şi să fie aruncat în mare.
43 Dacă mîna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viaţă decît să ai
două mîni şi să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge, 44 unde viermele lor nu moare şi focul nu se
stinge.
45 Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-1; este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop,
decît să ai două picioare şi să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge, 46 unde viermele lor nu
moare şi focul nu se stinge.
47 Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-1; este mai bine pentru tine să intri în împărăţia lui
Dumnezeu numai cu un ochi, decît să ai doi ochi şi să fii aruncat în focul gheenei, 48 unde viermele lor
nu moare şi focul nu se stinge.
49 Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc şi orice jertfă va fi sărată cu sare. 50 Sarea este bună; dar, dacă
sarea îşi pierde puterea de a săra, cu ce îi veţi da înapoi puterea aceasta? Să aveţi sare în voi înşivă şi să
trăiţi în pace unii cu alţii."

ZIUA A XXII-A, MARCU 9"33~5° CEL MAI MARE ŞI CEL MAI MIC.

Multe certuri încep atunci când oamenii aleg să facă voia lor şi resping voia lui Dumnezeu. Ne place puterea şi ne li II un recunoaşterea publică. Vrem să ajungem cât mai repede în 111 ui piramidei. Cei care îl urmează pe Isus ar trebui însă să fie lltfcl, umili şi să se bazeze pe Dumnezeu. Aşa cum o face un copilaş.

• ii lui Dumnezeu este să dai prioritate celuilalt. A urca înseamnă, 11 II .uloxal, să cobori. Să cobori în...înălţare.

Deseori vrem să creştem în importanţă acum în viaţa aceasta. I luam că viaţa care vine este incomparabil mai importantă. Mai bine I u pregătim în viaţa aceasta scurtă pentru veşnicia care urmează.

i 11 bine spui «Nu» păcatului acum decât să ai parte de pierzania fără nlârşit. Vrei să te asemeni tot mai mult lui Isus? Nu uita că el a îndurat ilurcrea şi umilinţa crucii pentru noi şi că s-a încrezut pe deplin în i ităl său. A privit întotdeauna înainte.

Care dintre cele două vieţi este mai importantă pentru tine? \i casta, scurtă? Sau cealaltă, veşnică? Dacă ar fi să-ţi pun aceiaşi un rebare într-o mie de ani, ce ai răspunde? Asupra căreia dintre cele două vieţi crezi că ar fi meritat să te concentrezi?

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă preschimbaţi prin înoirea minţii voastre ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută şi desăvîrşită (Romani 12.2).

Rugăciune: Doamne, înţeleg că trebuie să-i consider pe ceilalţi mai ptesus de mine. Dar lumea mă învaţă în fiecare zi tocmai opusul. Ajută-mă să-mi aliniez valorile cu Isus. Şi, dacă trebuie să spun

cuiva «îmi pare rău,» dă-mi tăria să fac lucrul acesta astăzi. Amin.
COPIII. In vremea lui Isus, copiii erau desconsideraţi. Dar Isus spune că ei sunt foarte importanţi. Chiar şi astăzi, din păcate, tinerii sunt de multe ori priviţi de sus. Cei săraci sunt trecuţi cu vederea. Cei needucaţi marginalizaţi. Isus însă nu i-a tratat pe oameni în funcţie de vărstă, poziţie |i >cială sau educaţie. Dacă zicem că îl urmăm, atunci să facem la fel.

CUVINTE: VEŞNICIE, PAGINILE 124-127. HARTĂ: CAPERNAUM. PAGINILE 139-I4O.

7D

71

ZIUA A XXIII-A, MARCU IO. 1-31

ii ' Isus a plecat de acolo şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo
de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la el; şi, după obiceiul său, a început iarăşi să-i înveţe.
2 Au venit la el fariseii; şi, ca să-1 ispitească, l-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-şi lase
nevasta. 3 Drept răspuns, el le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?" 4 „Moise," au zis ei, „a dat voie ca
bărbatul să scrie o carte de despărţire şi s-o lase."
5 Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta. 6 Dar de la
începutul lumii, «Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască. 7 De aceea va lăsa omul pe
tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de nevastă-sa. 8 Şi cei doi vor fi un singur trup.» Aşa că nu mai sînt
doi, ci sînt un singur trup. 9 Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."
10 In casă, ucenicii l-au întrebat iarăşi asupra celor de mai sus. " El le-a zis: „Oricine îşi lasă nevasta şi
ia pe alta de nevastă, preacurveşte faţă de ea; 12 şi dacă o nevastă îşi lasă bărbatul şi ia pe altul de
bărbat, preacurveşte."
13 1-au adus nişte copilaşi ca să se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe ceice îi aduceau. 14 Cînd a văzut
Isus acest lucru, s-a mîniat şi le-a zis: „Lăsaţi copilaşii să vină la mine şi nu-i opriţi, căci împărăţia lui
Dumnezeu este a celor ca ei. 15 Adevărat vă spun că oricine nu va primi împărăţia lui Dumnezeu ca un
copilaş cu nici un chip nu va intra în ea!" 16 Apoi i-a luat în braţe şi i-a binecuvîntat, punîndu-şi mîinile
peste ei.
17 Tocmai cînd era gata să pornească la drum, a alergat la el un om care a îngenuncheat înaintea lui şi 1-
a întrebat: „Bunule învăţător, ce să fac ca să moştenesc viaţa vecinică?" 18 „Pentru ce mă numeşti bun?"
i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decît unul singur: Dumnezeu. 19 Cunoşti poruncile: „Să nu
preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înşeli; să cinsteşti pe
tatăl tău şi pe mama ta." 20 El i-a răspuns: „Invăţătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din
tinereţea mea."
21 Isus s-a uitat ţintă la el, 1-a iubit şi i-a zis: „Iţi lipseşte un lucru: I du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci
şi vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ţi crucea şi urmează-mă." 22 Mîhnit de aceste cuvinte, omul
acesta a plecat întristat de tot, căci avea multe avuţii.
23 Isus s-a uitat împrejurul lui şi a zis ucenicilor săi: „Cît de anevoie vor intra în împărăţia lui
Dumnezeu ceice au avuţii!" 24 Ucenicii au rămas uimiţi de cuvintele lui. Isus a luat din nou cuvîntul şi
le-a zis: „Fiilor, cît de anevoie este pentru ceice se încred în bogăţii

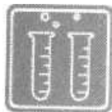
72

I 11 ii re în împărăţia lui Dumnezeu! 25 Mai lesne este să treacă o
.....hi prin urechea unui ac, decît să intre un om bogat în împărăţia lui
i lumnezeu!"
26 Ucenicii au rămas şi mai uimiţi şi au zis unii către alţii: 1 inc poate atunci să fie mîntuit?" 27 Isus s-a
uitat ţintă la ei şi le-a i ,1 aicrul acesta este cu neputinţă la oameni, dar nu la Dumnezeu; l ■! i ii iu că
toate lucrurile sînt cu putinţă la Dumnezeu."
28 Petru a început să-i zică: „Iată că noi am lăsat totul şi te-am
.......ii." 29 Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care
«fl li lăsat casă, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, iu copii, sau holde, pentru mine şi
pentru evanghelie, 30 şi să nu
i......cască acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, fraţi,

«un >ri, mame, copii şi holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor,
viuţa vecinică.
31 Mulţi din cei dintîi vor fi cei de pe urmă şi mulţi din cei de pe
'i 11 n ;i vor fi cei dintîi."

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

'li

ZIUA A XXIII-A, MARCU IO. 1-31

AŞTEAPTĂ-TE LA SURPRIZEI

Isus vorbeşte din nou despre viaţa următoare şi credinţa întrupată de copii. El le reaminteşte ascultătorilor săi că
viaţa veşnică şi credinţa au o importanţă mai mare decât lucrurile
trecătoare.

Apoi urmează o întâlnire neobişnuită. De ce îi cere Isus tânărului bogat să facă un lucru atât de greu? Sunt cel puţin două motive. In primul rând, Isus vrea să spună că lucrurile de care ţinem cu dinţii în viaţa aceasta nu ne vor lăsa să ne bucurăm de viaţa care vine. Ele sunt obstacole redutabile în calea mântuirii. Trebuie să le dăm drumul.

în al doilea rând, Isus vrea să-1 ajute pe tânărul bogat să se facă asemenea unui copil: vulnerabil, sărac, dar încrezător şi dependent de Dumnezeu. Să renunţe la mândria bazată pe reuşitele proprii şi să se încreadă în Isus pentru a obţine viaţa veşnică. în acest sens putem spune că Isus îl impinge la limită. Tânărul ar fi putut să spună: „Sunt de acord, Doamne. Pierderea averii merită, dat fiind ceea ce câştig în schimb." Sau: „Nu pot, e prea greu pentru mine! Dar schimbă-mă şi ajută-mă să intru în viaţa veşnică."

în loc să răspundă aşa, tânărul bogat se întoarce şi pleacă cu capul în pământ. Se aştepta probabil să ajungă în cer prin faptele lui bune. Dar se înşela. La fel şi noi, suntem chemaţi să renunţăm la pretenţiile proprii, să ne dezlipim de lumea aceasta şi să ne încredem în Isus. Ceea ce nu e uşor, mai ales atunci când suntem convinşi că reuşim şi prin strădaniile noastre.

CE TE POATE AJUTA SĂ AJUNGI ÎN CER? Mersul la biserică? Citirea Bibliei? Rugăciunile? Nu. Nimic din ceea ce faci nu-ţi poate asigura un loc în cer. Păcatul e mult prea îngrozitor şi cerul un loc mult prea minunat ca lucrurile să decurgă aşa. Chiar şi oamenii cei mai buni păcătuiesc, iar nftcatul atrage după sine moartea veşnică. Vestea bună este că Isus a Iubit omul păcătos atât de mult încât a fost gata să moară pentru el. \\cin nevoie de iertare, şi numai Isus ne-o poate oferi. Viaţa veşnică CHtc un dar de la Dumnezeu. Nimeni nu o dobândeşte prin eforturile proprii. Numai dacă te arunci cu credinţă în braţele lui Isus, dacă ilrpinzi de el în ce priveşte mântuirea. Te-ai pocăit de păcatele tale? Ii- ;ii întors la Isus? Ai primit darul lui Dumnezeu? Isus e calea către cer. E singura cale...

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Tot aşa, ori cine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are
nu poate fi ucenicul meu (Luca 14.33).

Rugăciune: Doamne, dacă mai sunt lucruri care ne despart, deschide-mi ochii ca să le pot identifica şi dă-mi puterea de a renunţa la ele.

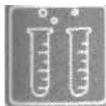
SUNT LA ÎNCEPUT: SĂ ÎNCEPEM CU TINE - CERUL. PAGINILE 132-138.

•) ZIUA A XXIV-A, MARCU IO.32-45
[32] Ei erau pe drum şi se suiau la Ierusalim; şi Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburaţi
şi mergeau îngroziţi după el.
Isus a luat iarăşi la el pe cei doisprezece şi a început să le vorbească despre lucrurile care
aveau să i se întîmple. [33] „Iată," a zis el, „ne suim la Ierusalim şi Fiul Omului va fi dat în
mîinile preoţilor celor mai de seamă şi cărturarilor. Ei îl vor osîndi la moarte şi-1 vor da în
mîinile Neamurilor, [34] care îşi vor bate joc de el, îl vor bate cu nuiele, îl vor scuipa şi-1 vor
omorî; dar după trei zile va învia."
[35] Fiii lui Zebedei, Iacov şi Ioan, au venit la Isus şi i-au zis: „învăţătorule, am vrea să ne faci
ce-ţi vom cere." [36] El le-a zis: „Ce voiţi să vă fac?" [37] „Dă-ne," i-au zis ei, „să şedem unul la
dreapta ta şi altul la stînga ta cînd vei fi îmbrăcat în slava ta."
[38] Isus le-a răspuns: „Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi voi să beţi paharul pe care am să-1 beau eu, sau
să fiţi botezaţi cu botezul cu care am să fiu botezat eu?" [39] „Putem," au zis ei. Şi Isus le-a
răspuns: „Este adevărat că paharul pe care-l voi bea eu îl veţi bea şi cu botezul cu care voi fi
botezat eu veţi fi botezaţi; [40] dar cinstea de a şedea la dreapta sau la stînga mea nu atîrnă de
mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită."
[41] Cei zece, cînd au auzit lucrul acesta, au început să se mînie pe Iacov şi pe Ioan. [42] Isus i-a
chemat la el, şi le-a zis: „Ştiţi că cei priviţi drept cîrmuitori ai Neamurilor domnesc peste ele
şi mai marii lor le poruncesc cu stăpînire. [43] Dar între voi să nu fie aşa. Ci ori care va vrea să
fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; [44] şi ori care va vrea să fie cel dintîi între voi, să fie
robul tuturor.
[45] Căci Fiul Omului n-a venit să i se slujească, ci el să slujească şi să-şi dea viaţa
răscumpărare pentru mulţi!"

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Fiindcă bunătatea ta preţuieşte mai mult decît viaţa, de aceea buzele mele cîntă laudele tale (Psalm 63:3).
Rugăciune: Doamne, îţi mulţumesc că ai luat şi urmat cu hotărâre calea crucii. Ajută-mă să fiu întodeauna gata de a sluji, pentru gloria ta. Amin.

ZIUA A XXIV-A, MARCU IO.32-45. ÎMPĂRĂŢIA ŞI CRUCEA.
Cât de nepricepuţi putem fi uneori! Cât timp le va fi necesar acestor ucenici să înţeleagă că Isus trebuia să moară pentru *realiza,* ceea ce a fost trimis să realizeze? De ce nu înţeleg că este în blosul lor ca Isus să moară pe cruce? Şi că slava pe care şi-o doreau tât de mult nu putea fi dobândită decât prin umilinţă, aşa cum a obândit-o şi Isus. Cum se face că încă nu pricep vocaţia de slujitor a i Isus. Şi că cei care îl urmează trebuie să gândească şi să trăiască la fel, pentru a sluji?
Isus este extrem de răbdător cu oamenii care gândesc în felul mii şi nu în felul împărăţiei lui Dumnezeu. Isus se dovedeşte un Lvăţător iubitor. La urma-urmei, tot aşa de înceţi suntem şi noi când ste vorba să învăţăm de la el.

MOARTEA LUI ISUS. De ce a murit Isus? El a ştiut ce-1 aşteaptă, dar era dispus să îndure orice. Era gata să moară pentru a mântui pe poporul său şi a-i aduce astfel mai multă slavă lui Dumnezeu.

UMILINŢA. îţi place să faci pe şeful? Să fii dur cu cei mai tineri sau cu posibilităţi mai reduse decât tine? Isus nu s-a comportat aşa. Nici cei care îl urmează nu trebuie să aibă o astfel de atitudine. Dacă îl urmezi şi îl iubeşti vei căuta să-1 şi asculţi. Isus ne spune că urmaşii săi sunt caracterizaţi de o titudine slujitoare. Sunt modeşti şi interesaţi de alţii mai mult decât le ei înşişi. Că dau întâietate altora. Un slujitor se îngrijeşte mai întâi de nevoile celorlalţi şi numai la urmă de tot se ocupă şi de ale lui. Aşa a fost Isus.

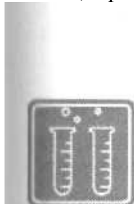
HARTĂ: IERUSALIM. PAGINILE 139-I4O.

77

ZIUA A XXV-A, MARCU 1O.46-11.11

46 Au ajuns la Ierihon. Şi pe cînd ieşea Isus din Ierihon cu ucenicii săi şi cu o mare mulţime de oameni, fiul lui
Timeu, Bartimeu, un cerşetor orb, şedea jos lîngă drum şi cerea de milă. 47 El a auzit că trece Isus din Nazaret şi a
început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!" 48 Mulţi îl certau să tacă; dar el şi mai tare striga: „Fiul
lui David, ai milă de mine!"
49 Isus s-a oprit, şi a zis: „Chemaţi-1!" Au chemat pe orb şi i-au zis: „îndrăzneşte, scoală-te, căci te cheamă." 50
Orbul şi-a aruncat haina, a sărit şi a venit la Isus. 51 Isus a luat cuvîntul şi i-a zis: „Ce vrei să-ţi fac?" „Rabuni," i-a
răspuns orbul, „să capăt vederea." 52 Şi Isus i-a zis: „Du-te, credinţa ta te-a mîntuit." îndată orbul şi-a căpătat
vederea şi a mers pe drum după Isus.
I Cînd s-au apropiat de Ierusalim şi au fost lîngă Betfaghe şi Betania, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis pe
doi din ucenicii săi 2 şi le-a zis: „Duceţi-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veţi intra în el, veţi găsi un măgăruş
legat pe care n-a încălecat încă nici un om; dezlegaţi-1 şi aduceţi-mi-1. 3 Dacă vă va întreba cineva: «Pentru ce
faceţi lucrul acesta?» să răspundeţi: «Domnul are trebuinţă de el.» Şi îndată îl va trimite înapoi aici."
4 Ucenicii s-au dus, au găsit măgăruşul legat afară lîngă o uşă la cotitura drumului şi l-au deslegat. 5 Unii din cei ce
stăteau acolo le-au zis: „Ce faceţi? De ce deslegaţi măgăruşul acesta?" 6 Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Şi i-
au lăsat să plece.
7 Au adus măgăruşul la Isus, şi-au aruncat hainele pe el şi Isus a încălecat pe el. 8 Mulţi oameni îşi aşterneau
hainele pe drum, iar alţii presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe cîmp.
9 Cei ce mergeau înainte şi cei ce veneau după Isus strigau: „Osana! Binecuvîntat este cel ce vine în Numele
Domnului! 10 Binecuvîntată este împărăţia care vine, împărăţia părintelui nostru David! Osana în cerurile prea
înalte!"
II Isus a intrat în Ierusalim şi s-a dus în templu. După ce s-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiind că era pe
înserate, a plecat la Betania cu cei doisprezece.

ZIUA A XXV-A, MARCU 1O.46-11.11 ÎMPĂRATUL VINE CĂLARE.

Marcu nu se dezminte nici de data aceasta de obiceiul său de a folosi o minune pentru a aruncă o nouă lumină asupra persoanei şi lucrării lui Isus.

Ce striga Bartimeu? în ce fel i s-a adresat el lui Isus? Cine a fost David? Unde a domnit el? Şi încotro se îndrepta Isus - tranzitând lerihonul? Ce titlu poartă cel care avea nevoie de măgăruş? Ce îi strigă mulţimea celui ce intră în cetate călare?

El este „împăratul care vine călare să mântuiască în numele Domnului," aşa cum s-a scris în proroci.

Se îndreaptă însă Isus călare către un palat anume? Intră el în vreo sală a tronului? Un loc al

înscăunării? I se aşează o cunună împărătească pe frunte? Nu încă. Isus intră mai întâi în templu, ceea ce ne face să ne gândim atât la tronul ceresc cât şi la jertfă.
Isus se îndreaptă apoi spre Dealul Căpăţânii. Acolo va fi inălţat pe o cruce, iar deasupra capului îi vor pune, în bătaie de joc, o inscripţie împărătească. Va fi chiar încununat, dar cu spini. Dincolo de toată bătaia de joc, Isus este împărat! Un împărat care vine să-şi ia în stăpânire domnia prin cruce şi mormânt. La urmă se va aşeza pe scaunul său de domnie şi va stăpâni ca Domn al întregului univers.
Asemenea mulţimii adunate la Ierusalim, trebuie şi noi să ne bucurăm de faptul că Isus este împărat. I se cuvine închinarea.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Fiindcă am primit dar o împărăţie care nu se poate clătina, să ne arătăm mulţumitori şi să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie şi cu frică (Evrei 12.28).
Rugăciune: Tată, te slăvesc pentru Fiul tău, Isus. îţi mulţumesc că el a împlinit în mod perfect voia ta. Duhule Sfânt, îţi mulţumesc că ai inspirat pe robii tăi în scrierea Bibliei şi că mă înveţi cum să o înţeleg. Doamne Isuse, tu eşti împăratul care aduce mîntuirea. Mă închin ţie. Amin.

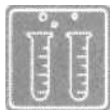

7B

MOMENT DE MEDITAŢIE ASUPRA GOLCOTEI. PAGINA 83. MOMENT DE MEDITAŢIE ASUPRA PLANULUI LUI DUMNEZEU DE A-ŞI STABILI ÎMPĂRĂŢIA. PAGINA 83.
CINE SUNT EI: ISUS, FIUL LUI DAVID. PAGINILE 128-13O. HARTĂ: IERIHON, MUNTELE MĂSLINILOR. PAGINILE I39-14O.

ZIUA A XXVI-A, MARCU 11.12-33

12 A doua zi, după ce au ieşit din Betania, Isus a flămînzit.
13 A zărit de departe un smochin care avea frunze şi a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat
de smochin, dar n-a găsit decît frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. 14 Atunci a luat cuvîntul şi
a zis smochinului: „în veac să nu mai mănînce nimeni rod din tine!" Şi ucenicii au auzit aceste vorbe.
15 Au ajuns în Ierusalim şi Isus a intrat în templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau şi
cumpărau în templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei.
16 Şi nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin templu.
17 Şi-i învăţa şi zicea: „Oare nu este scris: «Casa mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate
neamurile»? Dar voi aţi făcut din ea o peşteră de tîlhari."
18 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii, cînd au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-1 omoare; căci
se temeau de el, pentru că tot norodul era uimit de învăţătura lui.
19 Ori de cîte ori se însera, Isus ieşea afară din cetate.
20 Dimineaţa, cînd treceau pe lîngă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini. 21 Petru şi-a adus
aminte de cele petrecute şi a zis lui Isus: „Invăţătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a
uscat."
22 Isus a luat cuvîntul şi le-a zis: „Aveţi credinţă în Dumnezeu! 23 Adevărat vă spun că, dacă va zice
cineva muntelui acestuia: «Ridicate şi aruncă-te în mare,» şi, dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va
crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. 24 De aceea vă spun că, orice lucru veţi cere, cînd vă
rugaţi, să credeţi că l-aţi şi primit, şi-1 veţi avea.
25 Şi, cînd staţi în picioare de vă rugaţi, să iertaţi orice aveţi împotriva cuiva pentruca şi Tatăl vostru
care este în ceruri să vă ierte greşelile voastre. 26 Dar dacă nu iertaţi nici Tatăl vostru care este în ceruri
nu vă va ierta greşelile voastre.
27 S-au dus din nou în Ierusalim. Şi, pe cînd se plimba Isus prin templu, au venit la el preoţii cei mai de
seamă, cărturarii şi bătrînii 28 şi i-au zis: „Cu ce putere faci tu aceste lucruri? Şi cine ţi-a dat puterea
aceasta ca să le faci?"
29 Isus le-a răspuns: „Am să vă pun şi eu o întrebare; răspundeţi-mi la ea şi apoi vă voi spune şi eu cu ce
putere fac aceste lucruri. 30 Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni? Răspundeţi-mi!"
31 Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: «Din cer», va zice: «Dar de ce nu l-aţi crezut?» 32 Şi
dacă vom răspunde: «De la
oameni»..." se temeau de norod, căci toţi socoteau că Ioan a fost în adevăr un prooroc.
33 Atunci au răspuns lui Isus: „Nu ştim." Şi Isus le-a zis: „Nici eu n-am să vă spun cu ce putere fac
aceste lucruri."

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.
BD
S 1

ZIUA A XXVI-A, MARCU 11.12-33 SĂRMANUL SMOCHINI
Pare destul de dur pentru un biet smochin, nu-i aşa? Insă Isus vede în acest pom neroditor o întruchipare a inimii omeneşti.
In ţinuturile acelea smochinul începea să dea primele roade odată cu frunzele. Că „nu era încă vremea smochinelor" se referă la vremea culesului. Smochinul ar fi trebuit să aibă fruct tocmai pentru că vremea culesului nu sosise. Adică fructele nu fuseseră recolatate încă. Dar, în loc de fruct, pomul avea numai frunze.
Când Fiul lui Dumnezeu, împăratul veşnic, s-a apropiat de smochin, ar fi trebuit să găsească rod în el. Dar pomul îl întâmpina gol şi neroditor, precum unii din cei de faţă. împăratul dumnezeiesc a venit la ei, aşteptându-se să fie primit cu roadă acceptării, pocăinţei, închinării şi, mai presus de orice, a credinţei pline de bucurie.
Dar ei îl ispiteau şi căutau tot timpul un motiv de ceartă cu el. II urau şi-i întorceau spatele. Refuzau să creadă în el. Smochinul le slujeşte acestora drept avertisment. Mesajul este clar: dacă mai continuă aşa, vor ajunge blestamţi asemenea smochinului neroditor. Se vor veşteji şi vor muri.
Puterea cuvântului lui Isus este remarcabilă. El spune însă, ciudat poate pentru urechile noastre, că şi cuvântul nostru poate avea putere de la Dumnezeu. Cum? Prin credinţa în Isus. Cuvintele pe care le rostim astăzi pot afecta oameni pentru toată veşnicia.
CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Roadă Duhului dimpotrivă este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blîndeţea, înfrînarea poftelor. împotriva acestor lucruri nu este lege (Galateni 5.22-23).
Rugăciune: Doamne, tu aştepţi, pe bună dreptate, ca viaţa mea să fie roditoare. M-ai chemat să port roadă împărăţiei. Ai spus că, dacă rămân în tine şi dacă rămân în mine cuvintele tale, voi aduce roadă. Ajută-mă să am în continuare încredere în tine. Amin.

CREDINŢA. Ce face credinţa atât de importantă? Este extraordinar să vedem ce poate realiza credinţa în Dumnezeu. Nu din cauza ei, ci din cauza lui Dumnezeu care este obiectul credinţei.
GOLGOTA. Locul unde a fost răstignit Isus se numea Golgota sau Dealul Căpăţânii şi era situat puţin în afara cetăţii. Era un loc al morţii şi ruşinii unde criminalii îşi primeau pedeapsa pentru crimele săvârşite. Nu era un loc pitoresc sau de iarbă verde, al păcii sau liniştei. Ci un loc
al groazei şi al execuţiilor. Crucea era un instrument de tortură şi bineînţeles pedeapsă capitală.
Isus a avut de îndurat mai multă suferinţă decât ne-am putea imagina vreodată. Dar a acceptat totul spre mântuirea omului păcătos de la pedeapsa veşnică. Prin moartea sa, Isus se face dătător de viaţă veşnică pentru toţi cei care cred în el.

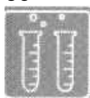
PLANUL LUI DUMNEZEU. Care este planul lui Dumnezeu? Planul lui este instaurarea domnie sale. Mai înainte de toţi vecii, mai înainte de facerea lumii, Dumnezeu a voit mântuirea păcătoşilor. Problema este că, prin ei înşişi, oamenii nu pot participa în această împărăţie a lui Dumnezeu. Păcatul îi opreşte. Totuşi, moartea lui Isus pe cruce
acoperă păcatul celor care cred în el şi-i aduce în împărăţia sa.
Domnia lui Dumnezeu se întăreşte şi se extinde datorită morţii lui
Isus pe cruce şi învierii dintre cei morţi.

HARTĂ: BETANIA, IERUSALIM. PAGINILE 139-14O. CUVINTE: VEŞNICIA. PAGINILE 124-12T. CINE SUNT EI: MARII PREOŢI, IOAN BOTEZĂTORUL. PAGINILE 128-13O.

B2

83

ZIUA A XXVII, MARCU CURĂŢIREA TEMPLULUI.

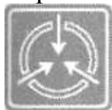
1 1.12-33.

Astăzi vom medita la versetle 15-19. Vechiul Testament spune că Domnul va intra dintr-o dată în templu şi că va mistui zgura ca un foc mistuitor.

Care a fost motivul lui Isus pentru această acţiune? Să privim atent la ceea ce face. Schimbătorii de bani şi vânzătorii de animale pentru jertfă nu se aflau în templul propriu-zis, ci în ceea ce Marcu numeşte curtea templului. Cu alte cuvinte, curtea neamurilor. De aceea Isus vorbeşte aici despre templu ca un loc de rugăciune pentru toate neamurile. El restabileşte astfel accesul neamurilor în prezenţa lui Dumnezeu şi netezeşte calea acestora spre împărăţia lui.

Insă oamenii care credeau că templul le aparţine în mod exclusiv se pregătesc să-1 omoare. Numai că imperiile lor mărunte vor fi măturate, spulberate de împăratul cu adevărat dumnezeiesc.

Mă bucur de altfel că Isus a curăţit curtea neamurilor. Eu fac parte dintre neamuri. Mă bucur şi mai mult însă că Isus a fost dispus să îndure batjocură şi ură pentru a-mi deschide poarta casei de rugăciune. El este împăratul tuturor, indiferent de obârşie sau neam; şi este un împărat iubitor.

CUM ÎL POT GĂSI PE DUMNEZEU? ISUS voia ca toţi oamenii să aibă acces la Dumnezeu, fie iudei fie neamuri. Putem avea acces la Dumnezeu datorită jertfei lui Isus pe cruce. Trebuie doar să vii la Dumnezeu în numele Fiului său, Isus Hristos.

UNDE ESTE DUMNEZEU? Dumnezeu este pretutindeni şi tot timpul. Poţi să i te închini lui oricând şi în orice loc, dar sunt şi locuri specifice unde poţi face lucrul acesta, în vremurile biblice oamenii se închinau în templu sau în sinagogă. Ei numeau uneori astfel de locuri casa lui Dumnezeu. Isus însă era interesat să vadă casa lui Dumnezeu tratată cu respect şi gloria lui restaurată acolo.

Tânjeşti tu după casa lui Dumnezeu? După un loc în care creştinii se întâlnesc pentru a i se închina lui Isus Hristos în oraşul tău? Făcând aceast lucru îl onorezi pe Dumnezeu şi te maturizezi în credinţă.

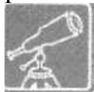
Iţi doreşti să vezi casa lui Dumnezeu umplându-se de oameni care se închină şi slăvesc numele lui? Să vezi oameni de orice obârşie, neam, limbă sau cultură venind înaintea lui Dumnezeu pentru a recunoaşte că îl iubesc? Isus îşi dorea toate aceste lucruri.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
în vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strânge la Ierusalim în Numele Domnului şi nu vor mai urma pornirile inimii lor rele (Ieremia 3.17).
Rugăciune: Doamne, îţi mulţumesc că ai venit să aduci oameni din toate naţiile, triburile sau limbile în împărăţia ta. îţi mulţumesc că acest lucru continuă să se realizeze în lume prin ucenicii tăi de azi. Ajută-mă să colaborez cu tine în aducerea multor oameni să se închine împăratului Isus şi să aibă parte de dragostea şi harul tău. Amin.
HARTĂ: BETANIA, IERUSALIM. PAGINILE 139-14O. CUVINTE: SINAGOGĂ, TEMPU, ÎNCHINARE, RABI. PAGINIUE 124-127.
CINE SUNT EI: MARII PREOŢI, IOAN BOTEZĂTORUL, IEREMIA. PAGINILE 128-13O.
B4

ZIUA A XXVIII-A, MARCU 12.1-12
[1]1sus a început pe urmă să le vorbească în pilde.
„Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea şi a zidit un turn; apoi
a arendat-o unor vieri şi a plecat din ţară.
[2] La vremea roadelor a trimis la vieri un rob ca să ia de la ei din roadele viei. [3] Vierii au pus
mîna pe el, l-au bătut şi l-au trimis înapoi cu mîinile goale. [4] A trimis iarăşi la ei un alt rob; ei
l-au rănit la cap şi l-au batjocorit. [6] A mai trimis un altul, pe care l-au omorît; apoi a trimis
mulţi alţii, dintre care pe unii i-au bătut, iar pe alţii i-au omorît.
[6] Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, 1-a trimis şi pe el la ei. «Vor primi cu cinste pe
fiul meu!» zicea el. [7] Dar vierii aceia au zis între ei: «Iată moştenitorul; veniţi să-1 omorîm şi
moştenirea va fi a noastră.» [8] Şi au pus mîna pe el, l-au omorît şi i-au aruncat trupul afară din
vie.
[9] Acum, ce va face stăpînul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia şi via o va da altora. [10] Oare
n-aţi citit locul acesta din Scriptură: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în
capul unghiului; " Domnul a făcut acest lucru şi este minunat în ochii noştri?»"
[12] Ei căutau să-1 prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus
pilda aceasta. Şi l-au lăsat, şi au plecat.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Oricine crede în el nu este judecat, dar cine nu crede a şi fost judecat, pentru că n-a crezut în numele singurului Fiu al lui Dumnezeu (Ioan 3.18).
Rugăciune: Doamne, ştiu că eşti un judecător drept şi că toţi cei care îl resping pe Isus sunt sub osânda ta. Ajută-mă să vorbesc despre tine şi să împărtăşesc evanghelia chiar şi cu cei care încă te resping. Amin.

ZIUA A XXVIII-A, MARCU ZDROBIREA RĂUTĂŢII.
12.1-12

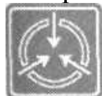
Isus face în public o declaraţie foarte critică la adresa conducătorilor religioşi. Via este o metaforă vechi-testamentală cu trimitere la Israel şi templu. Vierii sunt conducătorii religioşi şi cei care îi sprijineau. Robii sunt profeţii pe care Dumnezeu i-a trimis în repetate rânduri la popor în căutarea roadei pocăinţei şi credinţei. Dar ei au fost în mod constant persecutaţi, respinşi şi chiar omorâţi.

Fiul este Isus, căruia ar trebui să-i arate respect şi supunere. O vor face? Nu. După cum le-a spus deja Isus ucenicilor de câteva ori, Fiul va fi dat în mâinile păcătoşilor, care îl vor omorî. Vierii vor pune mâna pe tot şi sunt capabili de orice.

Dar ei vor fi judecaţi. Isus foloseşte aici imaginea pietrelor şi zidurilor. (Să ne amintim că el se afla încă în incinta templului). El vorbeşte despre o piatră mare folosită pentru capiteluri sau bolţi. Uneori astfel de pietre mai erau întrebuinţate şi pentru execuţii. Piatra era ridicată cu frânghii pe un cadru de lemn, iar condmnatul era întins dedesubt. Apoi piatra era lăsată să cadă pe capul acestuia.

Isus spune că o astfel de piatră, respinsă la început de meşteri, a ajuns acum să fie aleasă şi înălţată. Isus vorbeşte desigur despre sine. El era cel respins şi dispreţuit de oameni. Iar fariseii au înţeles cât se poate de clar ce însemna pilda spusă de el. Au înţeles că, după deznodământul pildei, Dumnezeu urma să-i pedepsească prin însuşi Isus.

JUDECĂTOR. ISUS a folosit imagini pe care oamenii le puteau înţelege uşor. Fariseii au înţeles, dar nu s-au pocăit.Lucrul acesta poate fi un avertisment şi pentru noi. Trebuie să citim cuvântul lui Dumnezeu ca să-1 împlinim. Dacă nu împlinim înseamnă că-1 respingem pe Isus aşa cum au făcut-o fariseii. Dacă îi întoarcem spatele, Isus va fi şi judecătorul nostru. Acum el încă poate fi mântuitor. Pocăieşte-te şi întoarce-te la el.

86

87

ZIUA A XXIX, MARCU 12.I3-4O

13 Apoi au trimis la Isus pe unii din farisei şi din irodiani ca să-1 prindă cu vorba. 14 Aceştia au venit şi
i-au zis: „Invăţătorule, ştim că spui adevărul şi nu-ţi pasă de nimeni; căci nu cauţi la faţa oamenilor şi
înveţi pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu? 15 Să plătim sau
să nu plătim?"
Isus le-a cunoscut făţărnicia şi le-a răspuns: „Pentru ce mă ispitiţi? Aduceţi-mi un ban (Greceşte: dinar)
ca să-1 văd." 16 I-au adus un ban şi Isus i-a întrebat: „Chipul acesta şi slovele scrise pe el, ale cui sînt?"
„Ale cezarului," i-au răspuns ei. 17 Atunci Isus le-a zis: „Daţi dar cezarului ce este al cezarului şi lui
Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." Şi se mirau foarte mult de el.
18 Saducheii, care zic că nu este înviere, au venit la Isus şi i-au pus următoarea întrebare: w
„Invăţătorule, iată ce ne-a scris Moise: «Dacă moare fratele cuiva şi-i rămîne nevasta fără să aibă copii,
fratele său să ia pe nevasta lui şi să ridice urmaş fratelui său.» 20 Erau dar şapte fraţi. Cel dintîi s-a
însurat şi a murit fără să lase urmaş. 21 Al doilea a luat de nevastă pe văduvă şi a murit fără să lase
urmaş. Tot aşa şi al treilea. 22 Şi nici unul din cei şapte n-a lăsat urmaş. După ei toţi a murit şi femeia. 23
La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toţi şapte au avut-o de nevastă."
24 Drept răspuns Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciţi voi din pricină că nu pricepeţi nici scripturile nici
puterea lui Dumnezeu? 25 Căci după ce vor învia din morţi nici nu se vor însura nici nu se vor mărita, ci
vor fi ca îngerii în ceruri.

26 In ce priveşte învierea morţilor, oare n-aţi citit în cartea lui Moise în locul unde se vorbeşte despre
«rug» ce i-a spus Dumnezeu cînd a zis: «Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi
Dumnezeul lui Iacov?» 27 Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii. Tare vă mai
rătăciţi!"
28 Unul din cărturari care-i auzise vorbind, fiind că ştia că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la el
şi 1-a întrebat: „Care este cea dintîi dintre toate poruncile?" 29 Isus i-a răspuns: „Cea dintîi este aceasta:
«Ascultă Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn;» 30 şi: «Să iubeşti pe Domnul,
Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, şi cu toată puterea ta» - iată
porunca dintîi. 31 Iar a doua este următoarea: «Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi." Nu este altă
poruncă mai mare decît acestea.»"
32 Cărturarul i-a zis: „Bine, Invăţătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul
afară de el, 33 şi că a-1 iubi
BS
cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul şi cu toată puterea şi a iubi pe aproapele ca pe sine este
mai mult decît toate arderile de tot şi decît toate jertfele."
34 Isus a văzut că a răspuns cu pricepere şi i-a zis: „Tu nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezeu." Şi
nimeni nu îndrăznea să-i mai pună întrebări.
35 Pe cînd învăţa pe norod în templu, Isus a zis: „Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David? 36
Insuş David, fiind însuflat de Duhul Sfînt, a zis: „Domnul a zis Domnului meu: «Şezi la dreapta mea,
pînă voi pune pe vrăjmaşii tăi sub picioarele Tale.» 37 Deci chiar David îl numeşte Domn; atunci cum
este el fiul lui?" Şi gloata cea mare îl asculta cu plăcere.
38 In învăţătura pe care le-o dădea Isus le zicea: „Păziţi-vă de cărturari cărora le place să umble în haine
lungi şi să le facă lumea plecăciuni prin pieţe. 39 Ei umblă după scaunele dintîi în sinagogi şi după
locurile dintîi la ospeţe; 40 casele văduvelor le mănîncă şi fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai
mare osîndă va veni peste ei."

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ **ŞI INFORMATIVĂ.**

I ZIUA A XXIX-A, MARCU 1 2 . I 3-4O
ÎNTREBĂRI PROASTE, RĂSPUNSURI BUNE.

Trei întrebări dificile, puse cu intenţia de a-1 face pe Isus să spună lucruri pentru care ar fi putut să-1 aresteze şi omori.
Isus îi uimeşte însă pe toţi prin răspunsurile sale. El este un învăţător foarte înţelept. In faţa lui, duşmanii nu au nici o şansă!
Totuşi întâlnim şi un interlocutor - învăţător al Legii - care nu arată chiar aşa de şifonat după discuţia cu Isus. El înţelege de ce Isus a răspuns bine. Isus a sumarizat perfect aşteptările lui Dumnezeu de la om, aşa cum au fost ele expuse în Cele Zece Porunci. Totul se poate reduce la un singur cuvânt: dragostea.
Dumnezeu aşteaptă de la noi ceea ce îl caracterizează în mod fundamental pe el. Noi suntem creaţi să reflectăm caracterul lui Dumnezeu, să-i purtăm chipul, aşa cum moneda romană purta chipul cezarului. împlinim deci poruncile lui Dumnezeu atunci când îi dăruim ceea ce poartă chipul lui, adică atunci când ne dăm pe noi înşine. Dumnezeu aşteaptă de la noi să trăim şi să iubim aşa cum iubeşte el.

CUM PUTEM CUNOAŞTE ADEVĂRUL? ISUS şi-a depăşit adversarii în înţelepciune şi putere de suţinere a unei argumentaţii. Ei încercau din răsputeri să-1 prindă cu vorba, dar în final Isus este cel care îi încuie cu întrebările
lui!
Isus ne avertizează şi pe noi totodată în privinţa oamenilor
care pretind că ascultă de Dumnezeu, dar se comportă de fapt într-o
manieră potrivnică Legii lui.
Cuvântul lui Dumnezeu este un instrument important pentru
viaţa de zi cu zi. El ne spune cum să trăim (şi cum să nu trăim) în
lumea aceasta. Citindu-1 vom putea de asemenea discerne şi dacă alţii îl

urmează sau nu.
Cuvântul lui Dumnezeu este întru totul adevărat; el este singura carte în care putem avea încredere deplină. Dumnezeu însuşi este autorul ei!

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Aţi auzit că s-a zis: „Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău. Dar eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvîntaţi pe cei ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc, ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci el face să răsară soarele său peste cei răi şi peste cei buni şi dă ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi (Matei 5.43-45).
Rugăciune: Doamne, ajută-mă să iubesc aşa cum iubeşti tu. Ajută-mă să-mi iubesc şi duşmanii. Să iubesc păcătoşii, pentru că şi eu sunt un păcătos. Să iubesc necondiţionat. Să iubesc din toată inima. Să trăiesc cum vrei tu, ca o ofrandă zilnică pe altarul tău. Amin.
CINE SUNT EI: FARISEII, IRODIENII, CEZAR, SADUCHEI,
MOISE, AVRAAM, **ISAC, IACOV,** DUHUL SFÂNT, DAVID.
PAGINILE 128-13O.
CUVINTE: DINAR, SCRIPTURI. PAGINILE 124-127. SUNT LA ÎNCEPUT: CELE ZECE PORUNCI. PAGINILE 1 32-138.
9D
9 1

ZIUA A
41 Isus şedea jos în arunca norodul ba aruncau mult. 42 A venit şi care fac un gologan. 43 Atu zis: „Adevărat vă spun că ac toţi cei ce au aruncat în vistel prisosul lor, dar ea din sărac: rămăsese ca să trăiască.

LUCRAREA LUI DUM Dumnezeu? Proba s-ar putea ca în vii serviciu bun, o ma să foloseşti darurile lui Dum| oaspeţi în casa ta. Fii dispus Domnului. Nu ţine morţiş d mai degrabă asemenea creşti: benevol lucrurile dispensabil) şi fraţilor nevoiaşi.

[redacted]

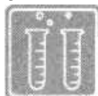
ZIUA A XXX-A. MARCU 12.41-44

41 Isus şedea jos în faţa visteriei templului şi se uita cum arunca norodul bani în visterie. Mulţi
care erau bogaţi aruncau mult. 42 A venit şi o văduvă săracă şi a aruncat doi bănuţi care fac un
gologan. 43 Atunci Isus a chemat pe ucenicii săi şi le-a zis: „Adevărat vă spun că această
văduvă săracă a dat mai mult decît toţi cei ce au aruncat în visterie; 44 căci toţi ceilalţi au

aruncat din prisosul lor, dar ea din sărăcia ei a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască."

LUCRAREA LUI DUMNEZEU. Cum pot lucra pentru Dumnezeu? Probabil că acum nu ai prea mulţi bani, dar s-ar putea ca în viitor Dumnezeu să te binecuvinteze cu un serviciu bun, o maşină şi chiar o casă frumoasă. Propune-ţi să foloseşti darurile lui Dumnezeu pentru gloria lui. Fii primitor de oaspeţi în casa ta. Fii dispus să-ţi foloseşti maşina pentru lucrarea Domnului. Nu ţine morţiş de bani ca şi cum ar fi numai ai tăi. Fii mai degrabă asemenea creştinilor primului veac care îşi vindeau benevol lucrurile dispensabile pentru a dărui lucrării lui Dumnezeu şi fraţilor nevoiaşi.

ZIUA A XXX-A, MARCU 12.41-44 I O VĂDUVĂ SĂRACĂ ŞL UN ÎMPĂRAT BINEVOITOR.

Lui Dumnezeu nu trebuie să-i dai mulţi bani. El este interesat de fapt de inima ta. Oamenii bogaţi pot dărui bisericii foarte mulţi bani, dar poate o fac pentru a se lăuda cu aceasta.

Cam aşa ceva se întâmpla şi în templul din Ierusalim. După ce a terminat de învăţat poporul, Isus s-a aşezat şi a început să observe atent oamenii care îşi aduceau darurile în visteria templului. Mulţi făceau mare tam-tam. „Uitaţi-vă la mine," spuneau ei.

Tocmai atunci a venit şi văduva săracă. Probabil că nu avea nici o sursă regulată de venit şi nimic de vânzare ca să obţină bani. Ea a aruncat în visterie o sumă infimă, aproape nimic în comparaţie cu contribuţiile celor bogaţi. Totuşi Isus a considerat că femeia era un bun exemplu de dărnicie înaintea lui Dumnezeu.

De ce? Pentru că a dat tot ce avea. Era tot ce avea ca să trăiască. A dat banii de care avea nevoie ca să-şi cumpere de mâncare. Ea a crezut că Dumnezeu merită totul şi s-a încrezut în el ca să-i poarte de grijă.

Cei bogaţi deseori dispreţuiau văduvele, dar Isus a privit-o cu bunăvoinţă. A respectat o persoană detestată. Chiar mai mult, a scos în evidenţă şi apreciat în faţa tuturor ceea ce mulţimea nici nu băga în seamă.

Isus te va aprecia şi pe tine atunci când contribui cu puţin, pentru că este ceea ce ai. El nu te va dispreţui niciodată; este plin de bunătate. Poţi avea încredere în el pentru că el poartă de grijă.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Căci eu ştiu gîndurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gînduri de pace şi nu de nenorocire ca să vă dau un viitor şi o nădejde (Ieremia 29.11).

Rugăciune: Doamne, recunosc că pot fi foarte zgârcit şi nesigur atunci când e vorba de bani. Tu ştii că nu am mult, dar vreau să-ţi dau ce am. Am încredere în tine cu privire la viitor şi nu-mi va fi teamă. Iţi mulţumesc că Isus este un prieten binevoitor. Amin.

SUNT LA ÎNCEPUT: SĂ ÎNCEPEM CU DUMNEZEU. PAGINILE 132-138.

ZIUA A XXXI-A, MARCU 13.1-37

1 Cînd a ieşit Isus din templu, unul din ucenicii lui i-a zis: „Invăţătorule, uită-te ce pietre şi ce zidiri!" 2
Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va rămîne aici piatră pe piatră care să nu fie dărîmată."
3 Apoi a şezut pe Muntele Măslinilor în faţa templului. Şi Petru, Iacov, Ioan şi Andrei l-au întrebat de-o
parte: 4 „Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste lucruri şi care va fi semnul cînd se vor împlini toate
aceste lucruri?"
5 Isus a început atunci să le spună: „Băgaţi de seamă să nu vă înşele cineva. 6 Fiind că vor veni mulţi în

Numele meu şi vor zice: «Eu sînt Hristosul!» Şi vor înşela pe mulţi.
[7] Cînd veţi auzi despre războaie şi veşti de războaie să nu vă înspăimîntaţi, căci lucrurile acestea trebuie
să se întîmple. Dar încă nu va fi sfîrşitul. [8] Un neam se va scula împotriva altui neam şi o împărăţie
împotriva altei împărăţii; pe alocurea vor fi cutremure de pămînt, foamete şi tulburări. Aceste lucruri
vor fi începutul durerilor.
[9] Luaţi seama la voi înşivă. Au să vă dea pe mîna soboarelor judecătoreşti şi veţi fi bătuţi în sinagogi;
din pricina mea veţi fi duşi înaintea dregătorilor şi înaintea împăraţilor, pentruca să le slujiţi de
mărturie. [10] Mai întîi trebuie ca evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.
[11] Cînd vă vor duce să vă dea în mîinile lor, să nu vă îngrijoraţi mai dinainte cu privire la cele ce veţi
vorbi, ci să vorbiţi orice vi se va da să vorbiţi în ceasul acela; căci nu voi veţi vorbi, ci Duhul Sfînt.
[12] Fratele va da la moarte pe frate-său şi tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinţilor lor,
şi-i vor omorî. [13] Veţi fi uriţi de toţi pentru Numele meu; dar cine va răbda pînă la sfîrşit, va fi mîntuit.
[14] Cînd veţi vedea «urîciunea pustiirii» stînd acolo unde nu se cade să fie - cine citeşte să înţeleagă -
atunci cei ce vor fi în ludea, să fugă la munţi. [15] Cine va fi pe acoperişul casei să nu se pogoare şi să nu
intre în casă ca să-şi ia ceva din ea. [16] Şi cine va fi la cîmp să nu se întoarcă înapoi ca să-şi ia haina.
[17] Vai de femeile care vor fi însărcinate şi de cele ce vor alăpta în zilele acelea! [18] Rugaţi-vă ca lucrurile
acestea să nu se întîmple iarna. [19] Pentru că în zilele acelea va fi un necaz aşa de mare cum n-a fost de la
începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu pînă azi şi cum nici nu va mai fi vreo dată. [20] Şi dacă n-ar
fi scurtat Domnul zilele acelea nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleşi.
[21] Dacă vă va zice cineva atunci «Iată, Hristosul este aici» sau:

«Iată-1, acolo» să nu-1 credeţi. [22] Căci se vor scula Hristoşi mincinoşi şi prooroci mincinoşi. Ei vor face
semne şi minuni ca să înşele dacă ar fi cu putinţă şi pe cei aleşi. [2i] Păziţi-vă; iată că vi le-am spus toate
dinainte.
[24] Dar în zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei, [25]
stelele vor cădea din cer şi puterile care sînt în ceruri vor fi clătinate. [26] Atunci se va vedea Fiul Omului
venind pe nori cu mare putere şi cu slavă. [27] Atunci va trimite pe îngerii săi şi va aduna pe cei aleşi din
cele patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea cerului.
[28] Luaţi învăţătură de la smochin prin pilda lui. Cînd mlădiţa lui se face fragedă şi înfrunzeşte ştiţi că
vara este aproape. [29] Tot aşa, cînd veţi vedea aceste lucruri împlinindu-se, să ştiţi că Fiul Omului este
aproape, este chiar la uşi. [30] Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta pînă nu se vor împlini toate
aceste lucruri. [31] Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece. [32] Cît despre ziua aceea
sau ceasul acela nu ştie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. [33] Luaţi seama, vegheaţi
şi rugaţi-vă; căci nu ştiţi cînd va veni vremea aceea.
[34] Se va întîmpla ca şi cu un om plecat într-altă ţară care îşi lasă casa, dă robilor săi putere, arată
fiecăruia care este datoria lui şi porunceşte portarului să vegheze. [35] Vegheaţi dar pentru că nu ştiţi cînd
va veni stăpînul casei - sau seara, sau la miezul nopţii, sau la cîntarea cocoşilor, sau dimineaţa. [36]
Temeţi-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.
[37] Ce vă zic vouă zic tuturor: Vegheaţi!"
ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

ZIUA A XXXI-A, MARC 13.1-37 VEGHEAŢII ÎMPĂRATUL SE ÎNTOARCEI

Ar fi destul de greu să împărţim acest capitol în pasaje mai scurte deoarece el are de-a face cu acelaşi subiect: revenirea lui Isus.

Discuţia decurge cam aşa. Ucenicii se gândesc la soliditatea clădirii templului, dar Isus le spune că vine o zi a devastării totale. Situaţia bisericii se va înrăutăţi mai înainte ca să se îmbunătăţească, spune el. Vor fi multe războaie şi calamităţi naturale. Creştinii vor fi persecutaţi, dar Duhul le va da cuvintele potrivite pentru a mărturisi despre Isus. Evanghelia va ajunge la toate popoarele pământului.

Tocmai când groaza îşi va atinge apogeul, Isus va reveni din ceruri. Deci vegheaţi, ne spune el tuturor! Fiţi gata! Să nu vă găsească venirea lui nepregătiţi! Isus poate reveni în orice moment. Trăieşte ca şi cum el s-ar întoarce în noaptea asta!

Crezi lucrul acesta?

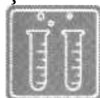
CUM POT SĂ LE SPUN ŞI ALTORA DESPRE ISUS? Poate că nu prea ştii ce şi cum să le vorbeşti oamenilor care nu cred. S-ar putea să fii criticat, intimidat, sau chiar mai rău din pricina credinţei tale în Dumnezeu. Adu-ţi aminte însă de cuvintele lui Isus: când veţi fi arestaţi şi târâţi în faţa judecătorilor, nu vă îngrijoraţi mai dinainte cu privire la ceea ce trebuie să spuneţi. Vorbiţi ceea ce vi se dă în acele momente, pentru că nu voi veţi vorbi ci Duhul Sfânt. Vor fi momente în care te vei ridica să-ţi aperi credinţa, indiferent dacă oamenii vor dori să asculte sau nu. Să nu-ţi fie frică să spui ceea ce îţi trece atunci prin gând. Dacă îl iubeşti cu adevărat pe Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt este cu tine şi-ţi va da cuvintele potrivite pe care să le spui.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Temeţi-vă numai de Domnul şi slujiţi-i cu credincioşie din toată inima voastră; căci vedeţi ce putere a desfăşurat el printre voi (1 Samuel 12:24).
Rugăciune: Doamne Isuse, ştiu că vei reveni şi că în curând vei instaura deplin împărăţia ta. Ajută-mă să fiu curajos, credincios şi oricând gata pentru venirea ta. Amin.
HARTĂ: IERUSALIM. PAGINILE 139-14O.
CINE SUNT EI: PETRU, IACOV, IOAN, ANDREI, TATĂL.
PAGINILE 128-13O.
CUVINTE: ALES, PERSECUTAT, HRISTOS, CREDINŢĂ.
PAGINILE 124-127.
SUNT LA ÎNCEPUT: CERUL. PAGINILE 132-138.

ZIUA A XXXII-A, MARCU 14.1-11
[1] După două zile era praznicul Pastelor şi al Azimilor.
Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleşug şi să-1 omoare.
[2] Căci ziceau: „Nu în timpul praznicului ca nu cumva să se facă tulburare în norod." [3] Pe cînd
şedea Isus la masă în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie care avea un vas de
alabastru cu mir de nard curat foarte scump; şi, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul
lui Isus. [4] Unora dintre ei le-a fost necaz şi ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir? [5] Mirul
acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei (Greceşte: dinari) şi să se dea
săracilor." Şi le era foarte necaz pe femeia aceea. [6] Dar Isus le-a zis: „Lăsaţi-o în pace; de ce-i
faceţi supărare? Ea a făcut un lucru frumos faţă de mine; [7] căci pe săraci îi aveţi totdeauna cu
voi şi le puteţi face bine oricînd voiţi, dar pe mine nu mă aveţi totdeauna. [8] Ea a făcut ce a
putut; mi-a uns trupul mai dinainte pentru îngropare. [9] Adevărat vă spun că oriunde va fi
propovăduită Evanghelia aceasta în toată lumea se va istorisi şi ce a făcut femeia aceasta spre
pomenirea ei." [10] Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoţii cei mai de
seamă ca să le vîndă pe Isus. [n] Cînd au auzit ei lucrul acesta s-au bucurat şi i-au făgăduit bani.
Şi Iuda căuta un prilej nimerit ca să-1 dea în mîinile lor.

ZIUA A XXXII-A, MARCU 14.1-11 UN LUCRU FRUMOS.
I-am văzut pe conducătorii religioşi plini de ură, uneltind împotriva lui Isus. In mijlocul acestor lucruri urâte însă se întâmplă şi ceva frumos. Avem în faţa noastră un vas de mir foarte scump. Poate că acest vas făcea parte din zestrea femeii. Nu numai scump, dar şi de neînlocuit.
Femeia aceasta intră într-o cameră în care erau numai bărbaţi. Unii dintre ei o privesc cu dezgust. Sunt practic nişte brute, care nu au nimic în comun cu mântuitorul; valorile lor sunt diametral opuse. Ceea ce spun ei e probabil adevărat, din punct de vedere comercial. Dar inimile lor sunt departe de adevăr.
Femeia, pe de altă parte, arată multă iubire faţă de Domnul Isus. Ea are în inimă valorile împărăţiei şi înţelege că Isus urma să moară.

Tot ce facem din dragoste pentru a-1 onora pe el ca împărat este bine primit. De îndată ce parfumul dragostei acestei femei a umplut încăperea, Isus a vorbit în apărarea ei şi a onorat gestul făcut de ea.
Crezi că femeia s-a gândit la cât pierde prin vărsarea mirului pe capul lui Isus? Crezi că a regretat câtuşi de puţin lucrul pe care 1-a făcut? Eu cred că nu. După mine, ea s-a dus acasă bucuroasă şi binecuvântată. Aşa se întâmplă de fapt când iubeşti. Să dai ce ai mai de preţ nu e o pierdere, ci un câştig. Cu cât darul este mai scump cu atât te bucuri mai mult.
Iuda însă nu rezistă la atâta risipă de frumuseţe. El se întoarce împotriva lui Isus şi împotriva împărăţiei. Iuda ştie că liderii politici şi religioşi sunt gata să negocieze. Va lua doar banii şi va pleca, şi-a zis în gândul lui.

ÎNŢELEGERE. Femeia a înţeles ceea ce ucenicii n-au putut. Isus spune despre ea că a turnat mir pe capul lui ca un gest premergător îngropării. Cu alte cuvinte, a înţeles că Isus a venit în lume ca să moară. Lucrul acesta numai Dumnezeu
putea să i-1 descopere.
Numai Duhul lui îţi poate descoperi şi ţie că eşti un păcătos
şi ai nevoie de mântuire. Cere-i lui să-ţi arate că ai nevoie de Isus şi
mântuirea sa.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Fiecare să dea după cum a hotărît în inima lui; nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubeşte Dumnezeu" (2 Corinteni 9.7).
Rugăciune: Doamne Isuse, fă ca dragostea mea să nu se răcească niciodată. Ajută-mă să găsesc mai multă plăcere în a dărui pentru tine şi lucrarea ta decât în a agonisi bogăţii pe pământ. Amin.
SUNT LA ÎNCEPUT: CITEŞTE ÎNAINTE DE AJUNGE LA ZIUA A XXXIII-A - VECHIUL TESTAMENT, EXOD, PAŞTE PAGINILE 132-138.
9B
99

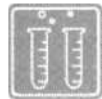

ii ZIUA A XXXIII-A, MARCU 14.12-31
spus acelaşi lucru.
12 în ziua dinţii a Praznicului Azimilor, cînd jertfeau Pastele, ucenicii lui Isus i-au zis: „Unde voieşti să ne ducem să-ţi pregătim ca să mănânci Pastele?"
13 El a trimis pe doi din ucenicii săi, şi le-a zis: „Duceţi-vă în cetate; acolo aveţi să întîlniţi un om
ducînd un urcior cu apă: mergeţi după el. 14 Unde va intra el spuneţi stăpînului casei: „învăţătorul zice:
«Unde este odaia pentru oaspeţi în care să mănînc Pastele cu ucenicii mei?» 15 Şi are să vă arate o odaie
mare de sus aşternută gata; acolo să pregătiţi pentru noi."
16 Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate şi au găsit aşa cum le spusese el; şi au pregătit Pastele.
17 Seara Isus a venit cu cei doisprezece. 18 Pe cînd şedeau la masă şi mîncau, Isus a zis: „Adevărat vă
spun că unul din voi, care mănîncă cu mine, mă va vinde."
19 Ei au început să se întristeze şi să-i zică unul după altul: „Nu cumva sînt eu?" 20 „Este unul din cei
doisprezece," le-a răspuns el; şi anume cel ce întinde mîna cu mine în blid.
21 Fiul Omului negreşit se duce după cum este scris despre el. Dar vai de omul acela prin care este vîndut Fiul Omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut."
22 Pe cînd mîncau, Isus a luat o pîine; şi, după ce a binecuvîntat, a frînt-o şi le-a dat, zicînd: „Luaţi, mîncaţi, acesta este trupul meu."
23 Apoi a luat un pahar şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, li 1-a dat şi au băut toţi din el. 24 Şi le-a
zis: „Acesta este sîngele meu, sîngele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulţi.
25 Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viţei pînă în ziua cînd îl voi bea nou în împărăţia lui Dumnezeu."
26 După ce au cîntat cîntările de laudă, au ieşit în Muntele Măslinilor.
27 Isus le-a zis: „în noaptea aceasta toţi veţi avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: «Voi bate

Păstorul, şi oile vor fi risipite.» [28] Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea."
[29] Petru i-a zis: „Chiar dacă toţi ar avea un prilej de poticnire eu nu voi avea." [30] Şi Isus i-a zis:
„Adevărat îţi spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoşul de două ori, te vei
lepăda de mine de trei ori."
[31] Dar Petru i-a zis cu şi mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu tine, tot nu mă voi
lepăda de tine." Şi toţi ceilalţi au

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞL INFORMATIVĂ.

1 DD
1 DI

ZIUA A XXXIII-A, MARCU 14.12-31 MIELUL NOSTRU DE PAŞTE.

Moartea lui Isus se apropie cu paşi repezi. Trădătorul caută doar prilejul nimerit pentru a-şi duce la îndeplinire planul.

Noţiuni precum jertfa, sângele care evită judecata, exodul şi eliberarea poporului lui Dumnezeu din robie plutesc în aerul încărcat de semnificaţie din jurul sărbătorilor pascale.

în timpul mesei tradiţionale, Isus preia simbolurile mâncării şi băuturii şi totodată speranţele mult-aşteptatei împărăţii, spunând că ele vorbesc despre sine.

Când ne împărtăşim la Cina Domnului ne amintim că prin moartea sa pe cruce, prin frângerea trupului şi prin scurgerea sângelui său suntem eliberaţi de sub puterea morţii. Isus a murit în locul nostru.

Dar ne aducem în acelaşi timp aminte de o sărbătoare care încă ne aşteaptă: marea cină din ceruri, când împărăţia lui Dumnezeu se va descoperi în toată plinătatea ei, iar poporul lui Dumnezeu de pretutindeni se va aduna împreună.

Nici unul dintre noi nu doreşte să ajungă vreodată să se dezică de Isus. Dar, şi dacă am cădea, aşa cum i se va întâmplă mai târziu lui Petru, ştim că putem fi totuşi în ceruri, iertaţi şi mântuiţi prin jertfa lui Isus. Mare este puterea crucii lui!

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Trăiască Domnul, şi binecuvîntată să fie Stînca mea! înălţat să fie Dumnezeu, Stînca mîntuirii mele (2 Samuel 22.47).

Rugăciune: Cum te-am putea vreodată slăvi îndeajuns, Prieten ceresc, pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi? Dragostea noastră de multe ori şovăie, dar lucrarea ta dăinuieşte în veci. Ajută-ne să nu uităm niciodată crucea ta. Amin.

CRUCEA. Ce însemnă când spunem despre cruce că are putere? Ea are bineînţeles putere din cauza celui care a murit pe ea! Hristos însuşi reprezintă puterea - nu lemnul sau cuiele. El a fost întru-totul ascultător de Tatăl şi dispus
să-şi dea viaţa pentru poporul său. Prin Isus putem şi noi astăzi avea
viaţă veşnică.

Pentru explicaţii suplimentare, vezi paginile 116 şi 116.

ÎMPĂRATUL IUDEILOR. (Pagina 116). Isus este împărat.
Este „împăratul iudeilor" pentru că el este ales şi uns de
Dumnezeu ca împărat, iar iudeii sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Dar Isus este şi „împărat al tuturor împăraţilor" pentru că el este alesul lui Dumnezeu şi mântuitorul promis al întregii lumi. Atunci cum se face că un împărat aşa de puternic este batjocorit, biciuit şi omorât? Nu ar fi acesta oare un semn de slăbiciune? Nu. Din contră. Isus a fost gata să sufere şi să moară pentru a mântui astfel poporul lui din păcat. Aceasta este de fapt o demonstraţie de putere, nu

slăbiciune. Noi credem că împăratul împăraţilor deţinea controlul deplin al situaţiei chiar şi în momentul morţii sale. Nimeni nu i-a luat viaţa cu forţa; el şi-a dat-o de bună voie pentru păcătoşi. Paginile 124-127.

MIRODENIILE. (Pagina 120). Mirul împreună cu alte mirodenii erau folosite deseori în Orientul Antic pentru îmbălsămarea trupului după moarte. Să ne amintim însă că, puţin după naştere, Isus a fost vizitat de trei oameni deosebiţi care i-au adus daruri. Vizitatorii erau de fapt nişte magi, iar printre darurile lor se regăseşte şi mirul. Altfel spus, încă din fragedă pruncie, darurile primite de Fiul lui Dumnezeu prevesteau soarta sa.

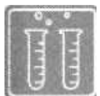

CUVINTE: PRAZNICUL AZIMILOR, MIELUL PASCAL.
PAGINILE 124-127.
SUNT LA ÎNCEPUT: PAŞTE ŞI EXOD. PAGINILE 132-138.
1 D2
1 D3

ZIUA A XXXIV, MARCU 14.32-42

32 S-au dus apoi într-un loc îngrădit numit Gheţimani. Şi Isus a zis ucenicilor săi: „Şedeţi aici
pînă mă voi ruga."
33 A luat cu el pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan şi a început să se înspăimînte şi să se mîhnească
foarte tare. 34 El le-a zis: „Sufletul meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneţi aici şi
vegheaţi!"
35 Apoi a mers puţin mai înainte, s-a aruncat la pămînt şi se ruga ca, dacă este cu putinţă, să
treacă de la el ceasul acela. 36 El zicea: „Ava, adică Tată, ţie toate lucrurile îţi sînt cu putinţă;
depărtează de la mine paharul acesta! Totuşi, facă-se nu ce voiesc eu, ci ce voieşti Tu."
37 Şi a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind. Şi a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un
ceas n-ai fost în stare să veghezi? 38 Vegheaţi şi rugaţi-vă ca să nu cădeţi în ispită; duhul este
plin de rîvnă, dar trupul este neputincios."
39 S-a dus iarăşi şi s-a rugat, zicînd aceleaşi cuvinte. 40 Apoi s-a întors din nou şi i-a găsit
dormind, pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu ştiau ce să-i răspundă. 41 în sfîrşit, a
venit a treia oară şi le-a zis: „Dormiţi de acum şi odihniţi-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că
Fiul Omului este dat în mîinile păcătoşilor. 42 Sculaţi-vă, haidem să mergem; iată că se apropie
vînzătorul!"

ZIUA A XXXIV, MARCU 14.32-42

O NOAPTE ÎN GRĂDINĂ.

Crezi că Dumnezeu te va pune vreodată într-o situaţie care să te înspăimânte dincolo de ce-ţi poţi imagina acum? Isus ar înţelege, chiar şi atunci, ce simiţi...

Cel mai oribil lucru pentru el, Fiul Omului, veşnic şi atotputernic, nu era trădarea sau abandonarea sa în mâinile păcătoşilor. Nici suferinţa fizică nu reprezenta atât un motiv de groază, cât durerea separării de Tatăl său. Paharul de care se apropia Isus era plin cu mânia Tatălui revărsată împotriva păcatului. Tatăl avea să-şi întoarcă faţa de la el, neputând privi păcatul fără mânie şi oroare. Practic, în momentul în care Tatăl era cel mai mândru de ascultarea Fiului său trebuia să-1 abandoneze şi să se îndepărteze de el. Dragostea şi comuniunea perfectă dintre Tatăl şi Fiul aveau să fie rupte. Pentru tine şi mine. Şi, chiar dacă separarea aceasta îl înspăimânta nespus de mult, Isus împlineşte în mod perfect voia Tatălui.

Isus însă nu se gândeşte doar la sine în aceste clipe groaznice. El îi are în vedere, ca întotdeauna, şi pe ucenicii săi, cu toate slăbiciunile lor fizice şi spirituale, şi le adresează cuvinte de îndemnare.

SFAT. ISUS îi sfătuieşte pe ucenici să vegheze pentru a nu cădea în ispită. (Citeşte capitolul despre ispitire la paginile 126-129; de asemenea, pagina 15). Putem cădea în păcat foarte uşor. Fiecare ştie păcatele în care cade mai des şi cele la care rezistă. Diavolul ştie şi el lucrul acesta şi va căuta prin toate mijloacele să ne facă neascultători de Dumnezeu Tatăl. Dar noi avem la dispoziţie câteva resurse pentru a rezista ispitei. Una dintre ele, poate cea mi importantă, este rugăciunea. Când suntem ispitiţi şi ne simţim copleşiţi de păcat, trebuie să ne rugăm Domnului şi mântuitorului nostru să ne izbăvească. Şi Dumnezeu însuşi a promis că nu va îngădui să fim ispitiţi peste puterile noastre.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu (Psalm 38.18).

Rugăciune: Doamne, văd acum mai clar ce face păcatul: mă desparte de tine. Dragostea mea este aşa de şubredă că mă tem de suferinţa fizică mai mult decât de separarea de Tatăl. Tu însă ai purtat păcatul şi ruşinea mea. Ajută-mă să te iubesc cu credincioşie. Amin.

HARTĂ: GEŢIMANI (IERUSALIM). PAGINILE 139-14O.

1 D4
1 D5

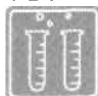

ZIUA A XXXV-A, MARCU 14.43-65

43 Şi îndată, pe cînd vorbea el încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, şi, împreună cu el, a venit o mulţime de
oameni cu săbii şi cu ciomege, trimişi de preoţii cei mai de seamă, de
cărturari şi de bătrîni.
44 Vînzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-l voi săruta, acela este; să-1 prindeţi şi să-1 duceţi sub pază."
45 Cînd a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus şi i-a zis: „Invăţătorule!" Şi 1-a sărutat mult. 46 Atunci
oamenii aceia au pus mîna pe Isus şi l-au prins.
47 Unul dintre cei ce stăteau lîngă el a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea.
48 Isus a luat cuvîntul şi le-a zis: „Aţi ieşit ca după un tîlhar, cu săbii şi cu ciomege, ca să mă prindeţi. 49
In toate zilele am fost la voi şi învăţam pe oameni în templu şi nu m-aţi prins. Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinească Scripturile."
50 Atunci toţi ucenicii l-au părăsit şi au fugit. 51 După el mergea un tînăr care n-avea pe trup decît o
învelitoare de pînză de in. Au pus mîna pe el; 52 dar el şi-a lăsat învelitoarea şi a fugit în pielea goală.
53 Pe Isus l-au dus la Marele Preot unde s-au adunat toţi preoţii cei mai de seamă, bătrînii şi cărturarii.
54 Petru 1-a urmat de departe pînă în curtea marelui preot; a şezut jos împreună cu aprozii şi se încălzea la para focului.
55 Preoţii cei mai de seamă şi tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus ca să-1 omoare; dar nu
găseau nici una. 56 Pentru că mulţi făceau mărturisiri mincinoase împotriva lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.
57 Unii s-au sculat şi au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva lui şi au zis: 58 „Noi l-am auzit zicînd:
«Eu voi strica templul acesta, făcut de mîni omeneşti, şi în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi
făcut de mîni omeneşti.»" 59 Nici chiar în privinţa aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.
60 Atunci Marele Preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus şi i-a zis: „Nu
răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceştia împotriva ta?" 61 Isus tăcea şi nu răspundea nimic.
Marele Preot 1-a întrebat iarăşi şi i-a zis: „Eşti tu Hristosul, Fiul Celui Binecuvîntat?" 62 „Da, sînt," i-a
răspuns Isus. „Şi veţi vedea pe Fiul Omului şezînd la dreapta puterii şi venind pe norii cerului." 6i
Atunci Marele Preot şi-a rupt hainele şi a zis: „Ce nevoie mai avem de martori? M Aţi auzit hula. Ce vi
se pare?" Toţi l-au osîndit să fie pedepsit cu moartea.
65 Şi unii au început să-1 scuipe, să-i acopere faţa, să-1 bată cu pumnii şi să-i zică: „Proroceşte!" Iar aprozii l-au primit în palme.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

1 O6
1 D7

ZIUA A XXXV-A, MARCU 14.43-65 ARESTAT ŞI JUDECAT.
Când este arestat, Isus nu se apără. Când este judecat, nu spune mai nimic. Iar ceea ce spune în faţa Sanhedrinului nu face decât să-i pecetluiască soarta.
De ce cre2i că Isus este aşa de împăcat cu ideea de a fi dus la judecată şi suferinţă în tăcere, ca un miel la măcelărie, cum spune unul dintre proroci?
Să ne aducem aminte că el practic spunea de câteva săptămâni bune că lucrul acesta urma să se întâmple. In tot acest timp Isus a arătat că împărăţia sa nu era o împărăţie pământească. Că nu avea de-a face cu puterea lumească ci câştigul ceresc. (Ce a făcut femeia cu mirul, el avea să facă cu viaţa sa).
In felul acesta, Tatăl va fi glorificat, Fiul va fi glorificat şi Duhul va fi glorificat. Iar noi primim iertare, viaţă nouă şi, la sfârşit, cerul. Creaţia întreagă va fi eliberată din captivitatea păcatului şi a impactului haotic şi fatal al acestuia. Dumnezeu câştigă!
Dacă, bineînţeles, Isus nu ripostează. Ce s-ar fi întâmplat oare dacă Isus ar fi vorbit elocvent şi convingător în apărarea sa? Dacă ar fi trimis un comando de îngeri să distrugă Sanhedrinul, să elibereze Ierusalimul de sub tutela romană şi să pună mâna pe un tron pământesc? Ar fi fost super! Isus n-ar mai fi îndurat crucea. Dar cerul şi biserica şi toată creaţia ar fi pierdut. Dezastrul ar fi fost inimaginabil. Satan ar fi câştigat.
A fost tăcerea lui un semn de slăbiciune? A căzut el în cursa întinsă de duşmanii săi? Eu cred că nu.
SĂRUTUL. Iuda ştia bine ce face. „Pe care-1 voi săruta, acela este; prindeţi-1!" Isus a fost trădat cu o sărutare de unul care îl urma îndeaproape. Un semn al prieteniei şi al dragostei a devenit un instrument al trădării Fiului lui Dumnezeu.
MIELUL. Deschide la sfârşitul cărţii unde se vorbeşte despre Paşte (paginile 124-127). Mielul era folosit în templu ca jertfă, şi trebuia să fie fără cusur. Isus este jertfa pentru păcatele noastre - el, Fiul perfect al Tatălui. Nu a avut nici un păcat. De aceea a putut aduce jertfa care a pus capăt tuturor celorlalte jertfe. Plata cuvenită păcatului a fost purtată de el, în trupul lui pe cruce.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:
Cei blînzi moştenesc ţara şi au belşug de pace (Psalm 37.11).
! Rugăciune: Doamne, în adâncul sufletului meu, ştiu bine că a fi blând nu înseamnă a fi slab. Dar înclinaţia mea spre a găsi mereu scuze pentru păcat şi lumea din jur mă fac să mă port de parcă
! blândeţea ar fi bună doar pentru proşti sau rataţi. Totuşi, mai bine să fiu considerat un prost pentru Hristos şi să câştig slava cerească, decât să fiu înţelept în ochii lumii şi să pierd recunoaşterea din partea mântuitorului. Ajută-mă, te rog, să fiu întotdeauna blând, de dragul evangheliei. Amin.
:UVINTE: **SANHEDRIN, ROMANI,** PAGINILE 124-127.
:INE SUNT EI: HRISTOS, TATĂL, DUHUL, SATAN. PAGINILE 124-127.
■ UNT **LA ÎNCEPUT: CREAŢIA, PAGINILE 132-138. HARTĂ:** GEŢIMANI (IERUSALIM). **PAGINILE** I39-I4O.
1 DB
1 D9

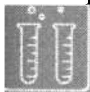
ZIUA A XXXVI-A, MARCU 14.66-72
66 Pe cînd stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.
67 Cînd a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat ţintă la el şi i-a zis: „Şi tu erai cu Isus din
Nazaret!" 68 El s-a lepădat şi a zis: „Nu ştiu, nici nu înţeleg ce vrei să zici." Apoi a ieşit în

pridvor. Şi a cîntat cocoşul.
69 Cînd 1-a văzut slujnica, a început iarăşi să spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia." 70 Şi el s-a lepădat din nou.
După puţină vreme, cei ce stăteau acolo au zis iarăşi lui Petru: „Nu mai încape îndoială că eşti unul din oamenii aceia; căci eşti Galilean şi graiul tău seamănă cu al lor." 71 Atunci el a început să se blesteme şi să se jure: „Nu cunosc pe omul acesta despre care vorbiţi!"
72 îndată a cîntat cocoşul a doua oară. Şi Petru şi-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: „înainte ca să cînte cocoşul de două ori te vei lepăda de mine de trei ori." Şi, gîndindu-se la acest lucru, a început să plîngă.

UCENICIA. Petru era unul din Cei Doisprezece. Isus i-a ales în mod special pe oamenii aceştia să fie cu el tot timpul şi să vadă puterea lui Dumnezeu la lucru. Petru 1-a auzit pe Fiul lui Dumnezeu predicând şi 1-a văzut făcând minuni. Era unul dintre cei mai apropiaţi ucenici. De ce a îngăduit Dumnezeu să se întâmple una ca asta? Cum s-a putut tocmai Petru lepăda de Isus?

Eu cred că lucrurile acestea s-au întâmplat pentru ca Petru să-şi recunoască neputinţa. în anii care vor urma Petru se va întări prin puterea lui Dumnezeu. El va fi dispus în cele din urmă să moară pentru Hristos, dar numai datorită zdrobirii care a avut loc aici, în curtea Marelui Preot.

ZIUA A XXXVI-A, MARCU 14.66-72 PETRU CEL ZDROBIT.

Să ne aducem aminte că, nu cu mult timp în urmă, Isus a prezis lepădarea lui Petru. „Niciodată, Doamne," i-a răspuns acesta. \poi, ieri, am citit că Petru îl urma pe Isus la o oarecare distanţă. \cum însă vine momentul critic.

Petru e speriat. E singur. E la distanţă de Isus şi vulnerabil. O lujnică cu spirit de observaţie îi pune o întrebare simplă, dar Petru leagă faptul că ar fi fost cu Isus. De două ori face lucrul acesta.

Ce fel de gânduri treceau oare prin mintea lui? Petru nu mai :ra el însuşi. Prezicerea lui Isus se adevereşte. Promisiunile lui Petru e dovedesc a fi doar vorbe goale. Statutul său de ucenic, loialitatea şi :urajul cu care se lăuda - toate se prăbuşesc bucată cu bucată.

întrebarea fatală i se pune a treia oară. îl nimereşte direct în nimă. Petru se blestămă. Jură şi neagă vehement că nu-1 cunoaşte pe sus.

Imediat, conform prezicerii, cântă cocoşul. Lumea lui Petru e năruie sub ochii lui. Este zdrobit sub greutatea eşecului de a-i fi :redincios lui Isus.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu, Sflntul lui Israel: „în linişte şi odihnă va fi mîntuirea voastră, în seninătate şi încredere va fi tăria voastră" (Isaia 30.15)

j Rugăciune: Doamne, mi se pare ciudat un lucru. Tu îngădui să păcătuiesc - alegerea, ştiu, îmi aparţine - dar ce mi se pare ciudat Ieste că odată cu săvârşirea păcatului tu îmi dai şi ocazia şi puterea | să mă pocăiesc. Tu îngădui să mă dezic de tine şi să fiu zdrobit ca să I învăţ să mă bazez pe puterea ta. îţi mulţumesc că întotdeauna învingi ; păcatul din mine. Amin.

i a
/ i

ZIUA A XXXVII-A, MARCU 15.1-2O

1 Dimineaţa, preoţii cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrînii, cărturarii şi tot Soborul.

După ce au legat pe Isus, l-au dus şi l-au dat în mîinile lui Pilat. 2 Pilat 1-a întrebat: „Eşti tu
împăratul Iudeilor?" „Da, sînt," i-a răspuns Isus.
3 Preoţii cei mai de seamă îl învinuiau de multe lucruri. 4 Pilat 1-a întrebat din nou: „Nu
răspunzi nimic? Uite de cîte lucruri te învinuiesc ei!" 5 Isus n-a mai dat nici un răspuns, lucru
care a mirat pe Pilat.
6 La fiecare Praznic al Pastelor, Pilat le slobozea un întemniţat pe care-1 cereau ei. 7 în temniţă
era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarăşii lui din pricina unui omor pe care-1
săvîrşiseră într-o răscoală.
8 Norodul s-a suit şi a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna. 9
Pilat le-a răspuns: „Voiţi să vă slobozesc pe împăratul Iudeilor?" 10 Căci pricepuse că preoţii
cei mai de seamă din pizmă îl dăduseră în mîna lui. " Dar preoţii cei mai de seamă au aţîţat
norodul să ceară lui Pilat să le slobozească mai bine pe Baraba.
12 Pilat a luat din nou cuvîntul şi le-a zis: „Dar ce voiţi să fac cu acela pe care-1 numiţi
împăratul Iudeilor?" 13 Ei au strigat din nou: „Răstigneşte-1!" 14 „Dar ce rău a făcut?" le-a zis
Pilat. însă ei au început să strige şi mai tare: „Răstigneşte-1!"
15 Pilat a vrut să facă pe placul norodului şi le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus
să-1 bată cu nuiele, 1-a dat să fie răstignit.
16 Ostaşii au adus pe Isus în curte, adică în palat, şi au adunat toată ceata ostaşilor. 17 L-au
îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini şi i-au pus-o pe cap. 18 Apoi au
început să-i ureze şi să zică: „Plecăciune, împăratul Iudeilor!" 19 Şi-1 loveau în cap cu o
trestie, îl scuipau, îngenuncheau şi i se închinau.
20 După ce şi-au bătut astfel joc de el, l-au dezbrăcat de haina de purpură, l-au îmbrăcat în
hainele lui şi l-au dus să-1 răstignească.

ZIUA A XXXVII-A, MARCU 15.1-2O CONDAMNAT LA MOARTE.

Iudeii nu aveau dreptul să condamne pe cineva la moarte. Trebuiau să apeleze la romani pentru asta.

în scurtele sale intervenţii din timpul interogărilor, Isus nu face altceva decât să-şi înrăutăţească situaţia. Acuzaţiile zboară din toate părţile, iar Isus refuză să iasă din laţ. Pilat se miră.

în acelaşi timp însă Pilat dă semne de slăbiciune. Nu găseşte nici un motiv pentru a-1 condamna pe Isus la moarte, cu excepţia ambiţiei politice de a supravieţui. Aşa că îşi înăbuşe glasul conştiinţei şi face pe placul unei mulţimi uşor de manipulat, dar totodată greu de satisfăcut.

Ce uşor poate trece mulţimea de la strigătul „Osana" la strigătul „Răstigneşte-1!" De la urarea entuziastă de bun venit adresată împăratului la alegerea unui criminal ca Barnaba în schimbul lui. Niciodată nu ar trebui să subestimăm nestatornicia sentimentelor mulţimii.

Isus plăteşte preţul celei mai oribile agonii, umilinţe, dureri, uri şi torturi. S-ar putea totuşi ca el să-ţi ceară odată şi ţie să accepţi aceiaşi soartă. Să faci voia lui Dumnezeu şi să suferi pentru aceasta. Să ai parte de orori inimaginabile de dragul împărăţiei. Dacă se întâmplă aşa, adu-ţi aminte că el înţelege toate lucrurile prin care treci.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Nu ţi-am dat eu oare porunca aceasta: „întăreşte-te şi îmbărbătează-te? Nu te înspăimînta şi nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face" (Iosua 1.9).

Rugăciune: Doamne, îţi cer din nou să-mi dai curajul de a suferi orice nedreptate de dragul tău. Nu-mi va fi uşor să fiu ucenic, dar ştiu că Isus înţelege toate lucrurile şi se roagă pentru mine. Amin.

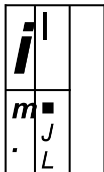
MOMENX DE MEDITAŢIE: RECITEŞTE PASAJUL ANTERIOR DESPRE ÎMPĂRATUL IUDEILOR. PAGINA 1O3.
CUVINTE: ÎMPĂRATUL IUDEILOR. PAGINILE 124-127.
CINE SUNT EI: PILAT. PAGINILE 128-13O.
HARTĂ: IERUSALIM. PAGINILE 139-14O.
SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND PERSOANA LUI ISUS - RĂSTIGNIREA. PAGINILE 132-138.

ZIUA A XXXVIII-A, MARCU 15.21-41

21 Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător care se întorcea de la cîmp numit Simon din Cirena,
tatăl lui Alexandru şi al lui Ruf.
22 Şi au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tălmăcit, însemnează: „Locul Căpăţînii." 23 1-au dat să
bea vin amestecat cu smirnă, dar el nu 1-a luat.
24 După ce l-au răstignit, i-au împărţit hainele între ei, trăgînd la sorţi ca să ştie ce să ia fiecare. 25 Cînd
l-au răstignit, era ceasul al treilea.
26 Deasupra lui era scrisă vina lui: „împăratul Iudeilor." 27 împreună cu el au răstignit doi tîlhari, unul la
dreapta şi altul la stînga lui. 28 Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „A fost pus în numărul celor
fărădelege."
29 Trecătorii îşi băteau joc de el, dădeau din cap şi ziceau: „Uă! Tu, care strici templul şi-1 zideşti la loc
în trei zile, 30 mîntuieşte-te pe tine însuţi şi pogoară-te de pe cruce!"
31 Tot astfel şi preoţii cei mai de seamă împreună cu cărturarii îşi băteau joc de el între ei şi ziceau: „Pe
alţii i-a mîntuit şi pe sine însuşi nu se poate mîntui! 32 Hristosul, împăratul lui Israel, să se pogoare
acum de pe cruce ca să vedem şi să credem!"
Cei răstigniţi împreună cu el de asemenea îşi băteau joc de el.
33 La ceasul al şaselea s-a făcut întuneric peste toată ţara pînă la ceasul al nouălea.
34 Şi în ceasul al nouălea Isus a strigat cu glas tare: „Eloi, Eloi, lama sabactani," care, tălmăcit,
înseamnă: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?"
35 Unii din cei ce stăteau acolo, cînd l-au auzit, ziceau: „Iată, cheamă pe Ilie!" 36 Şi unul din ei a alergat
de a umplut un burete cu oţet, 1-a pus într-o trestie şi i-a dat să bea, zicînd: „Lăsaţi să vedem dacă va
veni Ilie să-1 pogoare de pe cruce!"
37 Dar Isus a scos un strigăt tare şi şi-a dat duhul. 38 Perdeaua dinăuntrul templului s-a rupt în două de
sus pînă jos.
39 Sutaşul care sta în faţa lui Isus, cînd a văzut că şi-a dat astfel duhul, a zis: „Cu adevărat, omul acesta
era Fiul lui Dumnezeu!"
40 Acolo erau şi nişte femei care priveau de departe. Printre ele erau Măria Magdalena, Măria mama lui
Iacov cel mic şi a lui Iose, şi Salome 41 care, pe cînd era el în Galilea, mergeau după el şi-i slujeau; şi
multe alte femei care se suiseră împreună cu el în Ierusalim.

ÎNTOARCE PAGINA PENTRU RUBRICILE DEVOŢIONALĂ ŞI INFORMATIVĂ.

ZIUA A XXXVIII-A, MARCU 15.21-41 RĂSTIGNIT, MORT ŞI ...

De ce se sfâşie perdeaua dinăuntrul templului? Să ne amintim că această perdea împiedica accesul oamenilor în Sfânta Sfintelor, locul unde slava lui Dumne2eu cobora în Ziua Ispăşirii. De fapt, oamenii *trebuiau* împiedicaţi să ajungă acolo din cauza păcatelor lor. Fără ca acest păcat să fie acoperit cu o jertfă de sânge oamenii ar fi murit în prezenţa unui Dumnezeu sfânt. Perdeau reprezintă însă şi natura noastră păcătoasă, adevărata barieră în calea părtăşiei cu Dumnezeu. Semnificaţia ei este clară: „Intrarea strict oprită."

A fost sfâşiată de Dumnezeu deoarece jertfa care pune capăt tuturor jertfelor a fost deja săvârşită pe cruce. Acum avem o jertfă de sânge perfectă pentru toate păcatele noastre. Putem intra liber în prezenţa lui Dumnezeu. Nimeni nu ne poate ţine afară şi nimic nu mediază relaţia dintre el şi noi. Desigur, asta numai când ne încredem pe deplin în ceea ce a făcut Isus pe cruce.

Tot păcatul nostru a fost însuşit de Isus, iar neprihănirea sa ne-a fost dată în dar. Toată despărţirea noastră de Dumnezeu a fost trăită de el, până la epuizare, iar părtăşia sa perfectă cu Tatăl ne-a devenit accesibilă. Toată pedeapsa care ni se cuvenea a căzut peste el, iar bucuria sa minunată s-a răfrânt şi pe chipurile noastre. Prin crunta (dar şi slăvită) cruce, perdeaua dinăuntrul templului s-a sfâşiat în două. Accesul la Dumnezeu s-a deschis. Acum Dumnezeu spune: „Poftiţi înăuntru!" Aleluia!

ZICERILE CRUCII. în evanghelii vei citi şapte ziceri diferite ale lui Isus de pe cruce; ziceri precum, „Tată, iartă-i, că nu ştiu ce fac." Tonul acesta familial se schimbă totuşi ceva mai târziu. Isus nu i se mai adresează lui Dumnezeu cu apelativul „Tată." Suferinţa atinge cote maxime, iar distanţa dintre el şi Tatăl devine tot mai perceptibilă. Isus strigă la un moment dat în aramaică, „Dumenzeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?" Dumnezeu Tatăl îşi întorsese faţa de la Fiul său. Pedeapsa pentru păcat a căzut peste Isus, care a acceptat să sufere toată grozăvia despărţirii de Tatăl de dragul unor păcătoşi ca mine şi tine.

APOI ROAGA-TE:
CITEŞTE,

Astfel dar, fraţilor, fiindcă prin sîngele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfînt, pe calea cea nouă şi vie pe care ne-a deschis-o el prin perdeaua dinăuntru, adică trupul său, şi fiind că avem un Mare Preot pus peste Casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credinţă deplină, cu inimile stropite şi curăţite de un cuget rău şi cu trupul spălat cu o apă curată (Evrei 10.19-22).

Rugăciune: Iţi mulţumesc, Doamne Isuse, pentru moartea ta pe cruce. Prin ea tu ai făcut posibilă apropierea omului păcătos de Dumnezeu. Dă-mi o inimă plină de iubire şi credinţă în tine. Amin.

Isus. Aceasta este ce-a de-a XXXVIII-a zi. Nu mai avem mult de parcurs. Poate ai aflat multe lucruri noi despre Isus în cursul acestui pelerinaj. Dar te întreb din nou dacă îl cunoşti tu ca mântuitor în mod personal? Te-a mântuit el din păcatele tale? Dacă nu, cere-i acum să facă lucrul acesta. El nu a refuzat niciodată pe nimeni.

CUVINTE: SFÂNTA SFINTELOR, ZIUA ISPĂŞIRII. PAGINILE 124-127.
HARTĂ: GOLGOTA SAU CALVAR (IERUSALIM). PAGINILE 139-14O.

ZIUA A XXXIX-A, MARCU 15.42-47

42 Cînd s-a înserat, fiind că era Ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului, 43 a venit Iosif din Arimatea,
un sfetnic cu vază al soborului care şi el aştepta împărăţia lui
Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui
Isus.
44 Pilat s-a mirat că murise aşa de curînd; a chemat pe sutaş şi 1-a
întrebat dacă a murit de mult. 45 După ce s-a încredinţat de la sutaş că
a murit, a dăruit lui Iosif trupul.
46 Şi Iosif a cumpărat o pînză subţire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, 1-a înfăşurat în pînza de in şi
1-a pus într-un mormînt săpat în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră la uşa mormîntului.
47 Măria Magdalena şi Măria mama lui Iose se uitau unde-1 puneau.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„Nu te teme, căci eu sînt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci eu sînt Dumnezeul tău; eu te întăresc, tot eu îţi vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta mea biruitoare" (Isaia 41.10).

Rugăciune: Doamne, sunt copleşit de tot ceea ce ai făcut pentru mine. îţi mulţumesc că Isus a murit şi a

fost îngropat de dragul meu. îţi mulţumesc că acum moartea nu mă mai înspăimântă, nici judecata viitoare, pentru că Isus a luat toată vina mea asupra lui. Amin.

APROAPE AJUNS. Mai ai o singură zi până la încheierea
misiunii. Felicitări pentru drumul parcurs până aici.
Gândeşte-te la toate pasajele biblice pe care le-ai citit.
Ai descoperit şi învăţat multe lucruri noi. Cuvântul lui Dumnezeu are întotdeauna ceva să ne înveţe. De aceea trebuie să-1 citim rugativ. Chiar şi după ce termini cartea aceasta, continuă să citeşti Cuvântul lui Dumnezeu!

ZIUA A XXXIX-A, ÎNGROPAT.
MARCU 15.42—47

Isus nu s-a odihnit doar în mormânt două zile şi trei nopţi, îngroparea întregeşte lucrarea întreită a lui Isus. Trebuie observat modul în care evanghelistul subliniază cele trei aspecte: răstignit, mort şi îngropat.

în răstignirea sa pe cruce, Isus a îndurat blestemul lui Dumnezeu pentru păcat. Biblia ne spune că „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii făcîndu-se blestem pentru noi; fiind că este scris: «Blestemat e oricine este atîrnat pe lemn»" (Galateni 3.13). In moartea sa şi în sfârşitul pe care şi 1-a dat, Isus a îndurat pedeapsa pentru păcat. „Dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănînci, căci în ziua în care vei mînca din el vei muri negreşit" (Genesa 2.13).

însă timpul petrecut în mormânt a fost timpul în care Isus a conştientizat pe deplin toate implicaţiile morţii sale. în Vechiul Testament citim că, în mormânt, omul este despărţit de Dumnezeu, mormântul fiind un loc al întunericului şi tăcerii, un loc unde eşti absolut singur şi de unde nu-ţi poţi ridica glasul către cer. Isus a fost îngropat pentru că trebuia să îndure efectul păcatului dincolo de această viaţă. El a coborât în mormânt să sufere consecinţele păcatului pentru ca noi să nu mai fim nevoiţi să le suportăm noi înşine. Isus a epuizat suferinţa în sine; n-a mai rămas nimic. Slavă Domnului!

RĂSCUMPĂRAT. Despre Isus ni se spune în Biblie că a răscumpărat pe poporul său din păcat. A fi răscumpărat înseamnă să fii cumpărat înapoi. Să fii returnat proprietarului de drept. Isus este răscumpărătorul tuturor celor care se încred în el. Noi suntem eliberaţi. Prin moartea sa pe cruce, Isus a plătit preţul răscumpărării şi readucerii noastre la Dumnezeu. El a luat asupra sa toată pedeapsa păcatului.

SUNT LA ÎNCEPUT: RĂSTIGNIREA. PAGINILE 132-138. HARTĂ: GOLGOTA SAU CALVAR (IERUSALIM). PAGINILE 139-14O.

1 1B
1 19

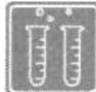
ZIUA A XL-A, MARCU 16.1—8

1 După ce a trecut ziua Sabatului, Măria Magdalena, Măria mama lui Iacov şi Salome au
cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus. 2 In ziua dintîi a săptămînii s-au dus la
mormînt dis-de-dimineaţă, pe cînd răsărea soarele.
3 Femeile ziceau una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra de la uşa mormîntului?" 4 Şi cînd şi-
au ridicat ochii au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită.
5 Au intrat în mormînt, au văzut pe un tinerel şezînd la dreapta, îmbrăcat într-un veşmînt alb,
şi s-au spăimîntat. 6 El le-a zis: „Nu vă înspăimîntaţi! Căutaţi pe Isus din Nazaret care a fost
răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră. 7 Dar duceţi-vă de spuneţi
ucenicilor lui şi lui Petru că merge înaintea voastră în Galilea: acolo îl veţi vedea, cum v-a
spus."
8 Ele au ieşit afară din mormînt şi au luat-o la fugă pentru că erau cuprinse de cutremur şi de
spaimă. Şi n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

LEPĂDAREA LUI PETRU. îngerul le-a poruncit femeilor să vorbească ucenicilor şi lui Petru despre cele întâmplate. Petru este în felul acesta reabilitat, deşi anterior se lepădase de mântuitorul. Probabil că Petru se gândea că nu va fi inclus în ce va urma învierii, dar Isus 1-a reprimit. Dacă vrei să afli ce s-a întâmplat când Isus s-a întâlnit cu Petru faţă în faţă după înviere, citeşte Evanghelia după Ioan, capitolul 21.

CUVINTE: SABAT. PAGINILE 124-127.
CINE SUNT EI: MĂRIA MAGDALENA. PAGINILE 128-13O.
HARTĂ: GALILEA. PAGINILE 139-14O.
SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND PERSOANA LUI
ISUS - ÎNVIEREA. PAGINILE 132-138.
MOMENT DE MEDITAŢIE: ÎNTOARCE LA PARAGRAFUL
DESPRE MIRODENII. PAGINA 1o3.

ZIUA A XL-A, MARCU 16.1—8 UN SFÂRŞIT ŞI UN ÎNCEPUT.

Ultima zi a călătoriei noastre este şi prima zi a noii creaţii. Avem în faţa noastră o viaţă nouă — a lui! O viaţă eliberată de sub puterea şi pedeapsa păcatului. O viaţă fără sfârşit, viaţă care poate fi trăită liber în prezenţa lui Dumnezeu. Şi aceasta este viaţa pe care o avem în noi (dacă bineînţeles suntem creştini). Viaţa lui.

Există din nou o grădină în care Dumnezeu se întâlneşte cu oamenii. Grădină în care blestemul păcatului este învins, iar minciunile lui Satan sunt răsturnate. Minciuna este învinsă de cel ce este el însuşi adevărul. Grădina Eden este recâştigată.

Există totodată împăcare. Relaţia lui Petru cu cel de care s-a dezis va fi refăcută. îngerul aduce veşti bune. E adevărat că femeile nu înţeleg. Sunt nedumerite şi speriate, uitând chiar ce le-a spus Isus (că, adică, va învia). Dar aceasta nu face cuvintele lui mai puţin adevărate.

Viaţa ta cu Isus va fi doar începutul. Vei uita multe din lucrurile învăţate în cele 40 de zile. Vei fi de multe ori nedumerit şi speriat. Dar aceasta nu pune întreaga experienţă cu el sub semnul întrebării. Isus Hristos a trăit pentru tine, a murit pentru tine şi a înviat pentru tine. Acum el mijloceşte în cer pentru tine. Mulţi din cei care au scris aceste rânduri se roagă şi ei împreună cu el.

Urmează-1 îndeaproape pe Isus şi fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

„Duceţi-vă, staţi în templu şi vestiţi norodului toate cuvintele vieţii acesteia" (Fapte 5.20).

Rugăciune: îţi mulţumesc, Doamne, că Isus mi-a dat o viaţă nouă — viaţă care nu se va termina niciodată. Te laud pentru Isus şi te rog să mă ajuţi să-1 urmez totdeauna. Dă-mi posibilitatea de a spune cuiva astăzi despre Fiul tău. Amen.

1 2D
1 2 1

MARCU
6.9-2O

9 Isus, după ce a înviat, în dimineaţa zilei dintîi a săptămînii, s-a arătat mai întîi Măriei Magdalenei din care
scosese şapte draci. 10 Ea s-a dus şi a dat de ştire celor ce fuseseră
împreună cu el, care plîngeau şi se tînguiau. 11 Cînd au auzit ei că
este viu şi că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.
12 După aceea, s-a arătat într-alt chip la doi dintre ei pe drum
cînd se duceau la ţară. 13 Aceştia s-au dus de au spus lucrul acesta
celorlalţi, dar nici pe ei nu i-au crezut.
14 în sfîrşit, s-a arătat celor unsprezece cînd şedeau la masă şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-1 văzuseră înviat.

[15] Apoi le-a zis: „Duceţi-vă în toată lumea şi propovăduiţi evanghelia la orice făptură. [16] Cine va crede şi se va boteza va fi mîntuit, dar cine nu va crede va fi osîndit.
[17] Iată semnele care vor însoţi pe cei ce vor crede: în Numele meu vor scoate draci, vor vorbi
în limbi noi, [18] vor lua în mînă şerpi. Dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma. îşi vor
pune mîinile peste bolnavi şi bolnavii se vor însănătoşa."
[19] Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, s-a înălţat la cer şi a şezut la dreapta lui Dumnezeu. [20]
Iar ei au plecat şi au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei şi întărea Cuvîntul prin semnele care-l însoţeau. Amin.

CUVINTE: CER, MÂNTUIRE, EVANGHELIE, PAGINILE 124-127.

CINE SUNT EI: MĂRIA MAGDALENA, CEI UNSPREZECE, PAGINILE 128-130.

SUNT LA ÎNCEPUT: INTRODUCERE PRIVIND PERSOANA LUI ISUS - ÎNĂLŢAREA. PAGINILE 132-138.

MARCU 16.9-20

ACUM E RÂNDUL TĂU...

Tu eşti de fapt cel despre se vorbeşte în acest paragraf final. „Cine va crede şi se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit."

Crezi? Eşti mântuit?

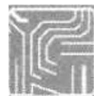
Crezi în Domnul Isus Hristos? Eşti mântuit de el? Isus este acum în cer la dreapta lui Dumnezeu şi se roagă pentru tine.

CITEŞTE, APOI ROAGĂ-TE:

Căci harul lui Dumnezeu care aduce mîntuire pentru toţi oamenii a fost arătat (Tit 2.11).

Rugăciune: Doamne Isuse, îţi mulţumesc că mi-ai dat cuvântul tău. Mulţumesc că el este adevărat. Mi-ai vorbit în mod deosebit despre păcat şi nevoia de mântuire. înţeleg că numai tu mă poţi mântui din păcat. Iar, dacă am auzit aceste lucruri, ajută-mă să le cred şi să împlinesc cuvântul tău. Amin..

CUVINTE

POCĂINŢA: înseamnă să te întorci din păcat la Dumnezeu.

Să regreţi păcatul şi să nu-1 mai faci. Dorinţa de a ne pocăi vine ea însăşi de la Dumnezeu.

BOTEZUL: Este un semn exterior sau act prin care araţi că Hristos te-a mântuit. El are loc atunci când cineva crede în Isus Hristos şi este stropit sau cufundat în apă ca mărturie în faţa altora că Dumnezeu şi-a împlinit promisiunea şi 1-a mântuit, prin Isus Hristos. în Noul Testament citim despre oameni precum famenul etiopean sau temnicerul din Filipi şi toată casa lui care au fost botezaţi. UNSUL: Acest termen este folosit cu referire la Isus Hristos. împăraţii erau unşi la încoronare pentru a arăta că aveau dreptul şi autoritatea de a conduce ţara. Ungerea apare deci ca un semn exterior prin care se afrima că împăratul era unul singur şi că nu sunt alţi împăraţi în afară de el. Isus este împăratul împăraţilor şi Domnul Domnilor. El este unsul lui Dumnezeu şi are autoritatea de a conduce întreg universul.

MĂRTURISIRE: Adică recunoaşterea unui lucru făcut. Ne mărturisim păcatele înaintea lui Dumnezeu, care este credincios şi drept ca să ne ierte. Mărturisirea în sine este o faptă bună.

EVANGHELIA: Altfel spus, vestea bună. Evanghelia lui Isus Hristos este o veste bună pentru că Isus este mîntuitorul poporului său din păcat. Primele patru cărţi ale Noului Testament se numesc şi ele, pe bună dreptate, evanghelii: Matei, Marcu, Luca şi Ioan. HAR: Harul lui Dumnezeu este extravagant, generos, minunat, uimitor, fără plată. Aşa este harul dumnezeiesc; el include toate darurile minunate ale lui Dumnezeu, viaţa veşnică, eliberarea omului din păcat, cerul, dragostea, bucuria, pacea. Tot ce avem nevoie; ba chiar mai mult. Harul se revarsă întotdeauna din belşug şi fără plată.

CREDINCIOS: Când spunem despre Dumnezeu că este credincios vrem

să subliniem că el merită încrederea noastră deplină şi că ne putem baza pe el. Că va face ceea ce este bine şi drept; că este desăvârşit şi sfânt, întotdeauna consecvent.
TATĂ: Dumnezeu este Tatăl nostru ceresc. El întruneşte în mod perfect toate calităţile unui tată. Un tată pământesc ne poate dezamăgi, dar Dumnezeu niciodată.
ISPITA: Este ceva ce induce în noi dorinţa de a acţiona împotriva voii lui Dumnezeu. Isus ştie ce înseamnă să fii ispitit. El a fost ispitit de Diavolul. Diferenţa dintre Isus şi noi totuşi este că noi cedăm ispitei

pe când Isus n-a fost niciodată biruit. El este fără păcat.
GLORIFICARE: Acest act se referă la acordarea de onoruri şi slavă. Noi trebuie să-i dăm lui Dumnezeu cinste şi laudă; să arătăm tuturor că îl iubim şi îl urmăm. Nimic din ceea ce facem nu ar trebui să necinstească numele lui Dumnezeu.
SINAGOGA: Era locul de închinare al iudeilor în vremurile biblice. Iudeii se adunau aici în mod regulat în fiecare zi de Sabat.
TEMPLU: în Ierusalim, locul de închinare sau Casa lui Dumnezeu era templul. Oamenii veneau la templu pentru a-i oferi lui Dumnezeu jertfe precum miei sau porumbei. Clădirea era împărţită în zone diferite. O astfel de zonă se numea Sfânta Sfintelor. Aici intra numai Marele Preot o dată pe an pentru a obţine iertarea păcatelor poporului. Era Ziua Ispăşirii.
SANHEDRINUL: O adunare formată din 71 de magistraţi iudei cu puteri decizionale mai mari decât instanţele locale, un fel de Curte Supremă.
LEPRA: Se referă la tot felul de boli de piele care afectau oamenii în vremurile biblice. Aceştia erau priviţi ca necuraţi şi ţinuţi departe de aşezările omeneşti. Isus şi-a manifestat puterea asupra acestor boli şi a vindecat mulţi leproşi.
MĂRTURIE: Relatare sau depoziţie. A depune mărturie înseamnă să relatezi altora despre lucrurile care ţi s-au întâmplat ţie. Dumnezeu doreşte ca toţi credincioşii să depună mărturie privind modul în care el i-a ajutat şi i-a mântuit din păcat.
MINUNE: Acest termen este folosit pentru a descrie intervenţiile extraordinare ale lui Isus, precum vindecarea bolnavilor, redarea vederii orbilor, hrănirea supranaturală a cinci mii de oameni sau umblarea pe apă.
NEPRIHĂNIREA DE SINE: A avea o neprihănire de sine înseamnă să crezi că eşti destul de bun sau moral ca să fii acceptat de Dumnezeu şi că vei ajunge în cer datorită faptelor tale bune. Lucrul acesta nu este adevărat. Toţi au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu. Nu este nici unul neprihănit, nici unul măcar, spune scriptura.
NEPRIHĂNIT: Dumnezeu este neprihănit. Ca să fii neprihănit trebuie să fii asemenea lui Dumnezeu - fără păcat. De aceea noi nu vom putea fi niciodată neprihăniţi, decât prin Isus. Dacă ne întoarcem la el cu pocăinţă şi credinţa, el ne va acoperi cu neprihănirea lui. Nu este nimic neprihănit în noi înşine.
SABATUL: Este a şaptea zi din săptămână sau sâmbăta - ziua consacrată odihnei la iudei. Biserica însă are o altă zi de închinare

şi odihnă - ziua întâi a săptămânii, duminica sau Ziua Domnului. Atunci creştnii sărbătoresc învierea lui Isus Hristos - înviere care a avut loc în ziua întâi a săptămânii.
CASA LUI DUMNEZEU: Acest termen este folosit în Biblie cu referire la templu, unde oamenii i

se închinau lui Dumnezeu. Noi îl putem folosi şi pentru locurile sau clădirile unde ne închinăm. Dar trebuie avut în vedere că Dumnezeu nu poate fi reţinut sau conţinut de o clădire. Ne putem închina lui oriunde.
ÎNCHINAREA: Este un act de laudă şi slăvire a lui Dumnezeu. El aşteaptă lucrul acesta de la noi. închinarea produce şi bucurie sau plăcere în suflet, dar important este ce reprezintă închinarea pentru Dumnezeu. BISERICA: Cuvântul descrie uneori clădirea în care oamenii se închină lui Dumnezeu. Totuşi termenul se aplică la propriu urmaşilor lui Isus Hristos. Biserica lui este răspândită în toată lumea şi creşte în fiecare
zi.
PREDICARE: înseamnă să le spui şi altora vestea bună a lui Isus Hristos, să-i înveţi pe oameni despre Dumnezeu şi să le explici cuvântul său. Predicarea este parte integrantă din viaţa bisericii. BLASFEMIA: Include vorbirea împotriva lui Dumnezeu şi acuzarea lui de lucruri neadevărate. Isus a fost acuzat, dar pe nedrept, de blasfemie, motivul fiind pretenţia sa mesianică. Totuşi el spunea adevărul. De fapt, cei ce îl acuzau se făceau vinovaţi de blasfemie. PILDA SAU PARABOLA: Un fel de povestire spusă de Isus. El se folosea de evenimente curente sau obiecte pentru a explica un anumit adevăr despre Dumnezeu. Unii ascultători au înţeles pildele, dar alţii nu. Numai cei ale căror inimi erau deschise de Dumnezeu puteau înţelege.
REGULI MORALE: Reguli pe care oamenii le urmează în viaţă. Dacă cineva te consideră un om moral, asta probabil înseamnă că nu te porţi urât, nu furi, nu înşeli, ş.a.m.d. Dacă regulile tale morale coincid cu cuvântul lui Dumnezeu cu atât mai bine. Dar nu uita că numai încrezându-te în Hristos poţi fi mântuit din păcat şi moşteni un loc în ceruri.
SUVERANITATE: Acest cuvânt descrie puterea şi autoritatea lui Dumnezeu asupra creaţiei, omenirii şi istoriei. Nimic nu se întâmplă fără ştirea lui. El deţine controlul absolut. Ştie ce este cel mai bine pentru noi. Chiar şi atunci când ni se întâmplă nenorociri, putem avea încredere în el. Nimeni nu este mai mare decât Hristos. El deţine toată puterea. SUFLETUL: O descriere a vieţii sau suflării din tine - şinele sau
1 26
persoana din lăuntru, altceva decât celulele sau oasele care alcătuiesc trupul şi mintea ta. Sufletul este acea parte din noi care îl iubeşte (sau nu) pe Dumnezeu. Este ceea ce rămâne veşnic, în cer sau în iad. INFIDEL: Cel mai adesea cuvântul se referă la unul dintre soţi care este necredincios celuilalt. Adică îşi înşeală soţul/soţia şi încalcă astfel porunca a şaptea, „Să nu preacurveşti." Totuşi cuvântul mai poate fi folosit şi cu referire la o persoană care îi este necredincioasă lui Dumnezeu sau îl înşeală. Dumnezeu merită dragostea şi închinarea noastră, dar mulţi oameni refuză să creadă în el şi să-i dea ceea ce i se cuvine. Dumnezeu îi consideră vinovaţi de un act de adulter. După cum o soţie este datoare să-şi iubească soţul tot aşa şi omul creat de Dumnezeu este dator să-şi iubească creatorul. SCHIMBAREA LA FAŢĂ: Este vorba despre ceea ce i s-a întâmplat lui Isus pe munte în compania ucenicilor Petru, Iacov şi Ioan. întreaga sa fiinţă a fost iluminată şi transformată de o strălucire inimaginabilă.
ETERNITATE: Termenul cuprinde totalitatea timpului, atât ceea ce a fost înainte de început cât şi ceea ce va urma după sfârşit. Veşnicia o vom petrece în rai sau iad. Dumnezeu este veşnic, fără sfârşit şi fără început, ceea ce pentru noi oamenii e greu de conceput. Dar Dumnezeu este mai mare şi mai presus de noi. Minunea este totuşi că putem să-1 cunoaştem prin Fiul său, Isus Hristos. ALABASTRU: Un ghips cu aspect de marmură albă întrebuinţat la fabricarea unor obiecte ornamentale, vase pentru mirodenii, cutii de bijuterii, etc.
NARD: Parfum de mare preţ. Parfumurile şi substanţele uleioase au jucat un rol important în perioada biblică. Ele erau folosite cu diferite ocazii. Magii de exemplu i-au adus lui Isus mir cu ocazia naşterii. In dimineaţa învierii, femeile luaseră cu ele mirodenii în vederea îmbălsămării trupului lui Isus. Nardul turnat de femeie pe picioarele lui Isus fusese probabil păstrat pentru ziua nunţii ei. Parfumurile erau foarte scumpe şi păstrate pentru ocazii speciale.. NEAMURILE: Aşa erau descrişi ne-iudeii. Iudeii mai sunt numiţi israeliţi sau evrei. Oricine nu aparţinea grupului lor era socotit dintre neamuri, indiferent de etnie. Iudeii erau consideraţi poporul ales al lui Dumnezeu. Astăzi, poporul ales se compune din oameni din toate triburile, etniile sau limbile pământului. RABI/RABUNI: Adică învăţător al cuvântului lui Dumnezeu. Isus este numit rabi sau învăţător de către ucenicii săi.

CINE SUNT EI"?

IOAN BOTEZĂTORUL: Un proroc în Noul Testament şi verişor al lui Isus. Părinţii lui se numeau Zaharia şi Elisabeta. A fost un proroc ales de dumnezeu să pregătească o cale pentru Isus Hristos.
UCENICII LUI IOAN: Ioan Botezătorul avea şi el oameni care îl urmau îndeaproape. Unii dintre ei au devenit în timp ucenicii lui Isus.
Ioan Botezătorul vestea pocăinţa şi întoarcerea la Dumnezeu. El 1-a botezat pe Isus în Râul Iordan. A sfârşit în închisoare, executat de împăratul Irod.
MARCU: Evanghelist şi autor al evangheliei care îi poartă numele. A fost se pare prezent în grădina Geţimani în momentul arestării lui Isus. I-a cunoscut pe ucenici foarte bine şi în mod special pe Petru. S-a alăturat apostolului Pavel în prima sa călătorie misionară şi i-a slujit mai târziu în închisoare.
MATEI: Un ucenic devotat al lui Isus Hristos care, înainte de a fi chemat, se ocupa cu colectarea taxelor percepute de romani. Se mai numea şi Levi. Matei a scris evanghelia cu acelaşi nume.
UCENICII: Aşa sunt numiţi cei doisprezece bărbaţi aleşi de Isus ca să-1 urmeze. Numele lor sunt: Simon Petru, Iacov fiul lui Zebedei şi Ioan fratele său, Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelotul şi Iuda Isacariot. Acesta din urmă 1-a trădat pe Isus, iar după înălţare a fost înlocuit de Matias (vezi cartea Faptele Apostolilor capitolul 1). Ucenicii sunt mai târziu numiţi apostoli, inclusiv Pavel. Poţi citi mai multe despre viaţa lui Pavel în cartea Faptele Apostolilor. Pavel a scris şi un număr mare de scrisori incluse în Noul Testament.
Isus HRISTOS: Fiul lui Dumnezeu întrupat prin fecioara Măria. Fără a avea un tată pământesc, Isus a fost conceput prin puterea Duhului Sfânt.
MESIA (HRISTOS): înseamnă Unsul. Dumnezeu a promis în Vechiul Testament un mântuitor şi 1-a desemnat pe Isus să împlinească această promisiune.
Isus DIN NAZARET: ISUS s-a născut în Betleem, dar a copilărit în Nazaret. De aceea, uneori, i se mai spunea şi nazarineanul. Aceasta etichetă se referă nu numai la obârşie ci şi la punerea sa deoparte. In Vechiul Testament, nazireii erau oameni care se puneau deoparte pentru Dumnezeu printr-un jurământ special.
DUMNEZEU FIUL: ISUS Hristos este a doua persoană din Sfânta

Treime, Dumnezeu Fiul. Celelalte două persoane sunt Tatăl şi Duhul Sfânt. Dumnezeu este unul singur, iar ca persoane trei.
FIUL OMULUI: Titlul îi aparţine lui Isus Hristos în dubla sa calitate de om şi în acelaşi timp Dumnezeu.
DOMN AL SABATULUI: Sabatul era o zi specială pentru odihnă şi închinare. Titulatura reflectă autoritatea lui Isus Hristos, susţinută de perfecţiunea sa morală, asupra acestei zile. Sabatul era important pentru Isus ca om şi Dumnezeu. Ziua era un dar de la Dumnezeu.
O zi pe săptămână avem dreptul să ne oprim din lucrările noastre

şi să ne odihnim în părtăşie cu cel ce ne-a creat. (Vezi de asemenea cuvântul „Sabat" la rubrica Cuvinte mai sus).
Isus FIUL LUI DAVID: Titlu acordat lui Isus ca urmaş al împăratului David. Genealogia împărătească îi conferă şi întăreşte statutul său mesianic.
DUŞMANII LUI ISUS: Mulţi dintre duşmanii lui Isus erau conducători religioşi şi oameni ai puterii. Ei sunt cărturari, farisei şi preoţi. Câţiva dintre ei au ajuns însă să creadă în Isus, un exemplu în acest sens fiind Nicodim (vezi Ioan 3).
ABIATAR, MARELE PREOT: Marele Preot era ales în fiecare an. Numai el avea voie să intre în Sfânta Sfintelor pentru a cere iertarea păcatelor săvârşite de popor. Abiatar a fost unul dintre preoţii care i-au slujit lui David.
IRODIENII: împăratul din vremea lui Isus se numea Irod. Nu este acelaşi cu împăratul Irod din perioada naşterii lui, dar tot ostil. Irodienii erau partida care îl sprijinea pe Irod.
CEZAR: împăratul roman. Forţele sale de ocupaţie controlau cea mai mare parte a Europei şi a Africii de Nord. Oamenii i se închinau precum unui zeu. în provincie, interesele sale erau reprezentate de guvernatori - Pilat fiind unul dintre aceştia. PILAT: Guvernatorul Iudeii. Pilat comanda trupele de ocupaţie romane din acea regiune. Având calitatea de reprezentant suprem al Romei în Iudeea, Pilat era singurul care putea decide condamnarea unui om la moarte. De aceea au trebuit conducătorii religioşi să apeleze la el. Pilat şi-a dat seama că Isus era nevinovat, dar a preferat să nu se complice, aşa că 1-a dat pe în mâinile lor. Soţia lui Pilat 1-a avertizat să nu aibă nimic de-a face cu Isus pentru că avusese un vis în acest sens. Dar Pilat nu a vrut să audă. Totuşi, acelaşi Pilat nu a dat curs cererii conducătorilor iudeilor privind modificarea conţinutului inscripţiei de pe cruce. Aceasta a rămas până la urmă „Isus din Nazaret, împăratul iudeilor."

SATAN : Cel Rău, opusul lui Dumnezeu, numit şi Diavolul sau Belzebub.
DUHURILE RELE SAU DRACII: Sunt duhurile asociate CU Diavolul. ISUS şi-a dovedit puterea asupra lor, alungându-i din oameni posedaţi.
VAMEŞII (ŞI PĂCĂTOŞII): Vameşii adunau dările pentru romani. Pentru acest motiv erau foarte urâţi de popor. Aveau totodată o reputaţie de corupţi şi înşelători. Citeşte însă despre convertirea unui vameş în Evanghelia după Luca, capitolul 19.
MOISE: Este un personaj important în Vechiul Testament, fiind ales de Dumnezeu pentru a-i scoate pe israleiţi din robia egipteană şi a-i conduce în ţara promisă. El a primit de la Dumnezeu Cele Zece Porunci. Pentru mai multe detalii, vezi cartea Exodului.
DAVID: Unul dintre cei mai importanţi împăraţi ai Vechiului Testament. S-a încrezut în Dumnezeu de la o vârstă fragedă. A compus multe din cântările din cartea Psalmilor. L-a răpus pe Goliat. Numele lui apare în genealogia lui Isus în Evanghelia după Matei capitolul 1.
ILIE: Un proroc în Vechiul Testament care a făcut minuni prin puterea lui Dumnezeu. S-a împotrivit împăratului Ahab şi soţiei lui, Izabela, care îndepărtau poporul de Dumnezeu.
ISAIA: Proroc în Vechiul Testament căruia Dumnezeu i-a descoperit lucruri privitoare la venirea lui Isus Hristos.
MALEAHI: Alt proroc. A scris ultima carte din Vechiul Testament.

SUNT LA ÎNCEPUT: (1) SĂ ÎNCEPEM CU TINE.

CINE EŞTI TU?

Când ţi se pune această întrebare, în mod normal, răspunzi cu numele tău şi spui de unde eşti sau cu ce te ocupi. Fiecare răspunde altfel. Totuşi, câteva lucruri reprezintă un fel de trunchi comun.

1 . SUNTEM FIINŢE UMANE. DUMNEZEU NE-A CREAT.

CREAT DE DUMNEZEU. El ne-a făcut. Este creatorul nostru. Şi nu numai al nostru, ci al întregului univers, cu tot ce cuprinde el.

2 TOŢI AM PĂCĂTUIT ŞI NU ASCULTĂM DE DUMNEZEU.

| PĂCATUL. înseamnă neascultarea poruncilor lui Dumnezeu H| prin faptă, vorbă sau gând. Dacă nu-1 ascultăm pe

Dumnezeu, nu-1 iubim. Acest lucru este păcat. 3. PĂCATUL ATRAGE PEDEAPSA LUI DUMNEZEU.

PEDEAPSĂ. Pedeapsa pentru păcat este moartea veşnică în iad. Asta face ca păcatul să fie cea mai mare problemă a vieţii =5 noastre. Păcat înseamnă să nu întruneşti standardele perfecte stabilite de Dumnezeu. Poate te gândeşti că nu eşti chiar aşa de rău. Dar Biblia ne spune că toţi oamenii au păcătuit; şi că omul care păcătuieşte va muri. In cer nu poţi ajunge prin strădaniile proprii. Cuvântul ne cheamă să ne încredem în Dumnezeu pentru a primi în dar viaţa veşnică. Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viţa veşnică prin Isus Hristos, Fiul său.

j CERUL (SAU RAIUL). Este unul dintre cele două locuri unde poţi ajunge după moarte. Nu poţi însă ajunge în cer decât ' dacă te încrezi în Isus şi îl iubeşti din toată inima. Cerul este un loc perfect pentru că acolo locuieşte Dumnezeu. Nu există păcat în cer.

i IADUL. Toţi cei care nu s-au pocăit de păcatele lor şi nu l-au U urmat pe Hristos vor merge în iad. Iadul, ca şi raiul, este ' veşnic.

| DIAVOLUL. Este în conflict permanent cu Dumnezeu. El i-a ispitit pe primii oameni, Adam şi Eva, să păcătuiască. Dar păcatul, moartea şi Diavolul au fost biruiţi de Isus Hristos prin moartea sa pe cruce.

Reţine că plata păcatului este moartea, însă darul lui Dumnezeu este viaţa veşnică. Iar dacă darul lui Dumnezeu te face să te gândeşti cum este el, iată câteva repere.

SUNT LA ÎNCEPUT: (2) SĂ ÎNCEPEM CU DUMNEZEU.

CUM ESTE DUMNEZEU?

Ai încercat vreodată să descrii o persoană pe care nu ai întâlnit-o? Probabil că ai vorbit despre înfăţişare, lucruri care ai auzit că-i plac sau nu, cum se comportă, ce face, ş.a.m.d. însă de multe ori o astfel de descriere nu este suficientă. Pentru a cunoaşte în mod real o persoană trebuie să o întâlneşti.

Descrierea lui Dumnezeu este dificilă tocmai din acest punct de vedere. Dumnezeu este duh şi nu are trup asemenea oamenilor. Isus Hristos, Fiul său, a luat trup omenesc câtă vreme a fost pe pământ, dar acum el este în cer. Pe Dumnezeu Tatăl nu 1-a văzut şi nu îl poate vedea

nimeni. Nici pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, nu-1 putem vedea - cel puţin nu încă. Aşa că ne întrebăm fireşte cum îl putem cunoaşte totuşi pe Dumnezeu? Cum este el? Biblia ne spune câteva lucruri:
1. Dumnezeu este credincios (Deuteronom 7.9)
2. Dumnezeu este dragoste (Romani 5.8)
3. Dumnezeu este drept (Psalm 9.16)
Sunt şi alte lucruri desigur pe care le putem citi în Biblie despre Dumnezeu.
i CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. Sau Biblia. A fost scrisă de oameni diferiţi sub îndemnul Duhului Sfânt. Biblia se împarte în două părţi mari, Vechiul şi Noul Testament. Vechiul Testament prezintă lucrarea lui Dumnezeu înainte de întruparea Fiului său pe pământ, iar Noul Testament descrie atât viaţa mântuitorului cât şi ce s-a întâmplat după moartea şi învierea sa.

SUNT LA ÎNCEPUT: (3) INTRODUCERE PRIVIND
PERSOANA LUI IsUS.
SĂ ÎNCEPEM PRIN A-L CUNOAŞTE PE ISUSI
Cunoaşterea are o dimensiune personală. Când iubeşti şi eşti aproape de o persoană poţi spune că o cunoşti cu adevărat. Acelaşi lucru se întâmplă şi în relaţia noastră cu Dumnezeu. Spunem că îl cunoaştem prin Isus Hristos deoarece el ne-a apropiat de Dumnezeu.
CRĂCIUNUL. Citeşte adevărata poveste a Crăciunului în Matei 1-2 şi Luca 1-2. Isus a venit în lumea noastră ca un copilaş. —' Era om şi Dumnezeu în acelaşi timp. El s-a făcut asemenea nouă în toate privinţele, cu excepţia păcatului. Tocmai de aceea, fiind fără păcat, a putut purta pedeapsa lui Dumnezeu pentru păcat. Lucrul acesta s-a întâmplat la moartea sa pe cruce. Luând asupra sa pedeapsa care ni se cuvenea nouă, Isus ne poate mântui. Atunci când te încrezi în el, când crezi că el a purtat pedeapsa pentru păcatul tău, când întorci spatele păcatului şi îl iubeşti pe Dumnezeu eşti mântuit.
j AUTORITATE. ISUS a primit de la Dumnezeu toată puterea în cer şi pe pământ. El are putere asupra întregii creaţii: umblă pe ape întocmai ca pe uscat, linişteşte furtuna şi hrăneşte miraculos 5,000 de oameni. El are putere asupra bolilor: dăruieşte vedere orbilor şi-i face pe ologi să umble. El are putere asupra morţii: a înviat din morţi oameni precum Lazăr din Betania. Are putere asupra păcatului: iartă păcatul, biruieşte păcatul şi moartea şi Diavolul prin cruce. Nimic nu scapă autorităţii şi puterii sale. Diavolul nu poate face nimic în afara controlului suveran al lui Dumnezeu. Puterea lui Isus ne cuprinde şi pe noi. Nimic nu ne poate despărţi de dragostea lui. Nici o altă putere sau autoritate din lumea aceasta nu poate zădărnici planurile lui Dumnezeu.

w

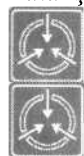
I RĂSTIGNIREA. Era metoda de execuţie cea mai des folosită de romani în teritoriile ocupate. Isus a fost şi el răstignit. Condamnatul era, în mod obişnuit, pironit pe o cruce din lemn şi lăsat să atârne până îşi dădea sfârşitul. Conducătorii religioşi ai iudeilor l-au acuzat pe Isus, pe nepropt, de multe lucruri, iar apoi l-au dat în mâinile autorităţilor romane. Pilat, dregătorul

roman, a schiţat o încercare de a-l salva pe Isus, dar a convenit în cele din

urmă să-1 răstignească. Trebuie spus însă că moartea lui Isus nu a fost o simplă crimă sau act de nedreptate. Isus a trebuit să moară pentru a mântui pe poporul său din păcat. Trebuia să existe o plată pentru păcat - plată fără de care nimeni nu ar putea ajunge în ceruri. Aşa că, deşi această răstignire rămâne un eveniment înspăimântător, ea este totuşi singura cale de a aduce omul păcătos într-o relaţie cu Dumnezeu.

I NVIEREA. A avut loc trei zile după răstignirea lui Isus. Ea dovedeşte că el a săvârşit tot ce a venit să săvârşească. Isus a biruit puterea păcatului şi a morţii. Trupul său a fost înviat. Oicine se încrede în el va avea parte de această înviere, iar trupurile noi pe care le primim vor fi veşnice. Cu acele trupuri vom fi cu Isus pentru totdeauna, fără păcat, sfinţi, slăvindu-1 pe el.

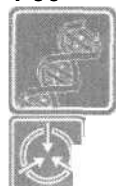
I NĂLŢARE A. După înviere Isus a fost văzut de mulţi oameni. El le-a promis ucenicilor darul Duhului Sfânt, iar apoi s-a înălţat la cer. El este şi acum în ceruri, în prezenţa lui Dumnezeu Tatăl şi mijlocind pentru noi.

CREAŢIA (GENEZA I— 3). Dumnezeu a făcut lumea şi
oamenii. Totul era perfect la început. Nu exista păcat.
In ziua a şaptea, Dumnezeu s-a odihnit - nu pentru că ^——* ar fi obosit, ci pentru că începea ceva deosebit, ziua de
odihnă a omenirii, Sabatul nou sau Ziua Domnului. Primii oameni, Adam şi Eva, au fost aşezaţi în Grădina Edenului. Acolo erau foarte mulţi pomi roditori. Dar în mijlocul grădinii erau unul din care Dumnezeu le-a poruncit să nu mănânce. Acesta era pomul cunoştinţei binelui şi răului.

CĂDEREA (GENEZA 3). Luând înfăţişarea unui şarpe, Diavolul a amăgit-o pe Eva să mănânce din pomul oprit. A mâncat şi i-a dat şi lui Adam, care a mâncat şi el. Aşa a intrat păcatul în lume. Lumea întreagă a fost întinată, iar relaţia omului cu Dumnezeu ruptă. Dumnezeu i-a alungat din Grădina Eden, dar le-a făcut totodată o promisune. Anume că, unul dintre urmaşii Evei îl va distruge pe Diavolul. Acest urmaş este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

VECHIUL TESTAMENT. Istoria Creaţiei şi Căderii se găseşte la începutul Bibliei, în Vechiul Testament. Alte naraţiuni explică ce s-a întâmplat după. Ni se vorbeşte despre Potop (Geneza 6-8), unde eroii principali sunt Noe şi familia sa. Apoi despre Avram şi Sara şi alegerea acestora pentru a întemeia un nou popor, Israel. Dumnezeu i-a promis lui Avram şi urmaşilor săi că le va da o ţară. A urmat Isac, Iacov şi cei 12 fii ai săi, dintre care unul era Iosif. El a fost vândut ca rob de fraţii săi în Egipt şi a ajuns în închisoare. Dar Dumnezeu 1-a ridicat la cel mai înalt rang, al doilea după faraon. In timpul anilor de foamete, Iosif a administrat rezervele Egiptului şi a contribuit decisiv la salvarea familiei sale, inclusiv a fraţilor săi care i-au făcut rău. Intre ei a avut loc o reconciliere sinceră şi au locuit împreună în ţara Egiptului.

! EXOD (CARTEA EXODULUI). Şederea israeliţilor în Egipt s-a 1 înrăutăţit. Un nou faraon, care nu-1 cunoscuse pe Iosif, i-a transformat în sclavi şi i-a tratat cu cruzime. A decretat la un moment dat chiar omorârea tuturor nou-născuţilor de parte bărbătească. Unul a scăpat însă

măcelului, salvat tocmai de fiica lui faraon. Numele lui era Moise. Când s-a făcut mare, Dumnezeu 1-a chemat pe Moise să scoată poporul Israel din robie şi să-1 conducă în ţara promisă. Faraon s-a opus şi, din această cauză, Dumnezeu a trimis zece plăgi împotriva Egiptului. La ultima plagă, faraon a fost în sfârşit de acord să lase poporul lui Dumnezeu să plece. După o călătorie lungă spre ţara promisă, şi după multe lupte, israeliţii au ajuns să o stăpânească şi să se bucure de de bogăţia ei.

PASTELE SAU SĂRBĂTOAREA AZIMILOR. Pastele era o sărbătoare ţinută de israeliţi în amintirea ieşirii lor din robia egipteană. Dumnezeu le-a poruncit să sărbătorească primul Paşte cu miel, ierburi amare şi pâine nedospită. Oamenii trebuiau să fie gata de plecare în orice moment. Fiecare trebuia să taie un miel şi să ungă cu sângele lui tocul uşii de la intrare. Sângele avea să fie un semnpentru îngerul Morţii să ocolească şi să nu se atingă de cei din casă. îngerul a lovit însă Egiptul şi toţi întâii-născuţi ai egiptenilor au murit. Dar trecerea îngerului a însemnat mântuire pentru israeliţi. Dumnezeu le-a spus să-şi aducă aminte de această zi şi să o sărbătorească în fiecare an.

1 37

SUNT LA ÎNCEPUT: (5) VECHIUL TESTAMENT.

I CELE ZECE PORUNCI. In timpul călătoriei israeliţilor spre ţara promisă, Dumnezeu le-a dat instrucţiuni privind modul de ' viaţă. Le-a dat zece astfel de instrucţiuni numite Cele Zece Porunci. Ele au fost scrise de însuşi Dumnezeu pe două table de piatră şi date apoi lui Moise. Citeşte-le în Exod capitolul 20.

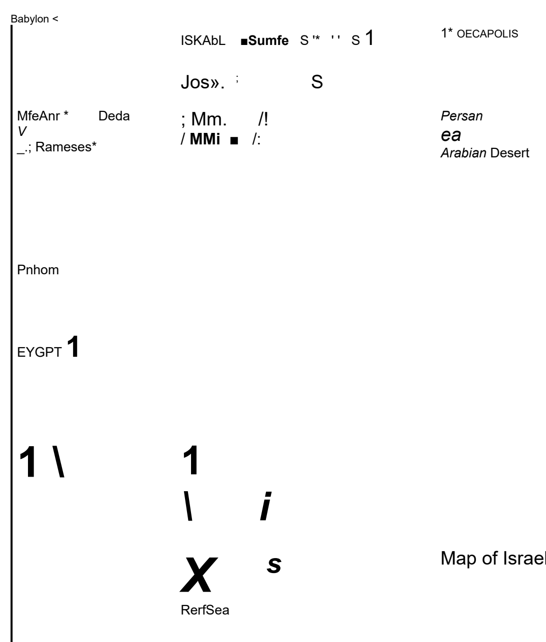

1 3S

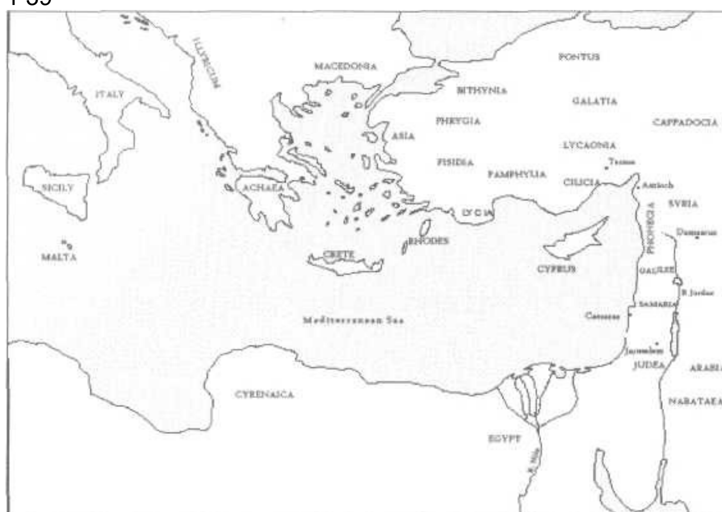
HARŢI

Syrian Desert
Mediteranean Sea
(DieGreafSea)

REFERIRI LA HĂRŢI:

Bethany = Betania: Paginile 78; 80; 83; 84; 100
Bethsaida = Betsaida: Paginile 48; 60
Capernaum = Capernaum: Paginile 16; 20; 70

LANDS QFTHE NEW TESTAMENT

REFERINŢE GEOGRAFICE VECHI-TESTAMENTALE:

Babilon. Citeşte despre Daniel în cartea cu acelaşi nume.
Betel. Citeşte relatarea despre Iacov şi visul său în Cartea Geneza.
Egipt, Râul Nil, Marea Roşie, Muntele Sinai. Citeşte despre Moise şi Cele Zece Porunci în Cartea Exod.
Iopa. Citeşte despre prorocul Iona în cartea care-i poartă numele.
Moab. Citeşte despre moabita Rut în cartea cu acelaşi nume. Ea face parte din linia genealogică a lui David şi Isus.
Muntele Cârmei. Citeşte despre întâlnirea lui Ilie cu prorocii lui Baal în 1 împăraţi.
Ur. De aici, ni se spune în Geneza, provenea Avraam.

REFERINŢE GEOGRAFICE NOU-TESTAMENTALE:

Betleem. Citeşte despre naşterea lui Isus în Matei şi Luca.
Cana. Citeşte prima minune făcută de Isus în Evanghelia după Ioan.
Damasc. Citeşte despre întâlnirea lui Pavel cu Isus în Cartea Faptele Apostolilor.

Christian Focus Publications
publică literatură creştină pentru toate vârstele,
având trei edituri importante:
Christian Focus, Mentor şi Christian Heritage.
Cărţile publicate reflectă convingerea că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, este demnă de încredere şi că Isus Hristos este singura cale de a4 cunoaşte pe Dumnezeu şi de a petrece veşnicia cu el.
Literatura pentru copii include manuale pentru Şcolile Duminicale, cuvinte încrucişate şi sugestii privind activităţile cu copiii.

La aceste titluri se adaugă o gamă largă de cărţi devoţionale pentru familie, biografii şi povestiri pentru copii.

Dacă îţi doreşti literatură creştină pentru copii, poţi găsi o listă completă de titluri pe internet la:

www.christianfocus.com

1 4 1

—